

pag. 8-9

Două reviste într-una singură

**ATENȚIE: Nu primești FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !**

Nr. 12 ● 21 – 27 martie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

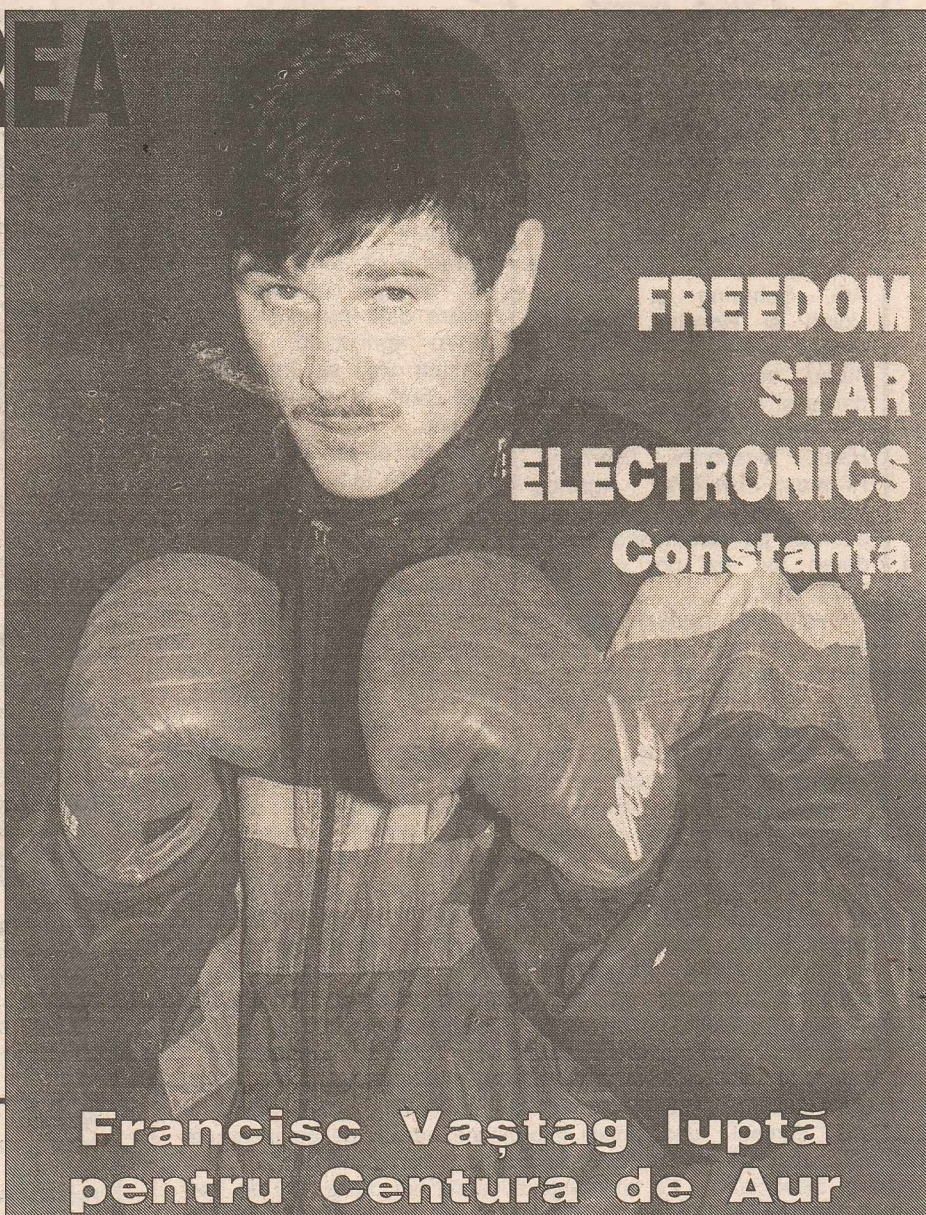
Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

**PUTEREA
DE
A
FI
CEL
MAI
BUN !**

Francisc Vaștag luptă pentru Centura de Aur

Și presa intră impetuos în ring!

Vineri, 17 martie 1995, la Centrul Internațional de Presă din București a avut loc reuniunea directorilor, redactorilor șefi și editorilor din mass - media și a tuturor reprezentanților de breaslă, consacrată rezolvării problemelor economice stringente ale mass - media. A fost desemnat prin vot un organism intitulat „GRUPUL DE ACȚIUNE - FORȚA PRESEI”, care beneficiază de împuternicirea întregii mass-media pentru a negocia în numele ei cu autoritățile întreg pachetul de revendicări. Din acest organism fac parte: Alexandru Lăzescu, „Monitorul” - Grupul de presă „NORD EST” - Iași; Alex Ștefănescu, „România Literară”; Cornel Ciomăgă, „Radio Tinerama”; Cornelius Popa, „Gazeta de Transilvania” - Brașov; Dan Diaconescu, „Oglinda”; Dumitru Tinu, „Adevărul”; Florea Ciobanu, „Oțtenia azi” - Craiova; Florin Brătescu, TV „Antena 1”; George Arion, „Publicațiile Flacăra”; Gheorghe Brătescu, „Casa Editorială Complar”; Horia Alexandrescu, „Cronica română”; Ion Cristoiu, „Evenimentul zilei”; Janos Gyarmath, „Romaniai Magyar Szo”; Marieta Plămădeală, „Asociația Editorilor de Carte”; Marius Tucă, „Jurnalul național”; Max Bănuș, revista „Tinerama”; Mihai Miron, TVR; Mircea Dinescu, „Academia Cațavencu”; Mircea Moarcăș, „Societatea Omnia Press”; Nicolae Rotaru, „Publicațiile militare”; Octavian Andronic, „Libertatea”; Paltin Nottara, „Compania Europeană de Presă și Comunicații”; Paul Grigoriu, „Radio România Actualități”; Petre Mihai Băcanu, „România liberă”; Radu Macovei, „Viața liberă” - Galați; Sorin Roșca Stănescu, „Ziua”; Valeria Filimon, „Femeia”.

S-a stabilit ca prima întrunire să aibă loc vineri, 24 martie, începând cu ora 11,00 la Centrul Internațional de Presă din București.

Flacăra
BIS
magazin

**Atentie ! Cu 500 de lei
ati platit si FLACARA.
Boua reviste in acelasi pret !**

11

- Căi și rețete de autovindecare
- PACO RABANNE la București !
- Modă, cosmetică, ochi strălucitori
- Soțul violent
- Tunul cu laser
- 1985: robotul din altă galaxie
- Teste, jocuri, integrale

FEBRUARY										JUNE									
				20						1									
				19							18								

TUDOR MOHORA neagă relațiile cu frații Păunescu

pag. 3

Rechinii gospodăriei comunale

Furt uriaș din buzunarele sucevenilor

pag. 8-9

TELE
abc

**MIHAI
TATULICI
vă vorbește
în FLACĂRA cu
„Cuțitul în s**

pag. 10

KAPPA

**răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA**

Dr. ing. MIHAI BERCA explică pentru cititorii noștri

Cine este AGROVET S.A. și cu ce se ocupă?

AGROVET S.A. este o societate pe acțiuni, cu un capital inițial de 650 milioane lei și care desfășoară o activitate exclusiv în plan agricol, cu incidente în industria alimentară, ca și în unele industrii din amonte de agricultură.

AGROVET S.A. s-a format prin fuziunea mai multor întreprinderi mai mici, cât și prin participarea la capital a majorității salariaților săi. A beneficiat de asemenea de sprijinul unor parteneri străini germani, între care trebuie să menționăm firma AgrEvo GmbH (o societate formată din firmele Hoechst AG, Schering AG și Roussel Uclaf, al doilea producător mondial de produse fitofarmaceutice. AGROVET S.A. este într-un proces permanent de reorganizare, de găsire a formelor optime de activitate.

Activitatea firmei se desfășoară în plan productiv și de servicii, cât și în plan comercial.

AGROVET S.A. este structurată momentan pe următoarele domenii de activitate, care sunt organizate la nivel de departamente:

■ MARKETING PRODUSE FITOFARMACEUTICE

■ MARKETING PRODUSE VETERINARE ȘI ADAOSURI FURAJERE

■ MARKETING PRODUSE IGIENĂ PUBLICĂ

■ MARKETING TEHNOLOGIE DE APLICARE ȘI ALTE TEHNOLOGII PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

■ DEPARTAMENTUL IMPORT-EXPORT-DERULARE

■ DEPARTAMENTUL DESFACERE-VÂNZĂRI

Celelalte activități, în special cele de servicii și producție (îndeosebi producție de nutrețuri combinate) sunt organizate în societăți separate, încadrate toate în grupul AGROVET, de curând înființat.

AGROVET S.A. dispune în teritoriu de o structură proprie

de filiale și societăți, care constituie o rețea completă de consultanță, producție și distribuție. Cele mai importante sunt:

AGROVET S.A. - Sucursala Timișoara

AGROVET S.A. - Sucursala Cluj-Napoca

AGROVET S.A. - Pitești

AGROVET S.A. - Cluj-Napoca

Complexul FARMNATUR Alexandria, alcătuit din firmele: FARMNATUR S.R.L.; FARMNATUR VAMAL; FARMNATUR SERVICII; AGRITOP

AGROVET S.A. Brăila;

AGROVET S.A. - Sucursala Sibiu; SIBCO AGROVET -

Sucursala Botoșani;

AGROVET S.A. -

Reprezentanța Ialomița;

AGROVET S.A. -

Reprezentanța Oltenița; S.C. MOLDAGRO Suceava și Tg. Mureș

Ultimele două sunt firme colaboratoare, care nu lucrează cu capitalul nostru, dar cu care avem contracte de colaborare foarte bune și serioase.

Cine sunt colaboratorii noștri în plan intern?

Beneficiarii tehnologiilor noastre sunt în egală măsură partenerii noștri și sunt foarte numeroși.

Colaborăm cu firme de renume din țară, mai ales în domeniul producției, dar și al distribuției, așa cum ar fi S.C. OLTCHIM S.A., cu care fabricăm împreună unele produse deosebit de valoroase, cum ar fi produsul DECIS. Oltchim este partenerul nostru de bază în România, dar nu singurul. Colaborăm de asemenea cu fabrici de renume, cum ar fi FARMAC CLUJ, pentru produse cosmetice și de igienă publică.

Marii noștri parteneri rămân

însă producătorii agricoli, indiferent de forma lor de proprietate, iar în computerele noastre sunt înscrși peste 5000 de parteneri mai mari sau mai mici, dar care rămân pentru noi la fel de importanți.

Cum agricultura de stat este o piață formată, dar cu deosebite probleme financiare, considerăm foarte necesară formarea pieței micilor producători, care au și ei dreptul la tehnologii moderne. Acești oameni, părăsiți de toată lumea, au din partea noastră un sprijin deosebit. Pentru aceasta, fiecare sucursală și-a format și trimis agenți până în cele mai îndepărtate sate.

Cine sunt colaboratorii noștri în plan extern?

Am putea spune că suntem o firmă norocoasă, pentru că dispunem de sprijinul unor concerne internaționale:

AgrEvo (societate Hoechst AG, Schering și Roussel Uclaf) și Hoechst Veterinär GmbH, care de la început ne-au acordat toată încrederea și sprijinul lor.

Sandoz, FMC, Rhom and Haas, Mitsubishi, Lohmann, Promox, Uniroyal, Agrotop Detia Degesch și altele ne-au acordat de asemenea încrederea lor, iar noi nu i-am dezamăgit.

Disponem astăzi de o paletă de produse și servicii pentru agricultură care acoperă integral pretențiile celui mai sever partener.

Suntem în măsură să oferim soluții pentru orice verigă tehnologică din agricultura noastră. Suntem, de exemplu, mândri să spunem că firma noastră a modernizat în ultimii 3 ani peste 1500 mașini de stropit foarte vechi și uzate, transformându-le în mașini noi, cu minimum de efort financiar. Acest lucru l-am realizat cu ajutorul parteneru-

lui nostru extern Agrotop și cu concursul colegilor de la S.C. MAGIC Adjud.

În momentul de față suntem în negocieri cu câteva firme mari din Germania pentru dezvoltarea unor investiții mari în domeniul producției și serviciilor destinate agriculturii.

De ce a apărut AGROVET S.A. și ce strategie de viitor își propune?

AGROVET S.A. a apărut într-o situație economică disperată pentru agricultură. Agricultura, pământul și țărâniea română, care ar fi trebuit să primească consensual toată stima și deci și sprijinul guvernanților, s-a trezit dintr-o dată în situația de a fi cea mai năpăstuită ramură a economiei naționale, deși în mod paradoxal ea produce hrană pentru tot muritorul de rând sau mai „sus pus”.

Foarte mulți salariați ai Ministerului Agriculturii sunt oameni cu foarte multă pricepere și dorință de a elabora un program concret de rețehnologizare a agriculturii. Există însă la fel de mulți cei care nu fac altceva decât să îi blocheze pe primii.

Așa se face că legile destinate a stimula agricultura nu se aplică, iar cele care sunt destinate a o frâna funcționează fără stavilă. De aici, situația concretă că de fiecare dată nu există credite pentru agricultură, iar dacă acestea vin, se întâmplă să vină când nu mai este nevoie de ele.

Or noi ne-am propus - atât cât ne stă în putere - să credităm unitățile agricole până la recoltare cu produse și tehnologii. Ne-am propus chiar să preluăm în cultură anumite suprafețe, să organizăm ferme model și să arătăm că se pot face producții mari și economice în România. Noi am apărut ca să demonstrăm că se poate face agricultură la nivel vestic în România, iar strategia noastră este de lungă durată, încercând să transforme în partener pe orice posesor de pământ dornic să obțină producții mari și eficiente. Nu suntem singurii care ne-am propus acest lucru, dar suntem cu siguranță unii dintre cei mai activi.

(Va urma)

**Seminar
organizat de
ComputerLand
România**

**Compaq
No 1.
in PC's**

Joi, 16 martie 1995, ComputerLand România a organizat seminarul susținut de domnul Thomas Kucharik - Director de vânzări Compaq pentru România, Bulgaria și Slovacia. Evenimentul a avut loc în incinta elegantului Club Ilie Năstase.

Seminarul a avut ca temă prezentarea poziției companiei Compaq pe piața mondială a computerelor și strategiile pentru viitor, precum și prezentarea ultimelor produse lansate în luna martie de Compaq. Întreaga gamă de produse este disponibilă prin ComputerLand România.

Corporația Compaq Computer este liderul mondial al producătorilor de servere, calculatoare desktop și notebook-uri.

Firma ComputerLand România este autorizată pentru distribuția și service-ul echipamentelor Compaq, încă de la intrarea pe piața românească a acestei prestigioase companii. Conferința „COMPAQ - No 1. in PC's” se înscrie în preocupările permanente ale firmei

ComputerLand de promovare în România a unor soluții informatice bazate pe echipamente și produse de cea mai bună calitate.

La conferință au participat peste 100 de persoane, reprezentanți ai celor mai importanți utilizatori de echipamente Compaq, clienți ai ComputerLand, precum și ai altor companii interesate în achiziționarea acestor echipamente de cea mai înaltă calitate și performanță.

Cu ocazia acestui seminar a fost organizată o miniexpoziție în cadrul căreia au fost expuse superserverele Compaq din familia ProLiant, soluții pentru rețelele de calculatoare cu cerințe critice de funcționare care realizează o combinație optimă între fiabilitate și performanță.

Domnul Thomas Kucharik a subliniat eficiența relației dintre ComputerLand și Compaq, precum și nivelul tehnic deosebit al soluțiilor adoptate de ComputerLand pentru satisfacerea completă a celor mai diverse cerințe ale clienților.

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membru: Ion D. Goia, Alexandru Pășărin,

Mihai Sîndolu, Liviu Timbus

Director economic: SILVIU ILE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOLU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ALBERTI 222.33.31;

222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40, 223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTER (2528) - Petre Cojocariu,

Elena Ghera, Florin Ionit

■ CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion Ceacăru

■ CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:

Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania),

Emanuel Tănăsă (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu,

Angela Ștefănescu

REBUS
REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Pășărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600):

222.68.05: Călin Mărușanu, Dan Ciuciuc, Adriana

Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina

Chițulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana

Glodian, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius

Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cio-

ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,

Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Sădănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Aida Balica,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian

Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan

Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

**Tehnoredactare
computerizată**

**TIPARUL
TIPOREX S.R.L.**

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Anion

Forță presei!

În sfârșit, după ce vreme de cinci ani s-au zbatut ca să apere diverse categorii sociale năpăstuite, ziarștii și-au adus aminte și de ei înșiși, de fragilitatea statutului lor. Și brusc, și-au dat seama, cu stupeoare, că nu le sare nimeni în ajutor. Au priceput ce singuri sunt și că salvarea e doar în ei înșiși. Guvernul, o parte din parlament, președintele nici n-au vreun interes ca în România să existe o presă puternică și cu adevărat liberă. Din păcate, aceste instituții au nevoie doar de slujbași obedienți care să polească prin cuvinte dezastrul în care se află țara. Iar cititorii, radioascultătorii, telespectatorii nu realizează încă primejdia care planează asupra dorinței firești de informare netruncată. Creșterea continuă a prețului de tipărire, lipsa de hârtie - și ea cu un cost enorm - obstacolele în calea difuzării, dificultățile în înzestrarea posturilor de radio și televiziune fac tot mai anevoioasă existența presei. Desigur, ziarștii nălmîți de puterea actuală sunt

scuțiți de probleme în adăpostul lor confortabil. Din fericire însă, ziarele și revistele pe care le propun pieței n-au nici o credibilitate. Gazetele care-l critică pe guvernantul de azi însumează tiraje de sute de mii de exemplare, pe când cea a lingușitorilor de profesie e menținută artificial, prin subvenții uriașe. De aceea, mai mari zilei vor să-l sufocă pe apărătorii dreptății și adevărului, folosind cele mai abjecte metode, descoperite cu o dibăcie diabolică. În al dolsprezecelea ceas, ziarștii onești s-au constituit într-un grup de acțiune care va încerca să se bată pentru drepturile gazetarilor. Fără îndolală, e o luptă grea, mai ales acum, într-un an pre-electoral. Dar triumful democrației este condiționat și de succesul acestor lupte. Dacă unirea ziarștilor independenți în fața valului de pericole care îi amenință nu va fi vorbă în vânt, dacă vor dispărea orgoliile și nu se va mai ține cont de interesele meschine, izbânda le va aparține, cu siguranță.

Cu privirea mohorâtă, sed la masa mea de brad...

Partidul Socialist are planuri mari, dar nu prea are sediu

□ Tudor Mohora neagă legăturile cu Poliana Cristescu și cu frații Păunescu

- Despre Partidul Socialist s-au zvonit foarte multe. De pildă, că va beneficia de suportul unor personalități din lumea financiară, printre care și frații Păunescu. Ne puteți preciza care este rolul acestora în subvenționarea partidului dumneavoastră?

- Nu aș vrea să insist foarte mult asupra acestor probleme, pentru că lucrurile sunt foarte simple: nu există nici un rol al fraților Păunescu în acest demers politic pe care l-am început. Sunt două luni de când am plecat de la PSM. Am stat în condiții precare pe Banu Manta, unde am fost tolerați într-o cameră și abia acum suntem în faza de a încerca să încropim un sediu. Deci nu se poate vorbi de o bază logistică, care ar putea să stea la îndemână unor miliardari.

- De asemenea, se zvonea că dumneavoastră ați fi interesat în promovarea în staff-ul PSM a Poliane Cristescu, fosta soție a lui Nicu Ceaușescu. Ne puteți spune dacă Poliana Cristescu va merge alături de Partidul Socialist?

- Văd că mă luați cu întrebări foarte clare, chiar dure... Eu cu Poliana Cristescu am lucrat în structurile organizațiilor de tineret. Din octombrie 1989 nu am mai vorbit. Restul, se înțelege de la sine, sunt speculații care, probabil, au substraturi care îmi scapă la ora aceasta și care promovează interese pe care nu pot să le descifrez și, cu atât mai puțin, să vi le aduc la cunoștință. Știu că au existat puseuri informaționale periodice, generate de asemenea legături pe care le-aș avea cu Poliana

Cristescu. Nu există nici un fel de legături de acest gen.

Învățăturile prietenesti ale dlui Tudor Mohora către dl Ion Cristoiu

- Să trecem la o persoană mai mult sau mai puțin la dreapta eșchierului publicistic: Ion Cristoiu. Se zvonea că și dânsul va deveni politician de partea dumneavoastră, a PS. Este adevărat? Mai ales că fosta redacție a Revistei Socialiste, care făcea partea din aripa reformatoare din PSM, este în momentul de față angajată la „Evenimentul zilei”.

- Noi nu am avut redacție la Socialistul, pentru că o revistă lunară nu își poate permite o schemă. Persoana la care vă referiți nu a fost angajată a PSM, ci a colaborat la această revistă. Întrucât Aura Matei Săvulescu și Ion Cristoiu au lucrat împreună 10-15 ani la Viața Studențească, Ion Cristoiu i-a dat o mână de ajutor, în condițiile în care, practic, ea a fost dată afară de la Socialistul. Într-o emisiune la TELE 7 abc, atunci când Ion Cristoiu și-a declarat intenția de a-și face un partid, mi s-a cerut să răspund la câteva întrebări. Am răspuns foarte clar că, în ceea ce mă privește, nu cred că Ion Cristoiu o să-și întemeieze un partid, pentru că o personalitate publicistică de talia lui, intrând într-un partid, ar pierde niște grade de libertate, ar trebui să se limiteze, să intre în rigorile unui partid. Poate fi considerat și ca un sfat pri-

etenesc pe care i l-am dat, având în vedere antecedentele noastre de activitate comună. Mai mult, am afirmat că eu îl văd pe Ion Cristoiu ca pe un intelectual de stânga. Și cred că nici nu poate fi altfel, având preocuparea pe care o are și segmentul de cititor pe care îl vizează. Acuma, totul e relativ la noi. Ce înseamnă partid de dreapta în România? PNȚCD e de centru-stânga, PSDR, până mai ieri, era social-democrat... Ce elemente categorice de dreapta au? Mai nou, Convenția Democratică, prin liderul său, domnul Emil Constantinescu, a lansat niște semnale de stânga, populiste. Însă, ca să nu ocolesc întrebarea dumneavoastră, aș vrea să vă spun că domnul Cristoiu nu s-a înscris în Partidul Socialist și, oricum, dacă dorește să o facă, este treaba lui. Dar, din câte știu eu, cred că nu este preocupat de ideea de a intra într-o formațiune politică.

Slalom în problema Iliescu

- Unii spun că partidul dumneavoastră ar fi o rezervă pentru președintele Iliescu, alții dimpotrivă. Există șansa să-l sprîlîniți în viitoarele alegeri pe Ion Iliescu?

- Dacă părerile sunt împărțite, înseamnă că lumea sesizează că nimic nu este prestabilit, preconcepțiu în ceea ce privește această formațiune politică. În această fază, n-aș putea să vă spun nici dacă vom avea candidat propriu la președinție. Este o chestiune care își așteaptă răspunsul de la organele com-

petente ale partidului. Același răspuns se poate da și în legătură cu alianțele politice.

- În acest moment aveți 5 parlamentari. Ați luat legătura cu alții pentru a vă forma grupul parlamentar propriu?

- Nu suntem interesați, cum am fost acuzați de unii reprezentanți ai PDSR, de racolări. Astăzi, nefiind la putere, nu putem promite poziții sociale, cu atât mai puțin mijloace materiale. Am putea să promitem locuri fruntașe pe liste electorale, dar acest lucru nu l-am făcut. Nu vă ascund că există oameni care ne tatonează și care, poate, vor trece la partidul nostru, dar nu vă pot da nume și nici care este numărul acestora.

- În ultimul timp au început să apară noi partide politice, de exemplu, Partidul Noua Românie, Partidul Socialist, Partidul Liberal Democrat. Care sunt cauzele și consecințele acestui fenomen?

- Ar trebui analizate cauzele care determină acum, după 5 ani, tentația de a organiza noi partide. Un răspuns ar putea fi criza clasei politice românești. Noi nu ieșim pe piața politică în lipsa altor partide de stânga, din contră. Dar dacă avem atâtea partide de acest gen și cetățeanul, în continuare, nu se simte apăsător...

Astăzi societatea s-a stratificat și este nevoie ca partidele să se definească cu claritate și să se așeze pe segmentele de electorat pe care doresc să le reprezinte.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMĂ ROMAN Jr. ■

Fotografie de FLORIN IONȚĂ

Rația de libertate

Mâna lungă ...

1
S-ar părea că despre „afacerea AGA” s-a cam spus totul, inclusiv dedesubturile care trimit cu gândul la manevre menite să coboare Parlamentul, instituție fundamentală a statului de drept, în subsolul conștiinței publice și al vieții politice românești. Dacă Președinția - în raport cu Parlamentul, și Guvernul - în raport cu FPS ar avea un oarecare câștig de cauză (oricum discutabil), faptul mi se pare totuși cu semnificații colaterale. Ceea ce trebuie să ne producă marea durere de cap a acestor zile nefericite este sugrumarea în fașă a privatizării; aproape douăzeci de mil de „bibici” sug vântos din averea publică și ar trebui să fie nebuni să renunțe la plească; așa cum am titrat încă de la începutul campaniei noastre de presă („Privatizarea lui pește”), este împede cine și de ce parazitează unitățile economice, paralizând încercarea de a așeza pe aceste meleaguri o societate normală, cu o economie liberă, concurențială, eficientă. Este împede de ce nu se mișcă lucrurile în țara asta, de ce suntem săraci și vom mai fi. Oricum, în „buna” tradiție postdecembristă, va trece și acest val, căruia presa s-a străduit să-l dea forță. Dar murdăria rămâne; lăcomia nemăsurată, mâna înflăcăată până la umăr în banul public, deturarea de active și fonduri, traficul de influență, lichellismul.

2
Striviți de sărăcie și de lipsă de perspective, sătul până-n gât de macrosuccesele din capul premierului, exasperați de ruina în care se zbat să facă ceva în cele opt ore zilnice de muncă, oamenii se agită de valul de greve și mitinguri care cuprind, unele după altele, sectoare și unități economice. Puterea a aruncat la coș lecția Reșița, fără să învețe nimic.

3
E prea ocupată cu sforile pre-electorale și uită că până la dumnezeiasca victorie pe care și-o imaginează o să-l mănânce sfânta mână populară, ala care nu știe să numere pumnii pe care-i împarte.

4
De douăzeci de zile, Dumitru Iuga este din nou în greva foamei. Necăntat, tenace, neacceptând scamatoriile comisiilor parlamentare, prin care Gabriel Liiceanu, ales de către salariații TVR cu 761 de voturi, este înlocuit de Paul Șoloc, ales cu doar 309 voturi, dar „împins” de directorul general (Intermar) Dumitru Popa. Nu există perspectivă mai neagră pentru actualii potențai decât o televiziune liberă. Mass-media, în general, trebuie bine ținută în lesă. Cineva vrea cu tot dinadinsul să strângă un șurub.

5
Cazul lui Horia Patapievici, larg cunoscut, este ultimul exemplu fierbinte (se adaugă la el, veste de ultimă oră, Marius Ghilezan, de la România liberă, săltat la poliție, de ce? așa, de-un pamplezlr). Cazurile de „animale” din presă se înmulțesc. Năravurile poliției politice n-au murit. Dintre cele 8 servicii secrete din România, doar SRI-ul a avut o atitudine civilizată și responsabilă (în cazul Mihail Răzvan Ungureanu, tânăr universitar eminent, din Iași). În cazul Patapievici, SPP-ul nici usturoi n-a mâncat, nici gura purtătorului de cuvânt nu-l miroase; dar mirosul culbului de foști securiști de aici răzbată din dezvăluirile lui Cornel Ivanciuc, de la Academia Catavencu (nr. 10, din 14 martie, pag. 5).

Deci, vin pentru presă zile mari, dar grele. Dacă e să vină - să vină! În rest, vorba dragului de Necula Constantin Munteanu: „S-auzim de bine!”

EUGEN CHIROVICI ■

„Si dă-i si luptă, si luptă si dă-i!”

Tunete și fulgere împotriva caracatiței AGA, dar...

- Reprezentanții FPS și ai FPP însumează peste 17.000 de „specialiști”. Cîrca 70% au fost numiți de către cei 17 membri ai conducerii FPS. Dintre aceștia, 5 au fost numiți de către președintele Iliescu

De fiecare dată, un scandal aflat în plină derulare dezvoltă fel de fel de dedesubturi și aspecte care nu se observă la prima vedere. Acestea sunt însă de multe ori cu mult mai importante decât ceea ce este la îndemîna oricui să remarce. Nici scandalul AGA nu se abate de la regula mai sus amintită.

Chestiunea Adunării Generale a Acționarilor s-a dovedit a fi o problemă delicată cu mult înainte ca ea să stârnească valuri gigant pe primele pagini ale ziarelor. În repetate rânduri, **Comisia pentru Induslrii și Servicii a Camerei Deputaților** a solicitat date legate de componența AGA și CA FPS-ului condus de Emil Dima. Stau măturie în acest sens o sumedenie de adrese oficiale. Mai mult decât atât, în fiecare săptămână, luni seara sau marți dimineața, **deputatul Barbu Pîțgol (PNȚCD)** venea la microfonul Camerei Deputaților, de unde cu o tenacitate remarcabilă a solicitat timp de un an același lucru. Pauză însă. De la FPS au venit în schimb fel de fel de răspunsuri care mai de care mai abracadabrante, culminând cu exprimări de genul: **„Aprecîm că avem datoria să protejăm economia autohtonă și să n-o expunem spionajului economic”** (!!!). De ce n-au venit listele, este acum lesne de ghicit. Dacă soseau, se putea constata o situație extrem de gravă, o aberație de proporții inimaginabile!

Să spunem doar că în fiecare AGA, FPS-ul are 2 reprezentanți, iar FPP-urile câte unul. Adică

proporțional cu capitalul social „arondat” la cele două instituții: 70% la FPS, respectiv 30% la FPP. Cifra totală a acestor reprezentanți depășește 17.000 de suflete. Dintre acestea, doar circa 150 sunt parlamentari. Restul cuprinde și funcționari în ministere, prefecți sau subprefecți, consilieri locali. Ba chiar și comisari șefi la Garda financiară - ceea ce este profund ilegal! Imaginați-vă doar ce înseamnă un control efectuat de Garda financiară la o întreprindere în care reprezentant în AGA este chiar comisariul șef al respectivului organism de control!

Mare tam-tam mare la Cotroceniul supărat pe faptul că există parlamentari care fac parte din 7 AGA. Dincolo de moralitatea chestiunii, ar fi de constatat și „ceața” care învăluie legile în vigoare (de pildă, Legea nr. 58/1991); este interzisă doar participarea la mai mult de trei Consilii de Administrație.

Lecturând o listă mai veche cu împuternicirile celor cinci FPP-uri în AGA, constatăm performanțe cu mult mai „valoroase”, demne de Cartea Recordurilor.

Cu toate acestea, președintele are grijă doar de cei 150 de parlamentari și nu se uită deloc la grosul acestei hidoase rețele, adică la restul celor 15.000 de cazuri. Or, fie-ne permis să nu credem că domnia-sa este dezinformată. Ar fi condamabilă chiar și această postură. Adevăratele „sugative” sunt exemplele de mai sus și nu parlamentari care de regulă au „pe cap” una sau două AGA. Indemnizația de ședință se cifrează la 37.000 lei net. Înmulțiți această sumă cu 25, considerând că respectiva persoană a participat la câte o ședință în fiecare Adunare din care face parte. Considerați apoi că au existat în fiecare întreprindere câte patru asemenea ședințe pe an și faceți suma totală. Față de acest calcul, salariul net al unui deputat (aproape 500.000 lei) este un bacșiș insignifiant. Să nu știe președintele acest lucru?

Dar dacă ne-am referit la locatarul de la Cotroceni și la posibila sa lipsă de informare, să-i reamintim contribuția esențială pe care a avut-o la structurarea acestei gigantice rețele.

Conform legii, din Consiliile de Administrație puteau face parte doar persoane cu profesii legate de acti-

Conform Legii nr. 58/1995, s-au numit mai întâi conducerea FPS și FPP. Acestea au desemnat apoi reprezentanții în AGA și CA. Art. 30 spune că se poate de clar: **„Consiliul de Administrație al FPS este format din 17 membri numiți astfel: 5 membri de către președintele României, 3 membri de Bloul**

Permanent al Senatului și trei membri de Bloul Permanent al Camerei Deputaților, 5 membri de către Guvernul României, un membru de către secretarul de stat pentru privatizare”. După aceea, tot conform legii, FPS și-a stabilit un regulament de funcționare care prevedea cum vor fi numiți reprezentanții în AGA și CA și cum vor fi ei retribuiți. Se întâmplau toate acestea după căderea guvernului Roman și după ce devenise vizibilă ruptura din FSN. Cine era atunci președinte? Al cui era guvernul? Ce structură avea Senatul, respectiv Camera Deputaților? Vă amintiți, dle Iliescu?

vitătea pe care o presupune această apartenență: juriști, economiști, ingineri. Deputatul de Brașov Ioan Ghișe semnalează un lucru interesant: fostul prefect al județului, **Gheorghe Fulga**, activa în 3 astfel de consilii. **Acum este consilier prezidențial.** De profesie, domnia sa este... profesor de socialism științific! Iată un exemplu care l-a făcut pe respectivul parlamentar să afirme că demersul prezidențial nu este altceva decât demagogie și diversiune. **Ioan Oancea**, fost ministru al agriculturii, acuzat de corupție chiar de Comisia „Anticorupție”, este și el consilier la Cotroceni, iar **Viorel Hrebencu** s-a ocupat în 1992 de campania electorală a dlui președinte. Ș.a.m.d. Ca să se vadă cine e lupul și care sunt oile.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

În mai 1994, dl ing. Silviu Iliescu, cetățean simplu prin urmare, era împuternicit în 25 AGA și 3 CA!!! Marius Necula în 25 AGA și 2 CA - și exemplele pot continua. Cum poți face față în 25 AGA simultan?! Omeneste este imposibil! Apoi, există toate șansele ca în exemplele de mai sus să existe societăți concurente pe piață - ceea ce este din capul locului profund ilegal.

A fost odată un partid...

PAC-ul trece, oamenii rămân

EMIL TOCAGI : Am părăsit PNL pentru că ieșise din Convenție; pentru același motiv mă despart acum de PAC

— Domnule senator, de ce ați demisionat din PAC?

— Precizez că am făcut acest gest cu un adânc sentiment de mâhnire. Motivul este foarte simplu. Acum aproximativ trei ani am părăsit PNL pentru că ieșise din Convenție. În aceste condiții, pentru consecvență, mă simt obligat ca acum, când PAC nu mai este în CDR, să urmez drumul pe care am pornit. Deci, ceea ce am făcut vizavi de PNL sunt obligat să fac și în raport cu PAC! Și fac acest pas, așa cum am mai spus, cu multă tristețe!

— Ce viitor și, în special, ce șanse electorale credeți că mai poate avea PAC singur?

— Mi-e foarte greu să fac o apreciere. Pot să vă spun că le doresc celor din PAC mult succes! O apreciere este, din punct de vedere moral, riscantă. Nu se știe cum vor evolua lucrurile, dar, oricum ar evolua ele, cei care au făcut cu conștiință împăcată această desprindere nu au de ce să regrete, pentru că eu cred că nu aspectul electoral este cel mai important. Sigur, are importanța lui, dar nu de prim ordin. Întâi și-ntâi trebuie să ne urmăm fiecare, fără nici un fel de rabat, fără nici un fel de punct negru, propria

conștiință!

— Se va realiza unificarea liberală în Interiorul CDR până la 31 mai anul acesta?

— Sunt șanse serioase pentru a se realiza această unificare. Există o probabilitate importantă, nu spun de 100%, dar o probabilitate care ar putea să fie generatoare de speranță.

— Dumneavoastră și ceilalți care au demisionat din PAC ați încercat să-l convingeți pe domnul Nicolae Manolescu de necesitatea rămânerei partidului în Convenție? Cum a reacționat domnia sa?

— Trebuie să vă spun că demersurile noi nu le-am făcut pe lângă o anumită persoană propriu-zis, ci le-am făcut în organismele de conducere colectivă pe care le are PAC, respectiv Colegiul Director și Comitetul Național. Sigur, ne-am spus punctul de vedere, am încercat cu insistență să influențăm, în sensul ideilor noastre, evoluția evenimentelor, însă după cum se vede nu am reușit!

— Există ideea înființării unui nou partid de către demisionarii din PAC?

— În nici un caz! Cel puțin dacă ar apărea vreo asemenea idee - sper să nu apară - eu nu mă voi asocia ei! Obiectivul nostru e clar: un singur partid liberal, puternic, în cadrul CDR.

MIRCEA CIOBANU: Văd ce vede toată lumea normală - prin ieșirea din Convenție s-a făcut jocul Puterii

— Domnule Mircea Ciobanu, care au fost motivele pentru care ați părăsit, împreună cu alte personalități marcante, Partidul Alianței Civice?

— Un singur motiv: neputința mea de-a înțelege de ce doar conducătorii PAC nu văd ce vede toată lumea: că ieșirea din Convenție convine Puterii. Oricum, pentru nefericita mișcare de duminică au muncit din răsputeri câteva minți înfierbântate din conducerea partidului. Totul s-a făcut împotriva evidențelor - și doar s-a știut foarte bine - mai ales după testarea filialelor din București - că membrii PAC nu vor cu nici un chip părăsirea Convenției!

Nimeni nu a crezut despre Convenție că este cadrul perfect de manifestare a Opoziției, dar de aici până la abandonarea ei într-un moment când Puterea e mai lipsită de credibilitate ca oricând - e cale lungă.

— Cine este principalul autor al ieșirii PAC din Convenție - dl Manolescu sau dl Țăran?

— Dacă aș spune că dl Țăran poartă vina acestei rupturi ar reieși că dl Țăran conduce Partidul Alianței Civice - și l-aș jigni pe dl Nicolae Manolescu. Vina stă în necunoașterea realității și în nepriceperea la oameni.

Și eu mă simt într-o măsură vinovat: că m-am ferit să spun la timp și cu

glas tare ce cred despre căutătura vicepreședintelui Țăran, fixă ca și gândirea sa.

— Convenția Democratică a declarat că nu consideră partidele ieșite din alianță adversari, ci parteneri, lăsând astfel calea deschisă unor posibile colaborări!

— Este încă un semn că această instituție are toate premisele învățării din mers. Se lasă o ușă mereu deschisă. Și în general e sănătos să nu aplice și în politica de zi cu zi acel „acum sau niciodată” care dă rezultate doar în timpul războaielor, sau când însăși viața națiunii e în joc. „Acum sau niciodată” spun și cei ce joacă pe ultima carte, dar eu cred că politica nu este un tripou.

— În acest context, cum vedeți, concret, desfășurarea acestor relații cu dl Nicolae Manolescu și cu ceea ce a mai rămas din partidul său?

— Nu văd nimic în viitor. Nu sunt profet. Deocamdată, văd ce vede toată lumea normală: că s-a făcut jocul Puterii. Ce bine ar putea să iasă de aici?!

MARIAN GHÎTEANU ■

Săptămâna trecută, Biroul Permanent al PNL și „Grupul de inițiativă pentru unificarea mișcării liberale” desprins din PAC au dat publicității un comunicat în care se face apel la PNLCD și la „Grupul politic liberal” desprins din PL '93 să accepte data de 12 mai pentru convocarea Congresului de unificare liberală. Se pare însă că Nicolae Cerweni, liderul PNLCD, nu agreează ideea.

Efecte retorice

Nicolae Cerweni nu vrea să fie forțat

— Die Cerweni, PNL și grupul din PAC au propus data de 12 mai pentru Congresul unificării liberale. Sunteți de acord?

— Ce dată? Eu nu cunosc nici o dată. Vă referiți probabil la vreo hotărâre a CDR. Pe noi nu ne obligă CDR când să facem unificarea. Nu-mi plac datele astea ultimative. N-am nimic împotriva unificării, dar nu vreau să fiu forțat.

— La ultima întâlnire a Alianței Civic-Liberale ați pledat pentru menținerea ei în actuala formulă. Care sunt motivele?

— Faptul că două partide liberale au ieșit din Convenție nu afectează cu

nimic Alianța Civic-Liberală. Protocolul Alianței nu amendează acest lucru. Trebuie să realizăm unificarea tuturor partidelor liberale.

— Credeți că se va ajunge la o înțelegere cu PAC și PL '93? Cel care au părăsit aceste partide afirmă că liderii lor nu doresc unificarea.

— Eu sper în înțelepciunea lor politică. Oricum, până acum nu au spus un „nu” categoric.

— Și dacă PL '93 și PAC nu se vor așeza la masa tratatelor, PNLCD va fuziona cu PNL?

— Sper să nu avem probleme cu PNL.

— La ce vă referiți?

— Nu mă refer la nimic anume.

ROXANA STANCU ■

Tratatul româno-ungar

Jocul de-a vitezele

Trimisă în timp ce ministrul de externe român ducea la Budapesta tratative cu omologul său maghiar pentru a se pune ultimul punct la textul Tratatului de bază dintre România și Ungaria, scrisoarea președintelui Clinton către președintele Iliescu poate fi interpretată și ca un îndemn adresat românilor să accepte cerințele maghiare extrase din așa-zisa Recomandare 1201, ca un preț pentru viitoarea integrare a României în structurile europene și pentru sprijinul american. Dar convorbirile de la Budapesta, după cum se știe, nu s-au încheiat cu succes. Totodată agențiile de presă au comunicat că premierii Meciar și Horn au convenit asupra Tratatului slovac-ungar, care urmează a fi iscălit chiar la Paris, în timpul Conferinței pentru stabilitate în Europa. Ce pot să semnifice aceste desfășurări?

Toată lumea considera că în încheierea până la 21 martie a tratatelor româno-ungar și slovac-ungar interesate erau deopotrivă toate cele trei țări, fiindcă numai împăcate juridic ele puteau bate cu șanse de succes la porțile NATO și UE. Cele două tratate erau deci văzute ca realizându-se concomitent, iar dacă unul dintre ele era considerat mai avansat, acesta era cel româno-ungar. Iată însă că, în mod surprinzător, Budapesta face o pace separată cu Bratislava, amânând-o sine die pe aceea cu Bucureștiul. De ce? Fără îndoială că o explicație trebuie căutată și în situația internă din Ungaria. Contestat vehement de opoziție, devenit impopular prin măsurile de austeritate luate, cabinetul Horn a vrut să ofere în contrapartidă o atitudine fermă în negocierile cu România. Însă motivul esențial pare a fi încredințarea Budapestei că integrarea în NATO se va face cu viteze diferite, Ungaria și Slovacia intrând în prima tranșă. Aceasta ar însemna că Ungaria va putea să intre în structurile europene fără România, realizându-și astfel obiectivul prin încheierea doar a Tratatului cu Bratislava, nu și a celui cu Bucureștiul.

Deocamdată nu cunosc textul Tratatului slovac-ungar și deci nu pot spune cine și cât a cedat, cine și cât a câștigat. În ceea ce privește însă tratatul nostru cu Ungaria, este de la sine înțeles că nu vom putea niciodată să acceptăm pretențiile absurde de autonomie scoase dintr-un text mort. Nu avem de ce. Intrarea în Europa a României nu poate fi plătită cu suveranitatea ei.

ION D. GOIA ■

■ O știre șoptită pe la colțuri a umplut de curiozitate, săptămâna trecută, ziariștii: C.V. Tudor va crea Partida Națională. Nimeni însă nu știa și cu cine. Prezent la sediul PRM, reporterul revistei FLACĂRA a fost dat afară fără menajamente de un anume domn Țuculeanu, sau cam așa ceva, care a „opinat”: „N-avem nevoie să ne facă publicitate FLACĂRA. Voi relatați faptele denaturat”. Și cum tonul personajului cu

pricina era din ce în ce mai amenințător, reporterul a considerat că este mai sănătos să plece; nu-ți pui mintea chiar așa cu orice țuculean. Până la urmă marele eveniment care s-a produs a fost crearea unei alianțe între Partidul România Mare și Uniunea Liberală Brătianu. Despre care C.V. Tudor a declarat: „Această alianță de partide naționale este singura șansă de salvare a țării”. Dacă n-ar fi de râs, în mod sigur ar fi de plâns.

■ De-abia constituita Alianță Civic-Liberală nu prea mai are multe zile. La ultima ședință, PAC a lipsit, Nicolae Manolescu comunicând telefonic că nu are de gând să vină, pe motiv de PNL, care a încălcat atât protocolul Alianței, cât și toate angajamentele pe care

și le luase. PNL, PNLCD și PL '93 au fost prezente. PNL a afirmat că Alianța nu mai poate funcționa o dată ce două partide sunt în Convenție și alte două în afara ei. PL '93 a susținut exact contrariul, iar PNLCD n-a susținut nimic. Singura decizie care s-a luat a fost fixarea datei următoarei ședințe. Deci, ședințele mici și dese, cheia marilor succese...

■ PDSR a retras sprijinul politic binecunoscutului prefect de Argeș, Vasile Nițu, despre care presa a scris kilograme de articole. Greaua hotărâre istorică a fost luată la ultima ședință a Delegației Permanente a PDSR. Hotărârea n-are nici-o legătură cu kilogramele cu pricina, altele sunt jocurile.

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

Un bal degeaba?

Vâlva meticuloasă întreținută în jurul Conferinței de la Copenhaga s-a dovedit o inutilă perdeă de fum. 118 șefi de state și guverne s-au comasat în simpaticele daneze pentru a dezbate, cu eleganță, pe marginea nenorocirilor sociale din lumea de azi. Americanii și rușii s-au abținut să-și trimită la acest bal președinții, ceea ce a temperat euforia combatanților prezenți. E drept: o declarație în zece puncte a fost abordată. Dar ambiguitatea ei și caracterul evaziv al strategiei conturate au demonstrat (mai era nevoie?) maniera echivocă de a aborda imperative stringente. Cele două miliarde de persoane care nu au acces la apă potabilă și cele 700 de milioane de simpli cetățeni înfometați vor mai aștepta mult și bine până ce bogații lumii vor accepta să cotizeze pentru estomparea disperării din atlasul mizer al contemporaneității. Domnii șefi de state și de guverne au analizat, au dezbătut și au sintetizat un discurs comun amabil și de o certă perenitate. Atât.

„Little Boy” și „Fat Man”

„Little Boy” și „Fat Man” au reușit să producă, împreună, 385.000 de victime. Cele două bombe atomice aruncate de americani în august 1945 asupra orașelor Hiroshima și Nagasaki au schimbat cursul războiului și au precipitat evoluțiile. Această acțiune vandală începe să fie apreciată în Japonia la justa ei valoare. Reticența de până acum și amafa discreție a niponilor se pulverizează în favoarea unor declarații răspicite.

În acest an, în care se aniversază o jumătate de veac de la încheierea celei de-a doua conflagrații mondiale, japonezii au decis să iasă din expectativă și să spună lucrurilor pe nume. Astfel, primarul orașului Nagasaki, Hitoshi Motoshima, a declarat răspicat: „Bombardamentele atomice au fost împreună cu holocaustul două dintre cele mai proeminente crime împotriva umanității comise în secolul XX”. În paralel cu cristalizarea acestui punct de vedere, apar tot mai multe analize din care rezultă că nu salvarea vieții combatanților americani în Pacific a determinat acțiunea atomică, ci contracararea influenței sovietice în Asia. Cu alte cuvinte, bombele atomice americane au încercat să stăvilească intenția lui Stalin de a se extinde nepermis de mult acolo unde americanii aveau intenția să se așeze, strategic, pe termen lung. După 50 de ani, dedesubturile războiului apar, unul după altul, la iveală mondială.

Faza Istanbul

Nevroza algeriană, marcată de un interminabil șir de atentate soldate cu victime civile de toate vârstele, a intrat în banal. Faptul că în Algeria un islamism debordant face ravagii perlate a emoționat la început și a incomodat după. Se pare că dincolo de câteva piruete declarative de circumstanță, Apusul nu s-a decis să recunoască excepționala gravitate a acestui proces. Când, la Istanbul, comunitatea alauită a fost lovită năprasnic, mass-media mondială s-a alertat și a făcut valuri adecvate. Când, tot la Istanbul, s-a lovit și a doua oară, resursele altruiste ale aceluiași Apus au devenit mai timide. Faptul că un grup care reunește zece milioane de suflete este vânat sistematic și intimidat sângeros nu mai produce reacții vehemente. Băile de sânge care punctează marginile Europei au devenit o recuzită de serviciu, o anexă de rutină. Oribilă, dar „inevitabilă”...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Amurgul blocadelor ?

Dacă, pe urmele unui faimos personaj caragialian, ne-am întreba ce ne învață istoria cu privire la sancțiuni economice, am fi nevoiți să răspundem că blocadele și embargourile s-au dovedit a fi un mare triumf al inutilității sau, cu alte cuvinte, că eficiența lor a fost aproape nulă. Nu că pe plan economic ele n-ar fi adus prejudicii țărilor pedepsite, dar de suferit au suferit tot nevinovații, tot amărății, populația, cetățenii de rând; în ceea ce-i privește pe caizii puterii, adică tocmai pe cei pe care-i vizează embargourile, ca să-i dea pe brazdă, ei au trăit mereu în huzur, oricât de greu a dus-o norodul. Însă nu acest aspect, faptul că, de pildă, pe vremea blocadei împotriva Rusiei bolșevice Iosif Vissarionovici mânca icre negre în timp ce milioane de mușici mureau de foame stă în capul listei dovezilor despre ineficiența embargourilor. Elementul esențial îl constituie lipsa de rezultat politic: blocadele economice nu numai că n-au slăbit poziția conducătorilor politici din țările supuse carantinei, dar au și întărit-o, întrucât cei mulți s-au simțit solidari cu conducătorii lor, indiferent de păcatele acestora. Cu blocadele din zilele noastre situația e la fel. Ne vom referi aici la trei dintre ele, cele mai importante, care au revenit în atenția opiniei publice în cursul săptămânii trecute.

Mai întâi, Cuba. Regimul lui Fidel Castro este supus de Statele Unite și de Occident în general unei carantine economice și diplomatice care durează de 36 de ani. Și cu toate acestea regimul lui Castro n-a căzut și nici nu sunt semne că acest lucru se va întâmpla curând. El a supraviețuit chiar prăbușirii comunismului în Europa, lucru pe care puținii îl credeau posibil. Și iată-l acum pe Fidel la Paris, într-un impecabil costum civil, pupându-se cu dna Mitterrand și vizitând mormântul lui Napoleon. El a arătat clar că scopul călătoriei este spargerea blocadei economice impuse Cubei de către Washington și intrarea țării lui în rândul membrilor cu drepturi depline ai comunității internaționale. Până și Alain Juppé, care a privit cu rezerve prezența lui Castro în Franța, a criticat embargoul american împotriva Havanei, considerându-l ca o cale inadecvată pentru obținerea de schimbări interne în Cuba.

Împotriva Irakului, sancțiunile au fost introduse în 1991,

după războiul din Golf. Unele țări membre ale Consiliului de Securitate, în frunte cu Franța, consideră că obiectivul fixat a fost îndeplinit de către Irak. Se împotrivesc însă Statele Unite. Se crede că izbăvirea Irakului de blocadă ar putea fi accelerată de preluarea în luna mai a.c. a președinției Consiliului de Securitate de către Franța.

În sfârșit, actuala Iugoslavia (Serbia și Muntenegru). Embargoul împotriva ei a fost instituit în iunie 1992 din cauza sprijinului militar acordat forțelor sârbilor bosniaci. În octombrie 1994 sancțiunile au fost atenuate pentru o perioadă de 100 de zile, iar la jumătatea lui ianuarie a.c. s-au mai acordat încă 100 de zile. Și aici există partizani ai ridicării embargoului, principalul oponent fiind tot Washingtonul. De pe urma sancțiunilor, poziția politică a lui Miloșevici n-a avut, firește, nimic de suferit, iar unii diplomați afirmă că Iugoslavia este pregătită să supraviețuiască blocadei în mod nelimitat.

În ceea ce privește prejudiciile economice, e de subliniat că ele se răsfrâng foarte mult și asupra altor țări, care suportă pagube tot la cot cu cei pedepsiți. România s-a alăturat voinicește embargourilor din ultimii ani, făcând chiar exces de zel, în ideea că Occidentul va vedea, ne va da o notă bună și un premiu substanțial, că, adică, vom binemerita de la cei cu bani, care au avut interesul să se instituie blocadele, pentru c-am fost băieți buni, harnici și silitori. Însă, în afară de câteva inspecții și câteva fraze-șablon de apreciere, n-am primit nimic și e foarte puțin probabil că vom primi ceva vreodată.

Sub presiunea intereselor lezate de blocadele economice în vigoare, dar cu argumentul imbatabil că ele s-au dovedit fără nici un efect pe plan politic, embargourile de acum trosnesc din toate încheieturile și este clar că ele nu vor mai putea fi menținute prea mult timp de aici înainte. Chiar dacă America - sprijinită de apropiații ei - se împotrivesc, fiind ea cea mai tare din parcare, lucrurile nu vor putea fi ținute în loc la infinit. Se conturează tot mai tare ideea că pentru punerea la punct sau ținerea în frâu a unor turbulenți ai planetei trebuie găsite alte căi, alte mijloace.

ION D. GOIA ■

Războiul rece a murit și nici ONU nu se simte prea bine

Schimbarea lumii impune schimbarea organizației mondiale

Încetarea războiului rece, după destrămarea blocului comunist, a adus în fața omenerii o realitate nouă: o lume dominată de o singură superputere - SUA - și câteva mari puteri regionale emergente. În noile condiții, securitatea mondială nu se mai bazează pe principiul descurajării nucleare, ci încearcă să pună în valoare o diplomatie preventivă care s-a dovedit până acum ineficientă.

Așa cum constată politologii, Statele Unite nu doresc sau nu pot să-și asume rolul de jandarm mondial. De aceea, în vidul creat de dispariția blocurilor militare, s-a crezut că ONU ar putea să preia funcțiile unei autorități supra-naționale capabile să stingă conflictele izbucnite ici-colo pe harta lumii. Pentru realizarea acestui rol sporit ar trebui însă regândită chiar organizația mondială. De aceea s-a propus mărirea numărului membrilor permanenți din Consiliul de Securitate prin includerea unor mari puteri economice, precum Japonia sau Germania (marile învinse ale ultimei conflagrații mondiale), dar și unele puteri regionale, cum ar fi Brazilia sau Argentina, Egiptul sau Nigeria. Mulți experți văd însă în aceasta o diluare și o slăbire a ONU, tocmai în momentul în care ineficiențele ei au fost puse

și mai mult în evidență de evenimente din ultimii ani.

Este vorba de eșecul operațiunilor desfășurate în numele ONU de SUA și aliații săi: în Haiti, Somalia, Ruanda, Bosnia. Fiecare dintre aceste nume reprezintă tot atâtea eșecuri ale politicii binecuvântate de ONU, dar eșuate lamentabil datorită unor cauze multiple pentru fiecare caz în parte.

De fapt, cele patru episoade menționate au fost prefațate de acțiunea „Furtuna Deșertului”, concepută ca o cruciadă pedepsitoare împotriva Irakului care voia să desfășoare o politică arogantă și agresivă într-o zonă de maxim interes strategic și economic (petrolul) pentru SUA. Considerată un triumf, operațiunea nu a dus însă la înlăturarea lui Saddam Hussein. Urmarea? Acesta este considerat un

fel de martir al lumii musulmane, și-a recăpătat aroganța și aplombul și este dispus să înfrunte din nou pe „Marele Satan”, adică SUA. În cazul Haiti s-a spus că a fost cea mai bună materializare a proverbului „Vulturii nu trebuie să prindă muște”: cu un mandat al ONU, SUA a înlăturat regimul militar, a fost readus președintele Aristide, dar cu prețul unor mari suferințe sociale și lăsând practic țara în aceeași instabilitate politică dinainte. Ruanda este considerată cel mai mare genocid al perioadei postbelice. Desantul umanitar al SUA și al Occidentului, venit prea târziu, n-a putut să oprească carnagiul tribal; iar acum țara este la pământ și conflictul stă să reizbucnească. Același scenariu dintre extaz și agonie s-a petrecut în Somalia: desant televizat în direct al militarilor SUA, triumf savurat prematur, apoi o gherilă oarbă între facțiuni rivale și în cele din urmă o retragere fără torțe a soldaților americani. Eșec dublu americano-european în Bosnia, cu atât mai mult cu cât Rusia a reînceput să se exprime ca o mare putere.

Ce se va alege, așadar, din rolul ONU în noile condiții politice ale lumii? Este omenirea nostalgică după bipolarism, ori actualele puteri mondiale nu știu cum să-și administreze rolul într-o distribuție în care parcă lipsesc protagoniștii? Sunt întrebări deloc retorice, cu care probabil omenirea va intra cântinel în mileniu următor.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Pe fondul grevelor din țară

Epidemie de optimism la Ministerul de Finanțe

Pentru funcționarea actualului executiv, în lipsa altor ingrediente, s-a făcut risipă de optimism. Florin Georgescu a fost de neoprit în zăgăvirea stabilizării macroeconomice care ne-a fericit în 1994: crescând constant din aprilie, puterea de cumpărare a populației s-a „umflat” cu 21,2% la sfârșitul lunii decembrie '94 față de decembrie '93 (!?), iar în 1995 va crește cu 15% (!?). Etc. Dilema e clară: ori în calculatoarele ministrului de finanțe a pătruns „virusul Pristanda”, ori sindicatele ies în stradă pentru a cere ameliorarea... creșterii sălbatice a nivelului de trai!

Anul 1995 va fi pentru conducerea Ministerului de Finanțe: „anul consolidării stabilizării macroeconomice”, iar politicile financiar-monetare, fiscale, bugetare, și de trezorerie vor fi subsumate următoarelor obiective: o inflație anualizată sub 29%; o stabilitate relativă a cursului printr-o devalorizare a leului în raport cu dolarul sub indicele inflației; stimularea creșterii exportului și, ca un corolar, un nivel superior de protecție socială pentru categoriile cele mai defavorizate. Vorbele sună bine, realitatea, însă...

Bugetul de stat pe 1995 a fost croit în ideea susținerii acestor obiective, iar deficitul prevăzut va fi sub 2% din PIB și va fi finanțat din resurse identificabile atât pe piața internă de capital, cât și din împrumuturi externe. Deci, prin metode neinflaționiste. În buget, spune Florin Georgescu, nu sunt prevăzute subvenții decât pentru două sectoare strategice: minerit și agricultură. Este exclusă subvenționarea de la buget a regiilor și societăților comerciale de stat care înregistrează pierderi și care vor face obiectul „facilităților fiscale și unor programe de restructurare tehnologică, financiară și comercială”, stabilite prin celebra Ordonanță nr. 13/1995. Ordonanța aceasta va fi o „nucă tare” la apropiatele negocieri cu FMI, pentru expertii căruia scurgerea continuă de resurse financiare spre sectorul de stat neperformant nu mai poate fi acceptată. Se pare că ai noștri încă nu sunt convingși pe deplin de acest fapt și încă mai trag cu ochiul spre „jocul la cacealma”.

FLORIN PETRIA ■

**BANCA ROMÂNĂ
DE
COMERȚ EXTERIOR SA.**

**ROMANIAN BANK
FOR
FOREIGN TRADE**

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

BRCE, înființată în 1968, este în prezent o bancă comercială cu caracter universal, cu experiență în efectuarea operațiilor de comerț exterior

BRCE este cea mai bine capitalizată bancă românească, cu participări de capital la bănci mixte din: Paris, Londra, Milano, Frankfurt/Main, Cairo

BRCE dispune de o rețea externă de bănci corespondente în 150 de țări

BRCE a dezvoltat într-o scurtă perioadă de timp, o rețea internă de sucursale, situate în importante centre industriale și comerciale: Alba Iulia, Arad, Baia Mare, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Piatra Neamț, Suceava, Timișoara, Turnu Severin, precum și 3 sucursale în București

BRCE este o prezență activă în cadrul comunității financiar-bancare internaționale: membru direct al Camerei de Comerț Internațională de la Paris, membru SWIFT din septembrie 1992, membru al VISA INTERNATIONAL

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR SA

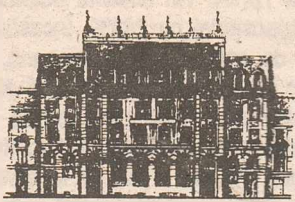
Sediul central:

Calea Victoriei 22-24

70012 BUCUREȘTI - ROMÂNIA

Tel.: (+40) 1-614 91 90; (+40) 1-614 73 78

Fax: (+40) 1-614 15 98

„În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala și autocenzura sunt esențiale pentru realizarea echilibrului necesar democrației și progresului”.

Bănci, burse, afaceri

■ La ședința de Guvern de luni, 13 martie, a fost amânată aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței 13/1995, privind accelerarea restructurării celor opt regii autonome și 132 de societăți comerciale aflate în supraveghere financiară. Casa de Compensatii Interbancară, a cărei inaugurare este anunțată pentru data de 1 aprilie a.c., „va transforma blocajul financiar în credit comercial”, aprecia guvernatorul BNR (gazda acestei instituții).

Cu totul alta este opinia deputatului Varujan Vosganian, membru în Comisia de politică economică a Camerei Deputaților, care declara că „această ordonanță este tipică sectorului de stat centralist”, scopul ei fiind „menținerea în viață cu orice preț a sectorului de stat și a preponderenței acestuia în economia românească. Este evidentă discriminarea la care sunt supuse societățile rentabile (private), față de care se manifestă doar dispreț”. Și Corneliu Ruse, membru al aceleiași Comisii, este de părere că prin Ordonanța 13, Guvernul își pune, ca și până acum „tot problema ajutorării întreprinderilor de stat nerentabile”. Legea insolabilității, Ordonanța 13 (prin care Guvernul acționează împotriva legii, protejând proprietatea de stat) și Legea accelerării privatizării urmează să fie prezentate misiunii FMI, la sfârșitul lunii.

■ Cel mai mare investitor privat străin în România, compania sud-coreeană Daewoo, este pe cale de a face o nouă investiție, de 100 milioane dolari, într-o rafinărie românească, probabil Petromidia S.A. datorită poziției strategice a acesteia (pe coasta Mării Negre) și restructurării sale în perioada 1991-1993 (după un program care a costat 50 milioane dolari). Daewoo Heavy Industries Ltd a mai încheiat, în 1994, un joint-venture cu Automobile Craiova S.A. și un acord preliminar cu șantierul naval „2 Mai”, la ambele deținând 51% din capital.

Recent, Guvernul a scutit de la plata taxelor vamale un contingent în valoare de 140 milioane dolari la importul de autoturisme noi cu o capacitate cilindrică între 1400 și 1500 (baremuri în care investiția Daewoo la Automobile Craiova, ca valoare și autoturismele Daewoo, la cilindree, se încadrează perfect).

■ La World Trade Center București s-a desfășurat săptămâna trecută seminarul internațional „Bursele de Mărfuri și restructurarea economică în Europa de Est”, organizat de Bursa Română de Mărfuri și Agenția internațională de presă-REUTERS. În lipsa principalelor oficialități române invitate, Florin Georgescu, Mircea Coșea și Mugur Isărescu, absenți deși înscrși în program cu referate și comunicări, Vasile Pilat, consilier al ministrului cu reforma, a declarat că „nici nu putem spera ca agenții economici să dorească să tranzacționeze la Bursă. Ce interes ar avea acesta (manager al unei societăți de stat, n.n.) să vină la Bursă, când o tran-

zacție încheiată direct, în afara ei, îi poate aduce și un interes personal”.

■ Legea accelerării privatizării, aflată în dezbateri la Camera săptămâna trecută, a stabilit modul în care cetățenii domiciliați în România pot schimba certificatele de proprietate și cupoanele nominative în acțiuni. Persoanele fizice se pot mandata între ele iar cupoanele nominative dobândite prin succesiune legală se pot schimba în acțiuni la mai multe societăți, respectând principiul un cupon nominativ la o singură societate comercială. Valabil până la 30 septembrie a.c., după care dată, prin depunerea certificatelor la FPP, cetățenii pot deveni acționari ai acestor Fonduri (devenite) Mutuale. (MEDIAFAX)

■ După Oradea și Brașov, banca clujeană Transilvania și-a deschis și sucursala bucureșteană. Situată pe strada Hristo Botev nr. 1, într-o clădire în care se îmbină arhitectura trecutului cu modernismul dotărilor, sucursala reprezintă vârful de lance al băncii în Regat, urmând a fi secondată, în scurt timp, de o alta în orașul Ploiești.

Funcționând de aproape un an, Banca Transilvania a demonstrat că în sistemul bancar privat se poate obține performanță și cu capital exclusiv românesc. Iar hotărârea conducerii băncii de a emite o serie de acțiuni, în valoare totală de 15 miliarde de lei, va oferi pieței capitalului autohton oportunitatea unor noi plasmamente atractive și sigure. (F.P.)

■ Joi, 16.03.1995, la sediul Societății Comerciale AUTOMOBILE DACIA SA s-au analizat și hotărât proiecte de importanță majoră pentru viitorul constructorilor de autoturisme DACIA. Au fost prezenți la Colibași: domnul DORU DUMITRU PALADE, Ministrul Cercetării și Tehnologiei, iar din partea Ministerului Industriilor, domnul ALEXANDRU STĂNESCU, Secretar de Stat și domnul IULIAN GRĂDIȘTEANU, Director General. Împreună cu Managerii Generali ai S.C. AUTOMOBILE DACIA SA și CESAR SA, respectiv domnul CONSTANTIN ȘTROE și domnul DORU COMAN, reprezentanții Guvernului au vizionat produsele concepute pe platforma industrială Colibași și s-a stabilit strategia de modernizare a actualei game de fabricație DACIA și de diversificare a variantelor de fabricație a noului model DACIA R. 523.

Proiectele analizate vizează evoluția construcției de autoturisme DACIA pe termen scurt, mediu și lung.

În acest context, s-au stabilit și coordonatele realizării unui nou produs DACIA, destinat fabricației și comercializării la nivelul anului 2000.

Implicarea majoră a Societății Comerciale AUTOMOBILE DACIA SA și CESAR SA în realizarea acestor obiective este susținut de către Ministerul Industriilor și Ministerul Cercetării și Tehnologiei.

Anunț

Consiliul de administrație al SC Publicațiile Flacăra SA, înmatriculată la Oficiul Registrul Comerțului București, sub nr. J40/5888/1991, cu un capital social subscris și vărsat de 8.400.000 lei, convoacă Adunarea generală a acționarilor, în ziua de luni, 17 aprilie 1995, ora 9,00, la sediul său din București, sectorul 1, Piața Presel Libere nr. 1, pentru următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea bilanțului pe anul 1994, după ascultarea raportului administratorilor și cenzorilor; aprobarea repartizării beneficiului, majorarea fondului de rezervă și fixarea dividendului.
2. Aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 1995.
3. Alegerea comisiei de cenzori, actualizarea indemnizațiilor și garanțiilor acestora.
4. Aprobarea modificării unor prevederi statutare.
5. Diverse.

În cazul că, la data de mai sus, Adunarea generală nu va putea fi statutar constituită, aceasta va avea loc în ziua de joi, 20 aprilie 1995.

Consiliul de administrație,
Președinte-director general, GEORGE ARION
Administrator, ALEXANDRU PĂSĂRIN.

La sfârșitul lui 1994, reprezentanții celor peste 250.000 de salariați din ramura industriei lemnului au adresat o scrisoare deschisă președintelui Ion Iliescu, în care se afirma că „în totalitatea lor, agenții economici cu capital de stat din industria lemnului sunt falimentari, fiind în imposibilitatea achitării curente a drepturilor salariale, datorilor la stat și la furnizorii de materii prime”.

Liderii Federației Sindicatelor Libere din Industria Lemnului susțin că materia primă de bază - lemnul - se usucă și putrezește în picioare, pentru că neglijența și incapacitatea guvernului au tergiversat livrarea masei lemnoase în 1994, rămânând neexploatare circa 2 milioane mc, reprezentând 25% din lemnul destinat consumului industrial.

Cu o producție de mobilier competitivă pe piața externă, producătorii noștri se consideră „distruși de gradul înrobitor al fiscalității și decapitalizarea ocultă ce nu se poate rezolva cu hotărâri de tipul H.G. 500/94, de stilul tâlhăresc al dobânzilor bancare din România”, se arată în scrisoarea amintită. Prin urmare, s-au cerut demiterile lui Aurel Constantin Ilie, ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, a lui Florin

Imobilismul la guvernare

„Mobiliștii” în stradă

Actualii guvernanți
au adus în pragul falimentului
industria lemnului

Georgescu, ministrul Finanțelor și a premierului Nicolae Văcăroiu.

Conflictul Guvern - Federația Sindicatelor Libere din Industria Lemnului a fost declarat și înregistrat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, cu adresa nr. 53.830/7.XII.1994. Ce s-a întâmplat în continuare? Pur și simplu - nimic. Absolut nimic. A, ba da! S-a mai băut ceva șampanie festivă. Pe la Cotroceni, pe la Guvern. Prin fabricile de mobilă nu prea.

Astăzi, conflictul ia forma acută a mitingului de protest. Va urma, probabil, greva. Vorba aia - n-ar fi o surpriză, la vreme de criză, că valul e-n toi, sub văcăroiu...

CONSTANTIN SEVERIN ■

Spumă pe creasta valului de greve

„Jos mafioții! Jos hoții pădurilor!”

Guvernul are zece zile ca să rezolve
revendicările oamenilor din industria lemnului

Mitingul de protest și marșul de joi, 16 martie, sunt preludiul unui conflict ce mocnește de ani și ani și care va culmina, probabil, cu greve locale și, în caz că nimic nu se schimbă, cu greva generală. Vă asigurăm că muncitorii nu glumesc. Le-a ajuns cuțitul la os! Iată ce ne-a declarat **Gheorghe Mareș**, președintele Federației:

„Scopul manifestării noastre este să-i determinăm pe guvernanți să ne asculte. Am preferat zgomotul asurzitor al drujbelor forestierilor decât forța glasurilor noastre. Dacă nici acum nu vom reuși să-i scoatem din imobilism, data viitoare vom aduce și țapinele...”

În data de 14 martie, a avut loc, pentru întâia dată, o întâlnire tripartită, de cinci ore, între: **Guvern** (primul ministru, ministrul Apelor, Pădurilor și Mediului etc), **reprezentanții patronatului din industria lemnului și silvicultură și sindicate**. Am

stabilit un protocol în 22 de puncte, atingând toate revendicările noastre, cu scopul declarat de a fi pus în aplicare în următoarele zece zile. S-au stabilit concret și factorii răspunzători. Dacă în zece zile nu se rezolvă problemele ridicate de noi, așa cum ni s-a promis, atunci replica noastră va fi mult mai drastică.”

Sindicaliștii cer creșterea salariilor cu 30 la sută, reducerea impozitelor pe veniturile salariale (care venituri sunt situate sub media la nivel național cu 50 la sută) și respingerea Ordonanței 13/1995 ce interzice creșterea salariilor. Mai speră în sprijinul real al celor de la FPS pentru asigurarea investițiilor necesare reactivării fabricilor. Mai speră să determine stoparea și

În fond ce cer sindicaliștii? Nimic altceva decât eradicarea corupției, înlăturarea managerilor incompetenți și a senatorilor PDSR membri în AGA, a căror unică activitate este încasarea salariilor. Nimic altceva decât condiții decente de lucru și echipamente de protecție, pentru că la fiecare zece zile lucrătoare moare un om și la fiecare trei ore se produce un accident de muncă! Salariul mediu net este de 120 de mii de lei, veniturile ce le asigură... moartea prin înaniție, tralul în mlărie și sărăcie lucie.

renunțarea definitivă la vânzarea prin licitație a arborilor din pădurile statului, fapte ce determină creșterea prețului produselor lemnoase și favorizează abuzurile în comercializarea lor. Și mai acuză și dobânzile tâlhărești practicate de bănci, dobânzi ce au dus la faliment în lanț ale societăților cu capital de stat.

Cum să nu fie disperați, când rata șomajului în industria lemnului este oficial de 20 la sută, iar real, datorită întreruperilor „normale”, de peste 30 la sută! Când strategiile guvernului sunt „minunate” și rămân pe hârtie, când Parlamentul întârzie nepermis de mult votarea legilor specifice și când totul, totul se ruinează sub privirile indifferente dar distructive ale managerilor.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Revista noastră a scris deseori despre situația critică din școli, unde copiii sunt tâlhăriți de bande de infractori, sau - cel slab din fire - atrași în găști care, mai devreme sau mai târziu, vor înfunda pușcăriile. Începând cu numărul viitor, vom publica o serie de anchete pe această temă. Nu vă îngroziiți încă; o veți face data viitoare!

Nu mai este o noutate violența în școala României: elevi bătuți sau jefuiți de către va intrați în curtea școlii sau chiar în școală, ca mai vorbim de elevi bătuți de către alți elevi „șmecheri” sau care vor să-și arate mușchii, amenințați de elevi sau de părinți - și aici este în special de profesoare tinere, care pe deasupra și note proaste elevilor care nu învață, iar părinții la școală cu amenințări și insulte, pe motiv că „chinuite” odraslele - bătaie între găștile de elevi motive de orgoliu rănit sau fete frumoase asemenea gașcă, formată din elevi de clasa a VII-a, a spart Policlinica Drumul Taberei, de „copiii” au furat, printre altele, 30 de metri de pentru aparatul de sudură autogenă).

Pentru ca tabloul să fie complet, jefuirea elev

Lăcomie feroce și dispreț fa

Rechinii gospodăriei (R.A.U.C.L.) au înghițit în de cetățeni, și

Această sumă, trebuie
recupera de către

În municipiul Suceava, cuantumul de mari, greu de suportat de cei
DE UTILITĂȚI COMUNALE ȘI
copii a trebuit să plătească pentru
reprezintă practic valoarea unui aj

Recent, la ședința delegației permanente a Consiliului Județean Suceava, Serviciul de colaborare cu direcțiile blice ale autorităților centrale, coordonat de dl Vasile (vicepreședinte al instituției amintite), a prezentat marea despre activitatea R.A.U.C.L. Suceava care, auditoriul. S-a constatat că suma încasată de la p și agenți economici pentru cheltuielile de reparații și revizii tehnice a fost de aproape 2,2 miliarde lei, ce lucrările respective s-au cifrat doar la 700 milioane lei, fapt care reprezintă o deturmare de fonduri de 1,5 miliarde lei. O hotărâre a Consiliului local (nr. 48/30 mai) a prejudiciat populația și agenții economici cu suma de miliarde lei la energia termică, datorită majorării il coeficientului de pierderi de la 2% (după normativ vigoare) la 7,9%. Tot această hotărâre a facilitat creșterea prețului glgacalorlei cu 242%. Încasările pe diferența consumului de apă lunar pe persoană, de 9 mc, și de 8,3 mc livrați populației, au fost de 169 milioane lei, fost reliefate diferențele astronomice dintre prețul la zor și prețul la consumator. Astfel, în cazul apelor, p furnizor este de cca 4 lei, iar la consumator de 70 lei mai mare. Prețul unei glgacalorlei este de aproape 9 lei la furnizor și dublu la consumator.

S-a mai afirmat că anul trecut profitul regiei a fost de peste 900 milioane lei, deși era posibilă funcționarea la profit zero. Numai cu acești bani s-ar fi putut realiza de introducere a rețelelor de apă și canal în 10-c

Fotografii de ELENA GHERA ■

Disperarea a scos în stradă peste 11 mii de sindicaliști din industria lemnului, reprezentând circa 160 de organizații din întreaga țară afiliate la Federația Sindicatelor Libere.

magazin

Căldură mare!

Cât cuprinzi cu ochii, nici un copac. Regele animalelor a găsit totuși o palmă de umbră sub aripile avionului aflat pe aeroportul din Masai Mara. Suntem în marea rezervă de animale din Kenia la ceasul amiezii. Cursa avionului a fost amânată cu o oră, până când leul a hotărât de bunăvoie să se întoarcă în savană.

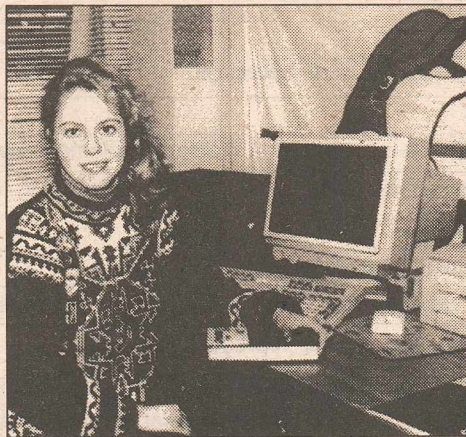
În România, la posturile de radio independente, majoritatea angajaților sunt ingineri

□ Vârsta lor medie este 25 de ani

Majoritatea angajaților la posturile de radio independente sunt absolvenți ai facultăților tehnice, iar vârsta lor medie este 25 de ani. Numai în București, la această oră, funcționează cel puțin 12 posturi de radio independente. Raluca Moianu, profesoară de fizică și chimie, redactor șef la **Radio Contact** (fotografia din

dreapta), a declarat pentru revista **Flacăra**: „S-ar părea că absolvenții facultăților tehnice au o gândire ordonată. Nu vreau să-i jignesc pe cei de la facultățile umaniste, dar realitatea este că mulți angajați ai posturilor de radio independente vin de la facultăți tehnice. Asta dovedește ceva!”

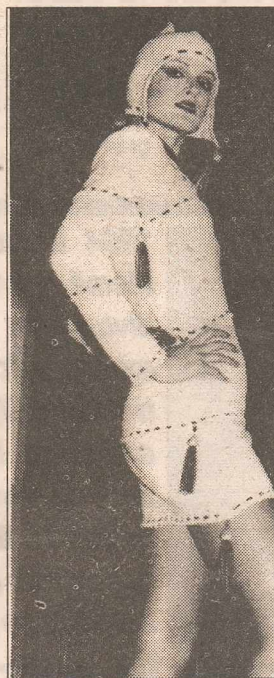
DAN GHEORGHE ■

Fotografii de ELENA GHERA ■

La București,

PACO RABANNE

Celebrul creator de modă va acorda Marele Premiu și va lansa parfumul XS pour Elle

Vineri, 17 martie, a început, într-o atmosferă de fast și eleganță, în Sala I.C. Brătianu a Palatului Parlamentului, cea de-a III-a ediție a Festivalului Național de Modă. Prima seară de concurs a debutat cu o colecție prezentată de **Venera Arapu** (câștigătoarea ediției anterioare), intitulată **TRIBUT FEMINITĂȚII**. Au urmat colecțiile prezentate de **IMOD - CONSONANȚE VIRTUALE**, **Mariana Iordache** (creatoare a Societății Confex SA) - **MÂNGĂIEREA PĂMÂNTULUI** și, în final, **Ana Ponta - TANA. (S.S.)**

ÎNTINS PE PEREȚI AUTORITATE	SENTIMENTAL CUREAUA CÂINILOR	NEGUSTOR NOROI	ȚINTĂ CONDEI TONȚI	CLĂDIRI CUPĂ I A PLECTISI	MURDĂRIT LEZIUNE	PASĂRE PĂRINTE	DISTANȚATE
C	A	L	I	T	A	F	E
PRIMEJDIOȘI LIHNIT	P	E	R	I	C	U	L
	E	S	M				
SMINTITĂ	T	A					

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 m-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

În acest episod, vă voi dezvălui „tainele” altor câteva rețete „miraculoase”:

Alergie

Este revolta deșeurilor în organism, când pătrund în el diferite alimente percepute drept toxice. Se va consuma: suc de morcov - 1/2 litru sau suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame sau suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Anemie

Provine din consumul de calciu și al altor elemente lipsite de vitalitate. Nu degeaba se spune „fiecare legumă la timpul său”. O vreme s-a considerat că extrasul de ficat ar putea fi o doctorie, dar s-a dovedit, mai târziu, că produsul ataca rinichii. Se va adopta una din rețetele: suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 115 grame plus suc de

pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de nucă de cocos 57 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de salată 113 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de țelină 142 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de pădărie 85 grame plus suc de salată 115 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de pădărie 85 grame plus suc de ridiche 57 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de salată 142 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de mărar 198 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de sparanghel 113 grame plus suc de salată 113 grame.

Alegeți căile autovindecării

Anghină

Este inflamarea gâtului ca urmare a acumulării deșeurilor (produsele de descompunere) din corp. Dezintoxicarea este un bun adjuvant. Recomand: suc de morcov 500 grame; suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 285 grame plus suc de spanac 170 grame.

Artrită

Se datorează concentrării hidrocarbonaților. Se recomandă: suc de grapefruit plus suc de țelină; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de țelină 198 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de țelină 170 grame (țelina se folosește cu frunze); suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

TEST nr. 4

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorțurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca el să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Faceți parte dintre cei aflați mereu în apărare ?

Prin intermediul acestui test veți constata dacă reacționați prin retragere în defensivă atunci când partenerul dv. abordează o problemă. După o altercație, încercați să vă amintiți ce atitudine ați adoptat, sentimentele și gândurile dv. IMPORTANT: fiți sincer(ă) cu dv. înșivă!

	EA		EL	
	DA	NU	DA	NU
1. Când partenerul meu se plânge, mă simt criticat pe nedrept.				
2. Mă simt neînțeles(ă).				
3. Am sentimentul că lucrurile bune pe care le fac nu sunt apreciate.				
4. Nu a fost vina mea că ceva a mers prost.				
5. Pentru a evita reproșurile, a trebuit să explic de ce și cum a apărut problema respectivă.				
6. Când partenerul meu s-a plâns, am observat că și eu ar fi trebuit să mă descotorosesc de anumite lucruri.				
7. Partenerul meu a văzut numai partea negativă a situației.				
8. În ceea ce spune partenerul meu când se plânge, este ceva adevărat, dar nu întregul adevăr.				
9. În timp ce se plângea, m-am gândit: „Nu meritam aceste reproșuri!”				
10. Când partenerul meu se plângea, am avut sentimentul că ar trebui să resping aceste atacuri.				
11. Când am auzit de ce se plângea partenerul meu, m-am gândit imediat la necazurile mele pe care nu le ascultă nimeni.				
12. Când partenerul meu se plângea, mă gândeam cum aș putea să mă apăr.				
13. Când partenerul meu se plângea, m-am gândit cum mi-aș putea explica încă o dată poziția adoptată.				
14. Se pare că partenerul meu nu poate să meargă mai departe atunci când descoperă la mine o greșală.				
15. În timpul unei dispute mai aprinse mă gândesc în permanență cum aș putea să arunc mingea înapoi.				

Dacă ați răspuns la cinci sau mai multe întrebări cu DA, aparțineți tipului aliat mereu în apărare. Se poate întâmpla, chiar și atunci când aveți relații bune, să vă considerați atacat pe nedrept ca o victimă nevinovată care nu este înțeleasă și apreciată. Apărarea este corolată de cele mai multe ori cu frica. Primul pas pentru depășirea situației constă în încercarea dv. de a nu mai considera cuvintele partenerului dv. ca un permanent atac, ci ca pe niște păreri exprimate energic. Dacă el vă întreabă de exemplu: „Din nou spaghetti?”, nu trebuie să începeți imediat cu cicăleala, ci să vă gândiți mai întâi ce ați gătit ieri (probabil, spaghetti). Desigur este greu să reacționați așa când te simți atacat, dar deseori efectul este extraordinar. Cercetătorul american John Gottman a arătat în urma cercetărilor făcute că partenerul dv. va renunța la critică și la o atitudine disprețuitoare dacă veți fi deschis(ă) și abordabil(ă). Linștiți-vă deci și urmați-ne sfatul: când prindeți mingea, nu încercați să o aruncați imediat înapoi.

Modă

Sfătuți-mă ce rochii sau ce pantaloni să port !

Marea problemă a vieții mele: am pierdere în X. Cum pot masca acest defect (Eva Bernstein - Timisoara).

Îmbrăcați rochii largi din materiale ușoare, cu falduri (mătașe, jerse, văscosă). Feriți-vă ca de foc de pantalonii strâmți (bermude), în formă de burlane. Folosiți pantaloni largi (stil pijama), acoperiți cu o bluză lejeră și lungă.

Cosmetică

Bronzarea și vitaminele

Mal e până la deschiderea strandurilor, dar e bine să știm:

Bronzarea se obține datorită unui pigment din piele denumit melanină, care sub acțiunea razelor solare se înmulțește, dând o colorație mai intensă sau, mai puțin intensă, în funcție de cantitatea de pigment a persoanei respective.

Pentru a obține o bronzare uniformă, fără a dauna organismului, este necesar și un regim alimentar adecvat. Vor fi evitate conservele, mezelurile, brânzeturile fermentate, ciocolata și alcoolul. Se recomandă carnea slabă, ouăle, brânza proaspătă, fructele și legumele. Acestea, bogate în vitamine, contribuie la bronzarea rapidă a pielii.

Lipsa vitaminei A se recunoaște ușor la persoanele care se înroșesc, fără a se bronză. În mod special acestea trebuie să consume alimente ca: unt proaspăt, lapte, ficat, ouă, morcovi, spanac etc.

Vitamina B2, care dă o pigmentație perfectă, întreține o bună circulație, deci hrănește pielea. Aceasta se găsește în carne, ficat, ouă, brânză, iaurt, lapte, roși, legume verzi etc. Lipsa ei face ca pielea să se pigmenteze defectuos.

Vitamina PP este utilă pentru a evita dermatitele solare, ea menține suplețea pielii și favorizează bronzarea ei. Se găsește în ficat, pește și carne.

În perioada expunerii la soare, alimentele bogate în vitamina C trebuie evitate, pentru că s-a constatat că aceasta are un efect de încetinire a pigmentării.

IRINA CEAUȘU ■

Pentru a avea ochi strălucitori, Vă propunem 4 exerciții

1. La un centimetru de coada ochilor, apăsați ușor cu un deget.

2. Palmele, una peste alta, le așezați pe un ochi. Îndepărtați și apropiați palma de deasupra. Urmăriți-o cu ochiul rămas liber.

3. De la rădăcina nasului masați cu două degete de-a lungul sprâncenelor.

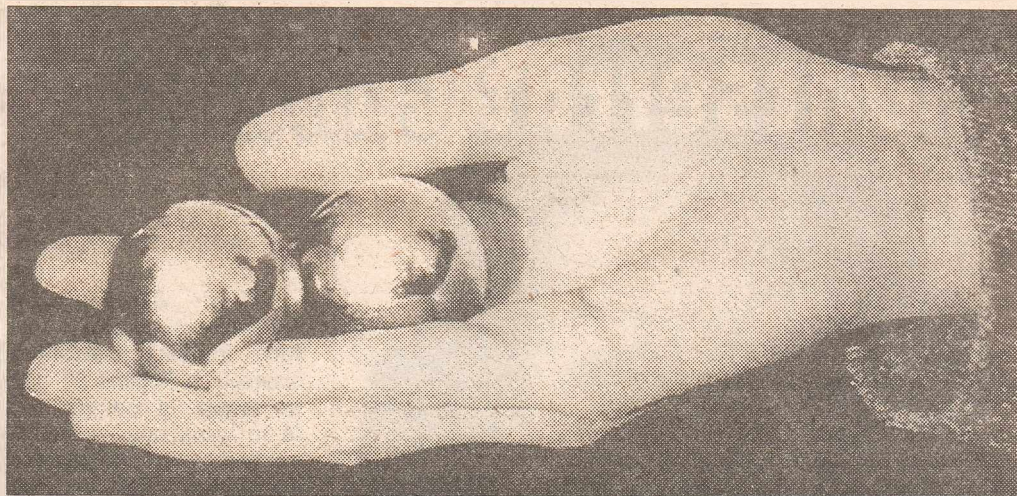
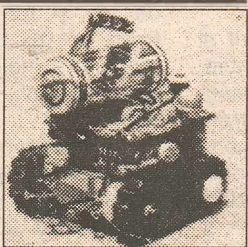

4. Privind în sus, treceți cu degetele pe sub ochi, masând pomeții obrazilor.

Călătorie fantastică în corpul omenesc

James Mc Larkin, student în vârstă de 22 de ani, de la Institutul de Tehnologie Massachusetts, a conceput un robot telecomandat cu ajutorul căruia medicii vor putea să investigheze tumorile canceroase ale organelor interne ale pacienților. Miniaturalul vehicul pe șenile a primit numele de **Cleo** și măsoară 2,5 centimetri în înălțime și tot atât în lungime și lățime. Într-adevăr, medicii ar putea să efectueze cu ajutorul lui **Cleo** toate investigațiile necesare care se realizează cu

aparatură obișnuită existentă în prezent, a afirmat chirurgul Richard Satava care lucrează de asemenea la realizarea aparatului, „dar **Cleo** trebuie să introducă în corpul pacientului un tub lung și acest lucru este extrem de incomod”. Cu ajutorul robotului miniatural, investigațiile devin mult mai puțin dureroase și periculoase. Mc Larkin dorește să-și perfecționeze tehnica și crede că în câțiva ani va realiza un robot pentru diagnostic având dimensiunile de un centimetru cub, care ar putea fi introdus cu ușurință în intestinul subțire al pacienților, precum și în alte organe. (M.P.)

Bilele qigong pentru menținerea sănătății

□ Mănuirea lor înlătură stresul, insomniile, reglează hiper și hipotensiunea

Foarte căutate au devenit și în Europa bilele qigong, pentru care există mai multe variante. Este vorba de două bile mici, de obicei din metal, pe care le facem să se rotească în palmă. Mișcarea lor produce un sunet foarte slab, iar rotirea lor este perfectă atunci când bilele nu se mai ating.

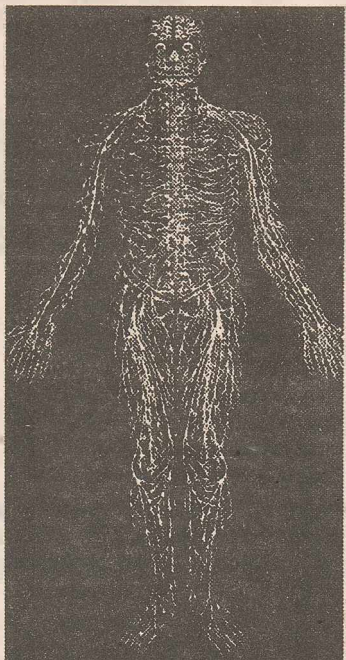
Chinezii afirmă că bilele qigong activează atât punctele de acupunctură din palmă, care reglează circulația, cât și energia vitală „qi”. Îndemânarea în mănuirea bilelor qigong înlătură stresul, insomniile, durerile de cap și reglează hiper și hipotensiunea. Fiind un „exercițiu al trupului și al sufletului”, bilele au un efect pozitiv asupra stării psihice.

Cercetările efectuate în Occident au evidențiat faptul că gimnastica degetelor, practică în mod regulat - asemenea exercițiilor la pian - face să crească cu aproximativ 20% aportul de sânge la creier. Se crede că exercițiile cu bilele qigong au drept efect creșterea puterii de concentrare, a posibilității de reacție și a coordonării mișcărilor. Se crede de asemenea că prin această tehnică durerile de coloană și de cap își reduc intensitatea.

Există și bile „cântătoare”. Acestea sunt goale în interior și „umplute” cu o a doua bilă care, prin rotația celei exterioare, produce sunete și vibrații. (M.P.)

Circuitele integrate miniaturale vor face minuni în medicină

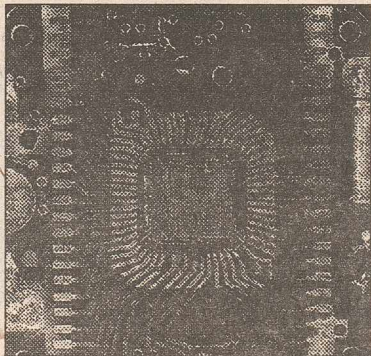
În curând, orbii vor putea vedea din nou, surzii vor auzi, cei afectați de paralizie vor putea merge. Adevărate minuni care par să devină nu peste mult timp realitate. Pomind de la neurologie, biologie și tehnică - neurobionica se dezvoltă ca o nouă ramură a științei, propunându-și să corecteze defectele căilor nervoase cu ajutorul circuitelor integrate miniaturale.

În cartea lor intitulată „Evoluția transformă spiritul”, neurologul dr. Hans-Werner Bothe și biologul Michael Engel, din Hanovra descriu cum va fi această nouă lume: microprocesoarele „gânditoare” și capabile să învețe vor prelua sarcinile celulelor nervoase deteriorate. Vor deveni realitate:

- brațul artificial, care va putea să apuce o ceașcă de cafea și să realizeze dacă este caldă sau rece. Circuitele integrate vor stabili legătura între nervul insensibil și electromotoarele care pun în mișcare mâna și brațul.

- implantul în urechea internă constă într-un circuit integrat

care va recepționa sunetul și-l va conduce pentru a fi descifrat în centrul auditiv de pe scoarța cerebrală.

- proteza pentru ochi va face ca orbii să poată vedea. În locul ochilor va fi un aparat bionic de fotografiat cu lentile puternice cu focalizare și un automat de iluminat. Senzori sensibili la lumină vor constitui un fel de retină.

- proteza măduvei spinării: după o fractură de coloană vertebrală, circuitele integrate vor trimite impulsuri de mișcare picioarelor. Pe calea inversă ele vor transmite senzațiile la creier. Aceste procesoare preiau de acum înainte o parte din „activitatea intelectuală” a organismului, întrucât măduva este o componentă a sistemului nervos central. Asemenea creierului. Este un pas spre:

- ...proteza creierului, care nu pare să fie prea departe. Milioane de oameni luptă împotriva consecințelor accidentelor cerebrale și a suferințelor provocate de boala Parkinson și Alzheimer. Neurobionica ar putea să reactiveze zonele de pe creier afectate, cu ajutorul protezelor electronice. (M.C.)

Soțul violent - un personaj la ordinea zilei

□ Acum e la modă „maltratarea psihologică”

Totul se schimbă. Chiar și modul de a fi violent. Astfel, dacă în trecut femeile se plâneau că bărbații lor recurg la bătaie în crizele lor de furie, acum aceștia aplică metode mai subtile. Și anume presiunea psihologică. În familiile cu venituri peste medie, se arată într-un studiu efectuat în Italia,

această **hărțură psihologică** se manifestă în amenințări de genul: „Dacă nu te potolești, nu o să mai ai dreptul la casă și la bani”, până la formule de tipul: „Nu valorezi nimic. Dacă vreau, pot să te distrug!”. Pe baza celor peste 4.400 denunțuri înregistrate de așa-numitul **Telefon roz** (un serviciu special pentru persoanele în dificultate sentimentală), violența psihologică nu le ocolește pe femei nici la locul de muncă sau în relațiile cu șefii. În relațiile dintre soți, în peste 70 la sută dintre cazurile în care cuplurile au copii, progeniturile sunt folosite ca mijloc de șantaj psihic. Specialiștii afirmă că aceste modificări de comportament ar fi rezultatul unor noi **habitușuri culturale**. (S.N.)

Montserrat Caballé,

**60 de ani,
125 kg și
cea mai minunată
voce din lume**

N-a vizitat până azi România și probabil nu o va face vreodată. Celebra soprană spaniolă a împlinit 60 de ani, iar sănătatea i-a fost serios subrezită în urma unei severe afecțiuni cardiace și a repetatelor operații de cancer. „Mă simt admirabil, obișnuiește ea să declare celor care o întreabă de sănătate. Îmi trăiesc clipa, nu privesc în trecut, nu mă gândesc la moarte și vreau să trăiesc atâta timp cât voi putea să cânt”.

În ciuda seriosului gabarit și a maladiilor care o chinuie, Montserrat Caballé duce o viață dinamică, cu un program încărcat. Este solistă pe scena operelor Scala, Covent Garden, Metropolitan, și este totodată ambasadoare pentru UNICEF și UNESCO, în numele cărora organizează concerte de bine-

facere. O viață disciplinată, cu ore riguros planificate, astfel ca timpul să se împartă armonios între scenă și viața de familie. Toate treburile casei cad în sarcina bărbatului său, Barnabé Marti, cântăreț cu o carieră mai puțin strălucită, dar cu excelente calități de soț. „Sunt mereu întrebată cum mă simt cu atâtea kilograme și ce mănânc. Îmi plac la nebunie peștele și mâncarea noastră Paella. Beau și un pahar de vin și fumez un pachet de țigări pe zi. Nu mă deranjează rotunjimile mele. Nu trebuie să fii tânăr și suplu ca să te iubească lumea”.

În prezent, marea soprană urmărește cu mare speranță ascensiunea tinerei Montserrat, fiica sa de 20 de ani, care, la fel ca și celebra ei mamă, este cântăreață de operă.

Românii în cinematografia mondială

Bogdan Dumitrescu s-a născut în România în 1962. Se stabilește în Germania în 1980 și studiază la Roma cinematografia la Libera Università del Cinema. Participă la realizarea mai multor filme în calitate de regizor și scenarist. Ultimul film intitulat **Thalassa**, **Thalassa** - reîntoarcerea la mare (1994) - e o coproducție germano-română (Daniel Zuta Filmproduktion - Filmex România). Principalii interpreți: Silvia Gheorghe, Alexandru Cârstea, Alexandru Anghel, Viorel Pătruț.

Cineastul Thierry Cominassi plătește doi ucigași pentru ca aceștia să-i omoare părinții

Thierry Cominassi, în vârstă de 31 de ani, este unul dintre cei mai promițători cinești ai cinematografului francez. Tatăl său, Adolf Cominassi, este proprietarul fabricii de confecții „Fantome” și locuiește într-un adevărat palat, cunoscut sub numele de „Cent Arpents”, plasat pe malul Senei la Seine-et-Marne. Mama, Jacqueline, stă într-o vilă elegantă, în cartierul Marais, din Paris, pe care a primit-o la divorț, împreună cu o rentă viageră însemnată. Dar Thierry cheltuiește cu mult peste ceea ce câștigă din filmele realizate, așa că s-a gândit să...

Poliția franceză este informată că în strada Chinei nr. 9, arondismentul 20 din Paris, s-ar găsi depozitată o mare cantitate de stupefiante. La cei doi locatari, Jean Sache, 25 de ani, și Jean Lastragoli, de 27 de ani, nu s-au găsit narcotice, în schimb, într-un sertar se aflau 75 de monede de aur Ludovic, două pistoale, ... cheile de la apartamentul lui Adolf și de la cel al Jacquelinei Cominassi și multă muniție. Luați din scurt, ei au mărturisit că au fost angajați de Thierry Cominassi, „promițătorul” cineast, ca să-i omoare părinții, pentru a putea intra cât mai repede în posesia marii lor averi. Înglobat în mari datorii, fiul a pus pe alții să comită crima, fiind convins că poliția nu va putea dezlega niciodată un „scenariu” à la Hitchcock. Toți trei au fost condamnați la închisoare, cuprinsă între 10 și 15 ani, pentru tentativă de crimă.

AUREL DIANU ■

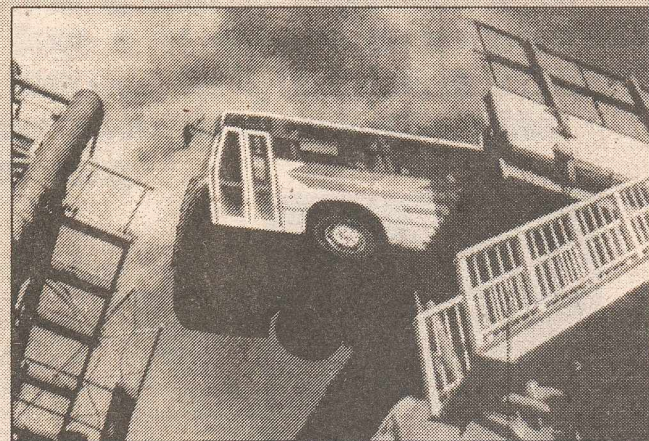
Forța divină a unei icoane

Biserica „Madona Dudu” din Craiova a fost ridicată în 1658 de către boierul Gălanu.

De-a lungul timpului, biserica „Madona Dudu” a fost înălțată de mai multe ori, dar icoana Măicii Domnului, una neprețuitele odore ale lăcașului, a biruit flăcările, răminată. Mai mult decât atât, la ultima năvălire a turcilor asupra acestor meleaguri, biserica craioveană a fost pradată și supusă din nou unui cumplit incendiu. Singurul obiect care rezistat pârjolului a fost și de data aceasta icoana Măicii Domnului.

Cu puțin timp în urmă, un individ fără frica lui Dumnezeu a pătruns în interiorul bisericii „Madona Dudu” și a luat icoana cu Măica Domnului. Când a ieșit din biserică, ea pe treptele lăcașului de cult, hoțul a suferit un infarct și decedat pe loc.

ION CEACĂRU

Glumele sinistrului

Cutremurul de la Kobe a rupt și acest pod de pe care au căzut 12 vehicule. Singurii supraviețuitori s-au aflat pe acest autobuz, care printr-o minune a rămas suspendat de pod.

erie nautică

dată pe an
Albuquerque,
SUA, cerul
e umple de
aerostate.
Pentru această
Fiesta
participă
valioane cu
elă de toate
mărimile,
mele și din
toată lumea.

Blând ca un miel

puța Cyanne are
ani și cântărește
kg. Bunul ei pri-
n, rinocerul Sam,
mplinit doar șase
ni, dar depășește
greutate 500 kg.
Acestă duioasă
e s-a legat în
Parcul Național
ataposs din estul
Zimbabwe. Micul
cer este orfan și
a fost descoperit
întâmplător de
anne. Va fi redat
ivanei imediat ce
ști să mănânce
singur.

Trafic de carne vie pentru pederasți

□ Cea mai ieftină marfă
se găsește în Sri Lanka

Nuwan, 12 ani, cumpărat
de proxenetul Platzdasch cu
46,87 mărci

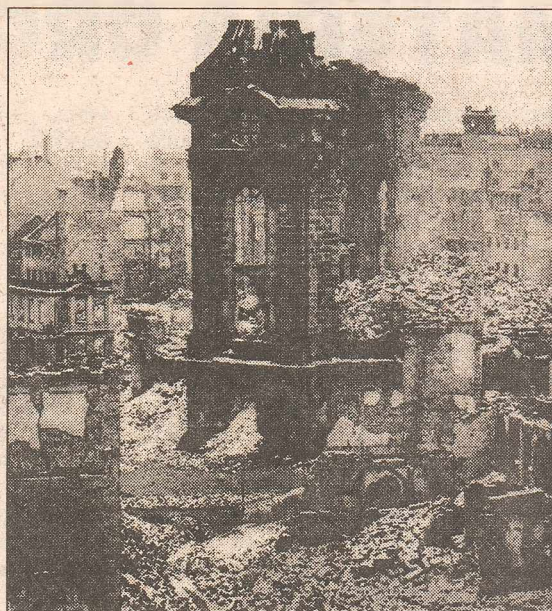

Un „sudu uncles” (unchiul alb) cu doi băieți. Sri
Lanka a devenit paradisul pederasților

Stuttgart, poliția a depis-
pe un anume Günther
dasch, care de mai multă
adușe din Sri Lanka,
u sine și pentru alții, băieți
, dispuși să întrețină rapor-
homosexuale. Cu mici atenții și foarte
i bani, din această insulă se pot
ita cohorte de adolescenți. Marea
ritate aparțin unor familii extrem de
ce. Un muncitor câștigă pe zi 200
sau ceea ce înseamnă 6,25 mărci.
aceeași sumă se plătesc la
alangoda zece minute de amor petre-
în compania unui băiat între 12-16

ani. Iar cei mai mulți părinți acceptă pro-
stituarea propriilor copii. Aceștia sunt vânați
de negustorii de carne vie din Europa și
America. O sută de pederasți - notează
revista STERN, - pervertesc 30.000 de
copii. Tânărul Nuwan, de numai 12 ani, a
fost cumpărat de proxenetul Platzdasch cu
numai 1500 de rupii. Asta înseamnă nu
mai mult de 46,87 de mărci.

O biserică renaște cu adevărat din propria ei cenușă

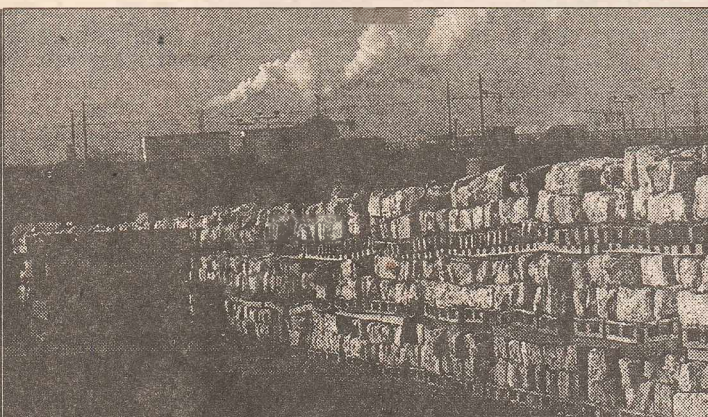

Cu 50 de ani în urmă,
la 13 februarie 1945, un
ucigător bombardament
britanic transforma în
ruine orașul Dresda.
25.000 de morți. Flăcările
aveau să cuprindă și un
inestimabil monument de
artă bisericască, celebra
Frauenkirche. Dar meto-
dici și patrioți, cum îi
cunoaștem, germanii au
adunat bucată cu bucată
tot ce a mai rămas din
fosta biserică. Și iată că
a sosit momentul ca
celebrul lăcaș de cult să
fie reconstruit din propria
lui cenușă. Biserica va fi
terminată în anul 2006,
iar lucrările vor costa
între 250-430 milioane
mărci.

Pentru reconstruirea grafică a bisericii
distruse s-a apelat la un laborator din
Yorktown Heights (SUA). Pentru rele-
varea imaginii de altădată au fost
folosite fotografii, dar și această pictură
realizată de italianul Bernardo Bellotto la
1749, și care înfățișează foarte exact
centrul de atunci al orașului Dresda.

Tot ce s-a recu-
perat din clădirea
distrusă (aproxi-
mativ 100.000
pietre și cărămizi)
a fost fotografiat,
numerotat, car-
tografiat.
O treime din
aceste relicve vor
fi folosite pentru
reconstrucția bi-
sericii.

Emilie Schindler despre „Lista lui Schindler”

Emilie și Oskar în 1949

Cunoscutul film al lui
Spielberg, **Lista lui
Schindler**, onorat cu Premiul
Oscar, reconstituie, cum se
știe, un episod real din
perioada celui de-al III-lea
Reich. În timpul teroarei hit-
leriste, un fabricant german,
Oskar Schindler, a salvat de
la moarte 1200 de evrei.
După război, acesta s-a sta-
bilit în Argentina împreună
cu soția sa. Dar în 1957 o
părăsește pe Emilie și se
întoarce singur în Germania
unde moare în 1974. Emilie

Schindler a continuat să
trăiască la Buenos Aires,
unde se mai află și azi, în
vârstă de 87 de ani. „Filmul
lui Spielberg aduce imagi-
nea celor întâmplate -
mărturisește ea, dar mai
sunt multe lucruri de spus.

De aceea, am început să-mi
scriu memoriile”. O parte
dintre evreii salvați sunt și
azi în viață și trăiesc la
Miami, New York și în
Israel. Emilie Schindler este
în permanentă correspon-
dență cu ei.

MATERIA ORGANICĂ A APĂRUT ÎN COSMOS?

Deși astronomii erau convinși că spațiul dintre stele este vid, multă vreme nu și-au putut explica de ce cerul nu este luminat puternic, cu toate că pe el se află, la distanțe mai mari sau mai mici, mii și mii de soți. Acest fenomen este cunoscut în astronomie sub numele de „paradoxul fotometric”. La începutul secolului XX oamenii de știință au ajuns la concluzia că lumina provenită de la corpurile cerești este absorbită, pe parcursul ei, de norii formați din praful cosmic și gaze care au o existență scurtă, de câteva sute de milioane de ani. În norii cosmici s-a descoperit apă, amoniac, formaldehide, ce joacă un rol important în sinteza proteinelor și chiar glicină, unul din cei 20 de aminoacizi ce compun pro-

teina. De aici s-a tras concluzia că apariția unor elemente prebiologice poate să survină în orice parte a Universului, acest lucru nefiind un monopol al unei singure planete. De altfel, în diverși meteoriți căzuți pe Terra, au fost descoperiți aminoacizi în stare de materie anorganică sau abio-genă. Desigur că moleculele complexe nu pot coexista în norii galactici, ele fiind distruse de razele ultraviolete. Dar cu vremea, acești nori mărindu-și densitatea devin opaci diverselor raze, ceea ce face ca moleculele organice să nu poată fi distruse în totalitate. De aici oamenii de știință au tras concluzia că viața a putut să ia naștere de la aceste molecule aflate în norii cosmici. S-a făcut și o experiență interesantă în

acest sens. Într-o mică retortă de sticlă, după ce s-a creat vid, s-a introdus hidrogen, heliu, carbon, azot, sulf și oxigen, în proporțiile în care aceste elemente se găsesc în cosmos, după care totul a fost răcit la temperatura spațiului interstelar. În câteva zile, în retortă au început să se desfășoare fenomene ce se produc în Univers. Deși în această experiență nu a apărut viață, adică molecule organice, capabile să se autodivida și să se hrănească, s-a putut totuși dovedi că materia organică se produce în Cosmos, radioactivitatea sau frigul neîmpiedicând existența lor. Deși nu se

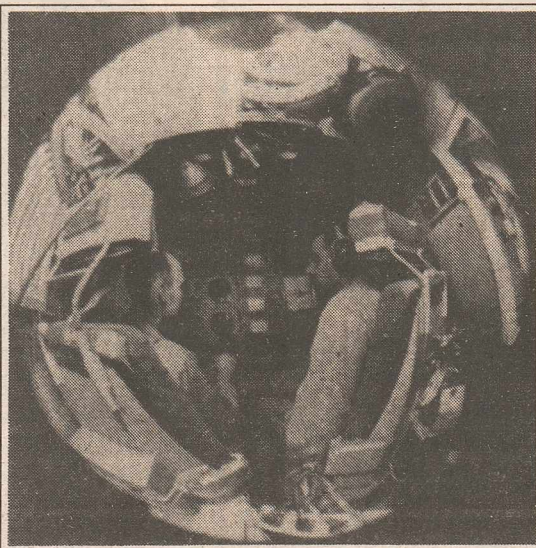
poate afirma, cu certitudine, că norii galactici au format leagănul vieții, în aceeași măsură nu se poate nega, cu convingere, acest lucru. (A.D.)

Proiecte de salvare spațială

„Agenția spațială a Europei” și NASA studiază posibilitatea ca toți cei ce evoluează în Cosmos să dispună de un mijloc de salvare capabil să-i evacueze și să-i aducă teferi pe Terra. Astfel s-a născut ideea construcției unei dubluri a navetei, care să se afle agățată de infrastructura complexului orbital, care să fie folosită în situație de dificultate. Alt proiect constă în realizarea unui robot cu propulsie proprie, înalt de 2,4 metri, capabil să îndeplinească operațiuni de salvare pe orbită și care să acționeze la vocea omenească. El ar mai fi util într-o serie de operațiuni de montaj ca și pentru recuperarea de piese și scule

pierdute în spațiu. În fine, mai este vorba de crearea unei capsule spațiale prinse într-o ecluză special realizată la navă. Aceasta, în greutate de două tone și ușor manevrabilă, va putea lua la bord doi până la patru cosmonauți, asigurând o revenire rapidă pe Pământ. În fine, în cadrul acestor proiecte, urmează să se reamenajeze vechi locuri de aterizare a navetelor spațiale, în cazul în care plasarea lor pe orbită eșuează. Asemenea aeroporturi se vor găsi la baza militară americană de la Ban-Guerire din Maroc, ca și în Gambia și Spania. (A.D.)

În Egiptul antic s-au făcut operații pe creier

Începuturile și perioada de glorie a medicinei Egiptului antic au devenit necunoscute o dată cu incendiul bibliotecii din Alexandria. Totuși, o serie de informații au ajuns până în zilele noastre, datorită unor gravuri, picturi murale și papirusuri. În antichitate au fost practicate primele traheotomii, pentru a se înlocui aerul învechit din plămâni faraonului cu altul proaspăt. Cum însă pacienții mureau, faraonul era înlocuit cu un sclav ce-l

reprezenta. S-au făcut și operații pe creier, pacienții (extraordinari!) supraviețuiau. Acest lucru este dovedit de craniile existente în Muzeul din Cairo, unde se pot observa reosificări și cicatrizări. Vechea medicină egipteană folosea ca sedative și anestezice opiul și beladona. În școlile de medicină învățau tineri de ambele sexe, ei fiind în stare să trateze și să vindece o gamă largă de maladii. (A.D.)

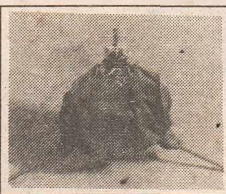
Robot pentru amuzament

Japonezii au creat un mic robot electronic. El a fost dotat cu o memorie în care s-a înregistrat zgomotul produs de plesnitul palmelor. La fiecare lovire a acestora robotul

avansează, cum s-ar zice în ritmul aplauzelor. Acest robot ciudat a fost creat doar pentru amuzament, deoarece nu i s-a găsit, până-n prezent, o utilizare practică. (A.D.)

Câini și țânțari electronici?

În hala unui depozit dezafectat, situat de altfel în centrul orașului Hamburg, un scenograf excentric își consacră ceasurile libere pasiunii pentru roboți. Prima sa creație, botezată Homunculus, reușea să cânte la chitară și să danseze, în consecință a deținut rolul principal într-un musical interpretat exclusiv de „actori” electronici, reprezentat cu succes la Londra, Amsterdam și Lucerna. Ulterior, în atelierul meșterului au luat naștere diverse

specii de animale și insecte mai mult sau mai puțin neliniștitoare, cum ar fi țânțari uriași, aflați în repaos pe tavan, care se pot năpusti însă oricând asupra vizitatorilor, intimidându-i cu elicele lor zbârnâitoare. Cea mai prietenoasă e familia de „câini” cibernetici, denumită Quasi (prescurtare de la Quasimodo, numele clopotarului cocoșat din romanul lui Victor Hugo). Confectionată din deșeuri industriale, creatura arată ca un mic monstru: un trunchi sprijinit pe trei picioare metalice, iar în locul unde oricine s-ar aștepta să vadă capul - un sistem de senzori. Programat să detecteze oamenii și să se apropie de ei, Quasi are într-adevăr un comportament canin: e docil sau dimpotrivă se irită și avansează furios, în funcție de tonul cu care i se vorbește (A.R.)

Pregătiți mujdeiul!

Veți avea pe masă pui la... calculator!

■ Specialiștii gândesc soluții pentru a-i face mai buni, mai grași, mai ieftini și mai emancipați

Recent, Salonul Albastru al celebrului ARO Palace din Brașov a găzduit „summit-ul” specialiștilor români și francezi în creșterea, nutriția și educarea păsărilor de fermă, într-unul pentru a identifica posibilitățile de redresare a unui sector de care, în România (ca și în Franța), depinde o bună parte din hrana populației. Întrucât 66% din prețul unui pui îl face nutriția sa, o avicultură astăzi competitivă înseamnă optimizarea, inclusiv folosind uz de calculator, a rețetelor și tehnologiilor de alimentație a păsărilor”, a declarat dl Philippe Memod, director general al GUYOMARCH România. Dl Philippe Memod este un reputat nutriționist francez, medic, farmacist, economist și reprezintă în România pe GUYOMARCH NUTRITION ANIMALE, cel mai mare din Europa pe probleme de alimentație a păsărilor. Rețetele moderne înseamnă, pe de o parte, o combinație și selecție științifică, adesea savantă, de materii proteice, cu un coeficient energetic ridicat, vitamine, oligo-elemente, aminoacizi de sinteză ș.a. Toate acestea există în România și chiar la prețuri foarte mici. O astfel de combinație face nutriția să fie sănătoasă, completă, productivă și ieftină. O altă caracteristică a nutriționismului avicol modern este marea mobilitate a rețetelor care, asistate de calculator, țin cont de o multitudine de factori obiectivi și subiectivi, schimbători și hotărâtori în dezvoltarea „tineretului înaripat”. Ele caută să „ghicească” ce vor pui să mănânce fără să fie întrebați. Rețetele moderne vor înlocui „festinurile pantagruelice”, nocive și costisitoare aplicate în vremurile bune, în fermele avicole, la nutriția păsărilor. „Nu vor exista pui sănătoși și ieftini în România decât atunci când hrănirea acestora se va face după tehnici moderne”, a conchis dl Philippe Memod.

Cucurgu I

Întâlniri de gradul III

Invitație definitivă în altă galaxie

□ Nu vom afla vreodată în ce scop

Despre ce veți citi acum, au aflat ufologii din Sankt Petersburg doar în anul 1985... Iar în presă scrisoarea dlui M. MARKOV a apărut după cinci ani!

Așadar, iată conținutul scrisorii:

„Întâmplarea a avut loc pe data de 30 august 1978. Îmi petreceam concediul de odihnă la pensionul GOLUBOI ZALIV (Golful albastru) din PLANERSK. În noaptea de 30 spre 31 august, aproximativ între orele 2 și 3,30 m-am trezit din somn cu dorința de a face o baie. Nu era nici o problemă, deoarece pensionul se afla chiar în imediata apropiere a mării, dar am vrut să merg mai departe, spre un golf mai mic, denumit al Broaștei. Mă apropiam de acesta și auzeam un straniu vuiet surd pe care nu pot să-l compar cu nimic. La aproximativ 100-150 m de mal și la 3-4 m deasupra apei am văzut CEVA care semăna cu o cască, dar de o formă mai aplatizată... Am urmărit acest CEVA aproximativ 15 minute, după care am hotărât să mă apropii ca să-l pot observa mai bine. Spre norocul meu noaptea era senină, din când în când luna apărea printre nori.

Mi s-a părut că înot de o veșnicie, de fapt înotam foarte încet, iar la un moment dat mi s-a făcut rău, cred că de frică. Pe măsură ce mă apropiam acel vuiet se amplifică. Iar când am fost în preajma celui CEVA mi-am dat seama că se află la 2,5-3 m deasupra apei. Încă de când înotam spre acel obiect am observat că sub el suprafața apei este fosforescentă. Și când am fost deja sub el, am văzut că suprafața lui inferioară, mai precis marginile acesteia erau de culoare verzuie. Nu știu care era cauza, dar eram convins că CINEVA mă urmărește.

Am înotat aproximativ o jumătate de oră și tocmai când mă pregăteam să fac cale întoarsă am văzut că din centrul părții inferioare a obiectului a început să coboare un fel de cilindru. Ajungând la suprafața apei, acesta s-a deschis. Atunci am înțeles că sunt invitat să intru. În primul moment am vrut să mă îndepărtez, dar parcă CINEVA mă oprea în loc și... am pătruns în cilindru. Apa s-a retras din cea de-a doua lui secțiune și am simțit că sunt ridicat. După câteva secunde cilindrul s-a oprit, s-a deschis, s-a mai deschis CEVA și m-am pomenit într-o încăpăre care nu semăna cu interiorul unui aparat de zbor. Câțiva pași și m-am pomenit într-o cameră iluminată (dar nu se vedea de unde...), cu două fotolii, iar de-a lungul peretelui se afla un fel de banchetă. Fotoliile aveau o formă neobișnuită - un fel de ouă din care lipsea o parte din conținut.

M-am așezat și am încercat să înțeleg ceva, dar în acea clipă s-a auzit o voce (de unde?) ... CINEVA care vorbea, fără accent, într-o perfectă limbă rusă! Am fost rugat să nu mă sperii, să fiu convins că nu mi se va întâmpla nici un rău. Știau totul despre

mine, deci nu am avut ce le spune, așa că, în principal, eu puneam întrebările.

Am înțeles că nu sunt din Galaxia noastră ci dintr-o altă constelație... Ceea ce am văzut nu seamănă cu spectacolul nostru cinematografic. Când în încăpăre s-a făcut puțin întuneric, ceea ce am văzut, parcă era aievea, adică avea volum, producea sunete ș.a.m.d. Să nu credeți că semăna cu holografia. Așa ceva nu am mai văzut și cred că nu voi mai vedea niciodată.

Am fost întrebat dacă vreau să părăsesc Pământul

și să trăiesc într-o civilizație mult mai avansată. Mi-au spus că la El trăiesc mulți foști locuitori ai Pământului.

Am refuzat, LE-AM mulțumit adăugând că voi merge cu El cu condiția să revin. Dar așa ceva nu era posibil. Am fost

depus, prin aceeași

metodă, la suprafața apei, după care am înotat spre mal. Iar când am ajuns la mal, o lumină strălucitoare a cuprins împrejurimile, așa că am putut să revin la pension”.

ALECU MARCIUC ■

Am înțeles că El puteau să acționeze asupra câmpului gravitațional, că ACEL CEVA era un robot-automat care era trimis pentru a îndeplini anumite sarcini. La întrebarea mea, de ce nu intră direct în contact cu noi, am primit următorul răspuns: «La nivelul la care ne găsim noi, aceasta este practic imposibil și ar putea să ne aducă mari neplăceri...»

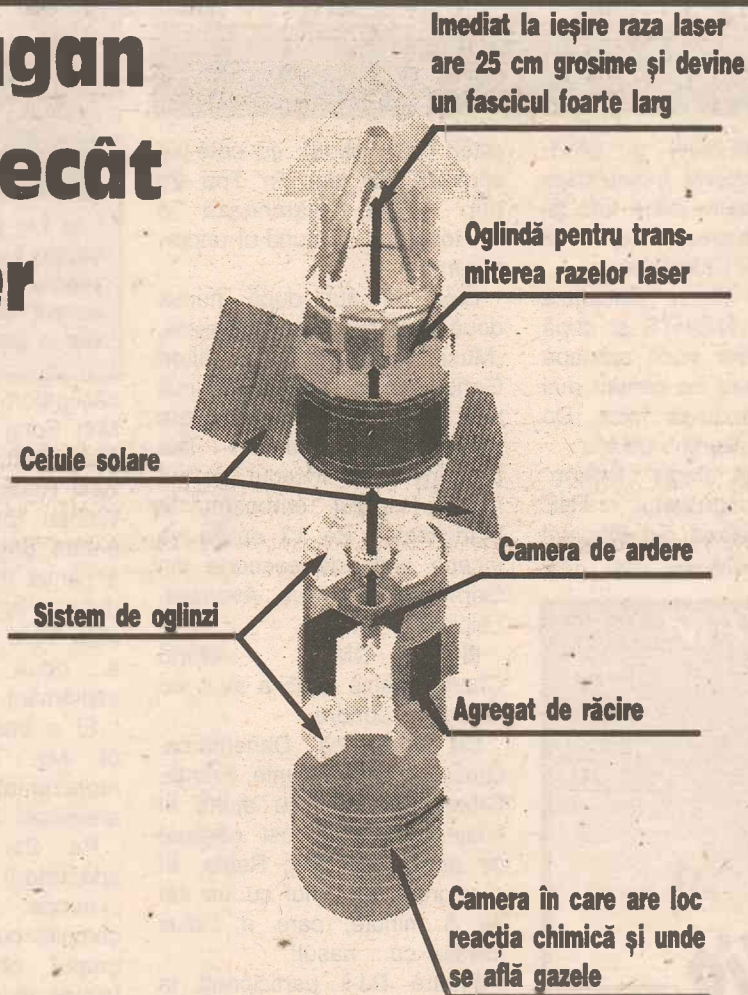
Din visul lui Reagan n-a mai rămas decât tunul cu laser

În martie 1983, președintele de atunci al Statelor Unite, Ronald Reagan, vorbea despre realizarea unei adevărate armade de stații cosmice înarmate cu tunuri cu laser, care ar fi alcătuit un con de protecție împotriva potențialului inamic. Realizarea planului necesita 32 miliarde dolari.

După un deceniu de cercetări privind așa-numita „inițiativă de apărare strategică”, s-a stabilit că sistemele cosmice de armament imaginate de Reagan nu sunt realizabile din punct de vedere tehnic și nu pot fi susținute nici din punct de vedere pecuniar. Democratul președinte Bill Clinton „a înmormântat” anul acesta cel mai scump program de cercetări militare cunoscut până în prezent.

După alegerile pentru congres, republicanii au

anunțat că vor scoate din lada cu molii tunurile cu radiații. Între acestea, și laserul chimic Alfa. Spre deosebire de bombasticele arme minune, laserul Alfa a supraviețuit după moartea proiectului în discuție, deoarece funcționează. El nu este o fantezie, ci o realitate. Din aprilie 1989 și până astăzi, laserul a fost testat la sol de 11 ori, obținându-se rezultate foarte bune, ultima experiență având loc în urmă cu câteva luni. La fel ca în motorul unei rachete, are loc aici o simplă reacție chimică: hidrogenul și fluorul - gaz galben otrăvitor - se aprind. O parte a energiei degajate se transformă cu ajutorul unei oglinzi într-o radiație care este mai fierbinte decât suprafața soarelui. O lovitură laser are o putere de 22 mil. Watt, aproximativ la fel ca 30.000

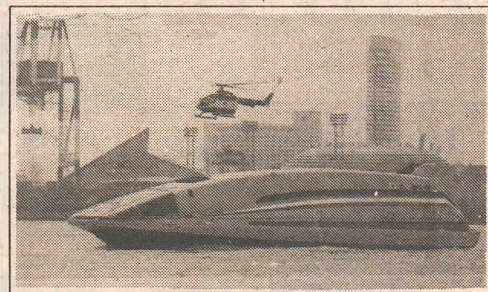

lămpi incandescente.

Pentru reducerea greutății, tunul cu laser este construit în întregime din aluminiu. Există posibilitatea ca prin lansarea unei singure rachete să se catapulteze pe o traiectorie în jurul Pământului o stație completă

de luptă pe bază de laser.

Și totuși rămâne problema finanțării. Instalarea a 12 astfel de stații militare ar costa 50 miliarde dolari, sumă pe care nici o administrație americană nu ar putea să o plătească. (M.C.)

O navă a viitorului

Firma japoneză „Mitsubishi Heavy Industries” a creat prima navă construită pe principiul magnetohidrodinamicii. În probele ce au avut loc vasul a circulat doar cu 6 noduri, dar se speră ca el să atingă curând viteza de 30-50 de noduri. Propulsia ultrasilentioasă este realizată prin intermediul unui câmp electric și al unui magnetic, care creează un curent de apă, ce este absorbit prin partea din față a navei și expulzat prin spate cu o forță ce este în funcție de intensitatea câmpului. Prototipul va fi urmat de realizări cu performanțe mult mai ambițioase. Studii în acest sens se fac și în SUA. Propulsia magnetohidrodinamică va fi folosită și la nave de transport, care pe lângă că vor circula cu viteze sporite vor avea și o mare stabilitate, nerealizată încă la nici un vas până azi. De exemplu, o traversare a Oceanului Atlantic în două zile va face ca mulți călători să renunțe la transportul cu avionul, optând pentru călătoria pe mare. Noul principiu va avea numeroase aplicații militare. Se vor realiza submarine rapide, ce vor circula fără zgomot, ceea ce va face ca sistemul sonor, folosit la detectarea navelor aflate în submersiune, să devină inutil.

AUREL DIANU ■

- Céline Dion - în curând mămică ?

pe poziția maximă a clasamentului englez. Dar cine e Céline?

S-a născut pe 30 martie 1968, sub semnul Berbecului, la Charlemagne, un mic sat la est de Montréal. E cea mai mică din cei 14 copii, toți cântăreți. Tatăl său cântă la acordeon, mama la vioară. Cum afirmă chiar ea, a crescut „back-stage” (în culise). Măsoară 1,70m și cântărește 54 kg... A urcat prima dată pe scenă când avea 5 ani, cu ocazia căsătoriei unuia din frații ei, Michel. La 9 ani înregistra primul cântec, la 12 semna contract cu o casă de discuri. Primul său succes se numește „D'amour et d'amitié” și datează din 1982.

A participat și a ocupat un loc important la Concursul Eurovision din 1988 cu „Ne partez pas sans toi”.

A înregistrat 9 albume în franceză înainte de a cânta în engleză. Adoră Franța și păstrează în amintire prima sa reprezentanție la Olympia în deschidere pentru un show Patrick Sébastien.

Americanii, care sunt nebuni după ea, inclusiv președintele Clinton, au supranumit-o „noua Streisand”. Céline

își datorează prenumele lui Hugues Aufray. Mama ei, așteptându-i venirea pe lume, fredona foarte des cântecul acestuia, „Dis-moi, Céline...”.

Céline s-a impus în lumea întreagă cu ocazia participării la coloana sonoră a filmului lui Walt Disney „The Beauty and The Beast”. Piesa a primit un Oscar pentru cea mai bună piesă de film.

Vorbind de tabieturi, Céline are o disciplină foarte riguroasă: nu fumează, nu bea, face mult sport și e vegetariană.

Nu poate dormi decât dacă are aproape o bucată dintr-o cămașă de noapte aparținând mamei ei... În fiecare seară, indiferent unde se află în lume, îi telefonează mamei...

Adoră îmbrăcămintea și cheltuiește foarte mult pe haine, în special pe lenjerie și pantofi. Face totodată foarte multe cadouri familiei și a oferit o casă părinților ei. A investit de asemenea și într-un restaurant.

Céline s-a logodit în ziua în care își aniversa 25 de ani de viață,

adică pe 30 martie 1993. Fericitul ales nu e altul decât cel care-i e manager și Pygmalion, René Angelli. Îi „despart” 26 de ani, motiv pentru care au existat reacții ostile și nu singurul, René fiind divorțat de două ori și având 3 copii. Dar Céline s-a resemnă la ideea că nu poți face pe placul tuturor. Anularea precedentului mariaj al lui Angelli fiind obținut, cei doi s-au căsătorit pe 27 decembrie 1994, la biserică. Având în vedere că cel puțin pentru unul dintre soți decizia constând în legarea pe viață e definitivă, fiind a treia tentativă, iar Céline afirmă că a întâlnit iubirea vieții ei și că dorește copii, cuplul va avea cu siguranță moștenitori, probabil la fel de muzicali precum părinții. Până la date ulterioare, „Think Twice” rămâne cea mai autentică confesiune sentimentală din partea unei canadiene „sans frontière”!

FLASH

RADIO CONTACT

Unul dintre cele mai faimoase grupuri ale Americii, THE BEACH BOYS, s-au reunit să compună primul material muzical nou, după 15 ani.

BRIAN WILSON și MIKE LOVE au rezolvat îndelungata lor dispută acum două luni și, de atunci, lucrează la două piese noi, în California.

Una dintre ele se intitulează BAYWATCH NIGHTS și după opinia lui Mike sună aproape similar cu ceea ce cântau mai demult, situându-se între „Do It Again” și „Surfin' USA”.

■ Recentul single „Poison” aparținând grupului THE PRODIGY, extras din albumul lor curent „Music for The

Jilted Generation”, cu care se situează din nou în Top 20 din Anglia, marchează o reîntoarcere la sound-ul underground.

Disc de aur după numai două săptămâni de la lansare, „Music for The Jilted Generation” s-a vândut în mai mult de 500.000 de exemplare în întreaga lume. The „Prodigy” și-a început pe 17 martie turneul european în Manchester. Pe 13 aprilie va începe seria de concerte din Germania la Haus Avensee, Leipzig.

■ DMC World Championship 1995 a avut loc recent la Londra.

Cu toate că Danemarca, Grecia, Marea Britanie, Franța, Croația și Italia au ajuns în finale, trofeul a fost câștigat de americanul Roc Raida. El a impresionat juriul cu un set de 6 minute, care a inclus mixajul cu... nasul!

Printre DJ-ii participanți la concursul anterior se numără Cash Money, DJ David, Chad Jackson, Q'Bert și Rectangle, care mai apoi au abordat activități de înregistrare și turnee mondiale. Rectangle e acum DJ pentru WARREN G., în turneul pe care îl efectuează.

■ BRUCE SPRINGSTEEN, supranumit „The Boss”,

■ Tim și NEIL FINN, frați și componenți ai grupului CROWDED HOUSE, sunt din nou împreună. TIM Finn a părăsit grupul în 1992 pentru a lucra la un album solo „Before and After”. Cu toate că nu s-a făcut nici o afirmație referitoare la reîntoarcerea lui Tim în grup, cei doi frați compun acum piese în tandem.

câștigătorul a 4 premii GRAMMY: Song of The Year, Best Rock Performance by a Male, Best Rock Song și Best Song Written for A Motion Picture pentru Streets of Philadelphia, a cântat în fața unei audiențe „intime” la Clubul „Tramps” din New York pe 6 martie, pentru a doua oară în două săptămâni.

El a interpretat The Tracks of My Tears în mijlocul reprezentației date de rocker-ii americani SOUL ASYLUM.

Pe 21 februarie, șocase spectatorii apărând la „Tramps” pentru un show complet cu E-STREET BAND, grupul pe care l-a făcut faimos în anii '70.

■ Legenda soul STEVIE WONDER îl apreciază enorm pe artistul „formerly Known as PRINCE”, care cântă pe recentul său album. Wonder îi chiar mulțumește în notele însoțitoare ale CONVERSATION PEACE „pentru a-ți fi împărțit incredibilul geniu și

muzica cu mine”.

El explică: L-am sunat să-l întreb dacă poate cânta la chitară pe o piesă numită Cold Chill. Mi-a spus să-i trimit o bandă și în 48 de ore mi-a trimis-o total remixată. A fost uimitor. I-am spus: „Îți sunt dator”, dar el a ripostat: „Nu, ce-am făcut e din suflet. Sperăm să putem face mai mult împreună în viitor”.

■ Albumul Medusa al lui Annie Lennox, conține reluări ale unor piese pe care le îndrăgește. E și cazul lui No More I Love You's, din repertoriul grupului The Lover Speaks.

Mai nou a înregistrat o versiune a piesei Mama a lui Björk pentru o compilație „women's benefit”. Se va numi Ain't Nuthin' But she Thing și vor mai participa Sinéad O'Connor, Neneh Cherry, Patti Smith, Vanesa Williams, Me' Shell Ndegé Ocello, Salt' N' Pepa și Mellissa Etheridge, printre altele.

**BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM**

**radio
CONTACT**

**PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM**

e «dragostea»...

**Levi jefuiți și bătuți, profesori
înțâțați de către elevi sau părinți,
între găști de elevi, spargerii, arme
ilcool, eleve „pipăite” de profesori**

□ **Politia nu are efective suficiente
pentru a face ordine în școli**

sau alte obiecte se face, în unele cazuri, **sub
înțarea cuțitului**. Dar să nu-i uităm nici pe acei
unii chiar de clasa a VIII-a, care vin la școală...
morți și „agață” profesoare! În ce privește elevii
i de profesori, pentru indisciplina, n-ar fi nimic de
dacă, în cazul fetelor, unii profesori n-ar adopta
a „bătăii” sub forma... pipăirii pe fund!

**Nu există polițiști
cu pregătire specifică**

rbind despre numărul insuficient al polițiștilor, dl
nel **Ioan Popovici**, comandantul Secției 22 de
e din București, declară: „Noi am putea acționa
soli, dacă am avea un număr suficient de polițiști,

care să aibă pregătire de specialitate - nu numai
juridică, dar și sociologică sau pedagogică, pentru a
lucra în școli. Avem în poliție foarte mulți oameni
nepregătiți, neformați. Acum îi deprindem cu preve-
derile legii, ale Codului Penal. Dar până ajungem să
spunem că acel sergent major, încadrat acum trei
luni, este polițist, mai durează!”

**Protecția martorilor
este practic inexistentă**

În România nu există legi suficiente pentru protecția
acelor persoane care furnizează Poliției informații
despre infractori. Oamenilor le este frică să depună
mărturie împotriva cuiva, pentru că se tem de repre-

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

salii. În legătură cu acest lucru, dl **Doru Ioan Tărăcilă**
a declarat revistei FLACĂRA: „Și noi avem această
dorință de a realiza o adevărată protecție a mar-
torilor, pentru că ne trezim în multe procese că mar-
torul își modifică depoziția, față de ceea ce a declarat
la Poliție, iar la Parchet spune altceva. Își motivează
schimbarea depoziției, spunând că inițial a fost forțat
să spună ceva, deși a dat declarația în prezența
procurorului și avocatului. Conștiința unui martor
poate fi cumpărată și se pot și exercita presiuni
asupra lui care să-l determine să-și schimbe
declarația. În Codul Penal, la articolul 262, se spe-
cifică o pedeapsă modică, de trei luni la doi ani, pen-
tru cei care încearcă să influențeze martorul, fie prin
corupere, fie prin amenințare. În proiectul noului Cod
Penal e prevăzută o majorare a pedepsei.”

**riei comunale
n Suceava
4, de la 92.000
miliarde de lei !
ejustificată, se poate
teni prin instanță**

r de întreținere a atins valori exagerat
00 de abonați ai **REGIEI AUTONOME
E (R.A.U.C.L.)**. Astfel, o familie cu doi
arie a.c. circa 50.000 de lei, ceea ce
maj, 50% dintr-o pensie, sau 30% din
salariul mediu.

județ, dar nu s-a mișcat un deget pentru asta. Nu au
respectate hotărâri ale guvernului și regulamentul
ind exploatarea și întreținerea rețelelor de termoficare.
-a mai arătat faptul că R.A.U.C.L. Suceava nu este
resată să monteze contoare pentru apă și energie ter-
ă, deoarece i s-ar diminua substanțial sumele încasate
la beneficiari.

l **Constantin Sofroni**, președintele Consiliului Județean,
propus sesizarea Prefecturii în legătură cu legalitatea
ărărilor Consiliului local, sesizarea Consiliului local pen-
modul cum își dezvoltă competențele privind activitățile
interes public și sesizarea Curții de Conturi pentru
asta gestionare a banului public. **Cetățenii municipiului**
seava se pot adresa instanțelor pentru recuperarea preju-
rilor aduse de către R.A.U.C.L. și Consiliul municipal.

te de presupus că atât primarul Gheorghe Toma, cât
consilierii locali, care răspund de buna funcționare a regi-
autonome și care au aprobat posibilele ilegalități comise
către conducerea R.A.U.C.L., vor trebui să răspundă
tru „deservirea cu rea credință a comunității”. Ultima
mație aparține tot domnului Constantin Sofroni, președin-
e Consiliului Județean, care, în urmă cu două luni, a pro-
suspendarea Consiliului local.

CONSTANTIN SEVERIN ■
(Material difuzat și de Radio BBC)

**Întrebări
pe
stomacul
gol**

**Ce-au pățit
cei de la ICPE
când
au primit
în dar
o mașină**

Tare mult s-au bucurat băieții de
la ICPE (Institutul de cercetări
pentru industria electrotehnică)

aflând că partenerul german le-a
făcut cadou o limuzină. OPEL pe
motorină, model 1990. Nici nou,
nici vechi, dar în bună stare. Iar
mașina de dar nu se caută la
bujii. Numai că orice minune ține
trei zile. Atât a durat și drumul
limuzinei de la Dortmund la
București. Fîlindcă dorind să o
pună în circulație, „cpechiștii” au
aflat cu oroare că trebuie să
achite o taxă vamală de
10.000.000 lei! Ați citit bine: zece
milioane lei. Mai mult decât costă
o Dacie nouă.

S-a albit la față ICPE-ul, a
umbat la rezerve și la banii de
înmormantare și, oftând, s-a
prezentat să achite nota de plată
a mașinii primite *gratuit*.

Ei bine, mărturisesc că am stat
și mi-am stors mintea (cum ar fi
făcut orice om de pe planeta
noastră, chiar și un boșman din
pustiu Kalahari) să înțeleg ce-a
fost în mintea dlui Văcăroiu când
s-a grăbit să pună bir pe cadouri?
Dar până la urmă tot m-am dumi-
rit. Cu gândirea lui adâncă, dom-
nia sa a judecat, desigur, cam

asa: „Occidentul putred nu
privește cu ochi buni renașterea
tineretului noastre democrații, care se
înalță în zbor ca o ciocârliă priva-
tizată. Pentru a-l rețea aripile,
capitalismul a găsit o metodă per-
versă: să adune de pe piețele
Apusului câteva sute de mii de
mașini uzate și să le ofere gratu-
lit cetățenilor daco-romani. De
ajuns ca omul să trimită o carte
postală undeva în Occident și
mașina îl sosește cu trenul ca un
porc la geamantan. În felul ace-
sta - și-au șoptit în barbă dușmanii
patriei noastre - punem la pământ
splendida industrie de autoturisme
românească”.

Dar domnul prim ministru a
simțit malversajul și a oprit dezas-
trul, punând impozit pe cadourile
motorizate. *Vrei mașină gratuit,
plătește!*

Cu această maximă economică,
dl Văcăroiu a intrat în istorie. Iar
de atunci scumpa economie
românească a început să facă
bujori în bucle obrăjilor.

LIVIU TIMBUS ■

În numărul 11 (14-20
martie) al revistei noastre,
prezentăm o mărturisire a
domnului Alexandru Ștefan
privind teroarea instituită în
comuna Curcani, județul
Călărași, de către plu-
tonierul adjutant Dinu Ion.
Reamintim modul în care
polițistul a încercat să ne
întîmîceze, legîtmîndu-ne
și, din exces de zel,
ordonînd unul subordonat
să copleze toate datele
din buletinul de identitate,
inclusiv adresa la care
locuim. Inutil să mai pre-
cizăm că dialogul ne-a fost
refuzat pe motivul lipsei
aprobării IGP. Am găsit
prilejul să ne adresăm
domnului ministru de
interne, Doru Ioan Tărăcilă,
în această chestiune.
Nu ne-am mîrlat prea
tare de reacția
cam... tensionată
a înaltului demnitar:

Ministrul de interne răspunde FLACĂREI

„E curat!”

□ **Așa e, dle ministru: curat murdar!**

„Măcar de ați fi venit cu noi infor-
mații... De cinci ani ne tot bom-
bardează niște nebuni cu tot soiul de
scrisori, reclamații despre ce se
întîmplă în Curcani. Cred că am ordo-
nat pe puțin cinci anchete referitoare
la Dinu Ion (cunoscut ca un cal breaz,
la MI, n.n.). Dacă doriți, vi le
prezentăm. E curat, nu avem ce să-i
reproșăm. A ajuns (sărmanul inocent,
n.n.) chiar să ceară să fie transferat.
Am refuzat. E singurul care poate
menține ordinea în Curcani. Dacă ați
fost acolo, știți că din șase mii de
suflete, patru mii sunt țigani. Cei
ce-l reclamă pe Dinu Ion au un cazier
bogat. Cum vă imaginați că mi-aș per-
mite ca să admit să se întîmple ce
scrieți dv. tocmai în județul unde se
află electoratul meu? Dimpotrivă, le-am
și spus-o, cu ei voi fi foarte sever.
Dacă cereți, ordon o nouă anchetă în
Curcani.”

Informațiile noastre privitoare la
teroarea impusă de Dinu Ion, îl asi-

gurăm pe dl ministru, nu ne-au fost
furnizate, **nici de țigani, nici de infrac-**
tori și nici de nebuni suferind de mania
reclamațiilor lipsite de fond. Nul
Oamenii speriați și disperați au apelat
la forța cuvântului scris. Disperați că
orice comisie ar veni nu le poate
rezolva problemele, că nimeni nu-i
ascultă, că nimeni nu le acordă atenție
și importanță. O fi „siropoasă” - așa
cum spune dl ministru - povestea lor,
dar este autentică. Destui săteni sunt
gata să depună mărturie că au fost
bătuți, terorizați, amenințați de către
Dinu Ion.

Chiar așa, dle ministru? E nevoie
să se mai întîmple cine știe ce
tragedie, ca în sfîrșit să vă luați mîna
de pe creștetul unui polițist bătuș?
Stați de vorbă (direct, nu prin inter-
puși!) cu oamenii din Curcani, că tot e
„electoratul meu” (adică al dv), cum vă
place să spuneți. Veți avea surprize!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cuțitul în spate

Presa și (sau) opoziția

De la revoluție încoace, vorbim de democrație. Nu prea știm cu ce se mănâncă, nu prea știm nici măcar dacă noi am devenit democrați, dar îi dăm înainte...

Astăzi vă propun să vă scot cuțitul din spate și să vă las să umblați răniți: problema este cât veți mai rezista în halul ăsta. Despre ce e vorba în propoziție? Se spune că democrația subzistă atunci când cel affaj la putere sunt talonați de o opoziție serioasă. Așa se ține democrația.

Ce se întâmplă la noi? La noi e tinerețe veșnică. Cinci ani nu ne-au ajuns să ne facem o opoziție. În schimb, au fost de ajuns tot atâtea ca să punem de o „putere” serioasă, majoritară și în parlament, puternică. Și atunci, vă întreb, cum se ține democrația?

Păi, ea se ține de un fir de păr. Firul ăsta se numește presa. În România, democrația se ține de presă.

Cine a luat de mână firava opoziției și a obișnuit-o, ca pe un copil mic, să umble? Presa. Cine a mediatizat chipurile liderilor partidelor din opoziție? Televiziunile. Ca să fim obiectivi, până și TVR a muncit aici, prin câțiva realizatori incomfortabili, în folosul democrației.

Ce tratament are presa românească din partea opoziției? Unul indiferent. Dar din partea puterii? Cam la fel.

Și atunci, concluzia: cât de tare e firul de păr de care se ține democrația în România? Ca fularul!

Despre țaria fularului, săptămâna viitoare.

MIHAI TATULICI ■

LUNI 20.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 6; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 14 - Dobândă compusă; 19.00 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă; 20.00 Film serial: **F.B.I.** - ep. 15;

Unui agent F.B.I. îi este interzis să aibă o relație personală cu oricine implicat în cazul investigat.

Care va fi sfârșitul idilei ce se naște între inspectorul **Erskine** și tânăra **Jean Davis** în timpul anchetei? Iată subiectul acestui episod intitulat **Monstrul**.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Vecinii** - ep. 15;

Întreaga familie **Fairgate** este afectată de acuzația nedreaptă de tentativă de viol care apasă asupra lui **Sid Fairgate**. Datorită lipsei de experiență a avocatului său, **Richard**, Sid nu reușește să evite procesul. Aflând de tentativa lui Richard de a mitui acuzarea, Sid renunță la serviciile acestuia. Este angajat **Stan Loesser**, un avocat specializat în drept penal, pe care Karen deja îl contactase. Experiența acestuia în materie penală le este de mare ajutor; în sfârșit, nevinovăția lui Sid va fi dovedită. Între timp, Gary împreună cu Abby, sora lui Sid, se ocupă de afacerile de la Landing Motors.

22.25 Țara nimănui: **Viața printre șobolani** - reporter Valentin Boeru;

Victimă a unor manevre oculte și a unui proces care nu are nimic comun cu ideea de dreptate, doamna **Maria Balaban** a fost evacuată din garsonieră. De o jumătate de an locuiește în gheana de gunoi a unui bloc, trăind din mila cetățenilor.

22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu;

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 20 - 26 martie 1995

23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 21.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 7; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 15 - Achiziții pe credit; 19.00 Liber să alegi - Lungul drum al vorbeii către fapte - emisiune de Radu Nicolau; 20.00 Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 15; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Vegas** - ep. 57;

Bea se întâlnește cu Lisa, o mai veche prietenă de-a sa, și o invită să-și petreacă seara împreună. Aceasta refuză spunând că așteaptă un prieten pe care-l cunoscuse în acea după-amiază. Respectivul apare și cei doi pleacă împreună. În momentul în care urcă în mașină, de pe bancheta din spate sunt amenințați de către un personaj hidos, care dorește să violeze pe Lisa...

22.25 **Mitică** - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 22.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 8; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 16 - Rentă și capital de amortizare; 19.00 Primul pas - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 15;

Membrii Echipa de șoc pleacă într-o nouă misiune: ei vor să afle cum a dispărut în Africa de Sud un australian ce visa să descopere o mină de diamante.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Kung Fu** - ep. 16; 22.25 Țara nimănui - **Metroul auroclacilor** - reporter Valentin Popa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 23.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 9; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 17 - Active depreciabile; 19.00 REPORTER TELE 7 - **Românii încercând descoperirea Americii (III)** - Documentar de Mihai Tatulici - **Antiterorismul** - reporter Valentin Popa - **Peace Corps** - reporter Anita Vlădila - **S-a întâmplat acum 5 ani** - reporter Gabriel Bugnar; 20.00 Film serial: **Femele fantastice** - ep. 14; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 16; 22.25 **Mitică** - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 24.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 10; 18.30 Film documentar: **Portrete** - ep. 5 - Dentistul - Cărciumarul; 19.00 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; 20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 11;

Reno își întâlnește fostul său coleg din trupe speciale, Earl Lyons, în încercarea de a-l convinge să renunțe la izolarea de societate și să se interneze într-o clinică de dezintoxicare. Lyons se retrăsese într-o zonă muntoasă pe care o presăruse cu capcane mortale, un adăpost inexpugnabil pe care doar Raines îl poate străpunge. Complicațiile apar în momentul în care Lyons îl prinde pe Bobby Saseasasini, iar trupele de asalt federale își încep ofensiva pentru a-l anihila pe periculosul criminal.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial **Hotel** - ep. 16; 22.25 Țara nimănui - Privind înapoi cu... mândrie? - reporter Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de

TELE
abc

Mihai Tatulici; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; 23.35 Film serial: **Evadatul** - ep. 12; 0.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Staruri pentru totdeauna; 2.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SĂMBĂTĂ 25.03.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-11.00 Reluări; 11.00 Magazinul femeilor - emisiune de Liliana Cojocaru; 12.00 Chestiunea zilei (r) - emisiune de Mihai Tatulici; 13.00 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; 15.30 Staruri în concert - **Main street jazz** - partea I (r); 16.00 Desene animate: **Goangele** - ep. 2; 16.30 Film serial **Renegatul** - ep. 11 (r); 17.20 Țara noastră; 17.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - invitat: Petre Roman; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 11; 18.30 Film serial: **Ali** - ep. 12; 19.00 Interzis bărbatilor - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: **Dinastia** - ep. 15; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Miami Vice** - ep. 16;

Muzica excelentă a lui Peter Gabriel ne introduce în lumea interlopă a traficantilor de armament, o lume în care se află infiltrat eroul episodului cu numărul 16. Fost coleg de promoție cu Sonny Crockett, Even are pe conștiință un incident survenit în urmă cu mai mulți ani, o întâmplare care a marcat finele prieteniei sale cu Crockett și începutul derivei în căutarea glontelui salvator...

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga; 23.30 Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 13; 0.20 Staruri în concert; 0.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 25.03.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-11.00 Reluări; 11.00 Salonul artelor - emisiune de Anca Fusariu; 13.00 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; 15.30 Staruri în concert - **Main street jazz** - partea II (r); 16.00 Desene animate: **Goangele** - ep. 3; 16.30 Film serial: **Dinastia** - ep. 15 (r); 17.20 Țara noastră; 17.25 Cutia muzicală - emisiune de Andrada Moga; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 12; 18.30 Film serial: **„Prințul” din Bel Air** - ep. 17; 19.00 As Show Invitat: actrița Alexandrina Halic - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: **Falcon Crest** - ep. 15; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film artistic: **Zile fierbinți** (SUA, 1990) Cu: Cicely Tyson, Blair Underwood, James Earl Jones regia: Kevin Hooks; 23.15 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 0.15 Staruri în concert; 0.45 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

DIN PROGRAMUL TV-CABLU KAPPA	
MARTI 21.03.1995	TWIN PEAKS - ep. 10 - serial polițist SUA Muzică: LIONEL RICHIE
ora 18.30 ULTIMUL MOHICAN	
ora 21.00 RĂZBUNAREA MÂNCĂTORULUI DE ȘERPI - acț. SUA 1991	
NOU NĂSCUT PENTRU MAGIA NEAGRĂ - thriller SUA 1992	
MIERCURI 22.03.1995	SĂMBĂTĂ 25.03.1995
ora 18.30 LARRY	ora 19.00 CAIETORIA DAMNAȚILOR
ora 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 9 (desene animate SUA 1991)	ora 21.00 FĂRĂ DUMNEZEU - comedie SUA 1992
TWIN PEAKS - ep. 9 - serial polițist SUA Muzică: DOOMSDAY	ora 24.00 DANS EROTIC - sexy SUA 1992
JOI 23.03.1995	DUMINICĂ 26.03.1995
ora 18.30 INDRAZNEALA	ora 19.00 SUNETE ȘAPTE - ep. 4
ora 21.00 MECI SÂNGEROS - arte marțiale SUA 1991	ora 21.00 TREI ZILE PÂNĂ LA O CRIMĂ - acț. SUA
ZOMBI III - horror SUA 1992	ora 24.00 MASCARADA - thriller sexy - SUA 1991
VINERI 24.03.1995	LUNI 27.03.1995
ora 18.30 IMPUȘCĂTURI	ora 18.30 STRAZI ÎN FLĂCĂRI
ora 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 10 (desene animate SUA 1991)	ora 21.00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 11 (desene animate SUA 1991)
	TWIN PEAKS - ep. 11 serial polițist SUA Muzică: PINK FLOYD - Pompei

• **Charles BAUDELAIRE: FLORILE RĂULUI** (Edit. HELICON, 1994, 126 p., lei 1700)

În plină dominație a romantismului apare un creator de estetică nouă. Este Baudelaire; în scurta sa existență fizică și artistică trăiește cu intensitate nevoia ca poezia să își îndrepte toate puterile spre lumea simțurilor și mulțumirilor intime. Valorile pe care le prizează iau drept vehicul purtător simbolul și proclamă anumite răătăciri omenești precum drogurile sau prostituția printre reperele psihice cu semnificație ideală. Micul volum adus în discuție cuprinde o selecție de versiuni semnate de condeie autorizate precum Al. Philippide, Ion Caraion, Virgil Teodorescu, Ion Pillat, Șerban Bascovici.

• **Nelson De MILLE: ODISEEA lui TALBOT** (Edit. RAO, 1994, 636 p., lei 4600)

Motivul luptei cu răul, pe un subiect complicat și alert în desfășurare, ajută talentul de narator al lui Nelson De Mille; cei ce resping, în polemică deschisă, modelul totalitar de societate, intră în câmpul acțiunii nu atât din opțiune ideologică declarată, cât pentru că judecă mai drept și au imaginație mai fertilă. Așa se face, printr-un proces cu multiple incidente, că avem de toate ca cititori: o mișcare amăgitoare spre sex și psihologie a riscului, tensiuni dozate diabolic și, nu în ultimul rând, un localism american profund în criteriile și discriminările lui. Mi se pare o carte exemplară în genul ei: liberă să te contamineze de accelerațiile unui imaginar al cataclismului evitat de justete.

• **Roger Zelazny: NOUĂ PRINȚI din AMBER** (Edit. OLIMP, 1994, 186 p., lei 2100)

O lume ireală, cu destule planuri scăldate de penumbra sălbăticiei. Orori de tot felul, datorate asasinilor demonici în conflict cu puterea supranaturală a unui prinț ciudat. Evident că nu este lectura dorită de cei slabi de înger. Dar mai mult ca sigur preferată de cei sătui să parcurgă trasee normale, îmbăscite de un desuet raționalism. Stângace, ca să nu zic minată de improprietăți, traducerea lui Eugen Cristea.

• **PETRONIU: SATYRICON** (Edit. UNIVERS, 1995, 173 p., lei 3000)

Fascinant roman al antichității, „Satyricon” risipește generos, prin condeiul acestui autor jovial-vizionar de excepție care a fost Petroniu, comicul aluziv. Pe trama cronicii de epocă, un burlesc excepțional inundă paginile. Textul se bucură de tălmăcirea notabilă a binecunoscutului specialist în domeniu care este profesorul Eugen Cisek. Rețin pe seama valorii gestului cultural datorat editurii „Univers” modernitatea modelului și demonstrația scenografică. Pentru noi, orizontul literar al autorului se precizează viabil după nouăsprezece veacuri de la redactare. Sanda Chiose a tradus, în calitate de colaborator, pasajele rămase netălmăcite în românește de la ediția din 1967.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnate pentru semnatarul acestei rubrici.

De data asta, guvernul n-a greșit

Schimbare de bun augur la Centrul Național al Cinematografiei

Situația a început să se limpezească la Centrul Național al Cinematografiei. Recentele hotărâri guvernamentale, privitoare la numirea noului vicepreședinte, **Decebal Mitulescu**, și a noului secretar general, **Cristiana Morariu**, hotărâri intrate în vigoare pe data de 8 martie, dovedesc un tact neașteptat din partea executivului. Nici faptul că, de aproape un an de zile, de la demisia lui Petre Sălcudeanu, la CNC nu există un președinte, nici măcar gravele disensiuni dintre Uniunea Cineaștilor din România și Uniunea Autorilor și Realizatorilor de Film nu au reușit să smulgă de la guvern o reacție atât de promptă ca acum.

Cele patru hotărâri guvernamentale, câte una pentru

fiecare persoană vizată, ca să fie absolut clar, consfințesc pensionările domnilor Marin Alexandru, fostul vicepreședinte CNC, și Grigore Florescu, fostul secretar general CNC, și numirile în funcțiile respective pentru Decebal Mitulescu și Cristiana Morariu. Cu doi funcționari în topul cinematografiei și fără „number one”, la CNC situația va fi calmă, chiar dacă bugetul recent aprobat de către parlament a alocat o sumă înjumătățită față de cea solicitată. Și, dacă mai ținem seama că cei doi nu-și arogă ambiții artistice, putem deduce cu ușurință că guvernul speră că, astfel, a aranjat lucrurile în favoarea sa și că, în viziunea lui, CNC poate foarte bine să rămână și mai departe fără șef suprem.

Decebal Mitulescu a fost directorul general al regiei Româniafilm, unde este regretat de colectiv, care urmează să-și aleagă un nou șef, probabil printr-un concurs. Cât despre Cristiana Morariu, fostă director la Animafilm, nu are ce regreta prin plecarea sa de la Animafilm, unde, între timp, panarama de concurs a fost declarată ca valabilă de către reprezentantul Fondului Proprietății de Stat, după revenirea în formație a lui Florin Lupescu, alături de Manuela Hodor și Călin Cazan.

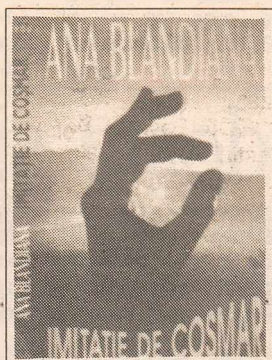
Proaspeții numiți au de înfruntat multe obstacole. Lăsând la o parte banii, care sunt puțini, orgoliile oamenilor, care sunt imense, luptele intestinale, care s-au exacerbă în ultimii cinci ani, cel mai greu va fi de învins rezistența unor inși

ce au sperat să rămână perpetuu în funcții. După îmbolnăvirea lui Marin Alexandru, cinematografia română a fost o perioadă în mâinile lui Grigore Florescu. Regizorul Dan Pița, cu procură din partea vicepreședintelui, a câștigat procesul (și recursul), doar astfel reușind să obțină ștampilele CNC, pe care Florescu le ținea ca pe niște trofee, în tot acest timp practicând o politică de înghețare a tuturor activităților necesare funcționării cinematografiei. CNC nu și-a putut nici măcar întruni cei 20 de membri. Dar, când a făcut-o, a trimis o solicitare guvernului, cu cele două propuneri pentru vicepreședinte și secretar general, validate de executiv.

ADA NICOARĂ ■

„Ana Blandiana este o atitudine”

□ La lansarea cărții
IMITAȚIE DE COȘMAR
a vorbit și Nicolae Manolescu

La Editura DU Style a apărut volumul **IMITAȚIE DE COȘMAR** al Anei Blandiana. Cartea strânge laolaltă două volume de nuvele apărute în 1977 și 1982.

În ziua de 13 martie, cartea a făcut un adevărat tur de forță prin Capitală, începând cu Librăria Mihail Sadoveanu, unde cititorii au luat cu asalt standurile, și continuând cu frumoasa întâlnire din Aula Facultății de Drept. Aici, mai bine de două ore, Ana Blandiana, Nicolae Manolescu, Laurențiu Ulici și Emil Constantinescu au încercat să facă abstracție de alte preocupări acaparatoare, precum și de tensiunile politice din ultimele zile și să discute despre cartea nou apărută, despre cenzură, despre moralitate, despre real și fantastic și mai ales despre faptul că „Ana Blandiana este o atitudine”.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Carte de învățătură

Mama Sica - un suflet înflăcărat

Lansarea, la Facultatea de Teologie, a volumului **Mama Sica - Cum să-i învățăm pe copii Religia**, a reprezentat un eveniment. Și aceasta pentru că, așa cum o arată subtitlul cărții, este vorba despre un îndreptar: cum să-i învățăm pe copii Religia. Cartea are un caracter exemplar pentru că autoarea ei este venerabila profesoară Anastasia Popescu / Mama Sica / cunoscută deja în cercuri largi teologice pentru energia și pasiunea incredibile cu care la peste 80 de ani face operă de pionierat în predarea religiei în școli. Experiența sa nemijlocită de ani de zile, cunoașterea profundă și intimă a teologiei ortodoxe (are de altfel studii temeinice în materie), dar mai cu seamă charisma unică de dascăliță, fac din

Mama Sica un fel de Mather Teresa a ortodoxiei române, aplicată la spațiul educațional.

ȘTEFAN NICOLAE ■

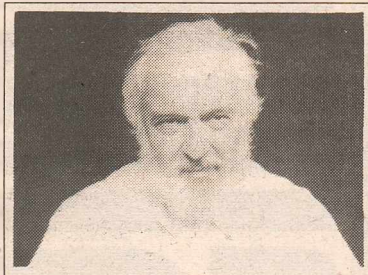
La Teatrul Nottara

CONSTANTIN CODRESCU revine pe scenă

Teatrul C.I. Nottara continuă stagiunea 1994-1995 cu piesa **Doctorul-minune** (sau **Semnat Dumnezeu**) scrisă de Hristache Popescu, un împătimit al Thaliei și, totodată, un laureat al Academiei Române pentru lucrări de profil tehnic.

Salutăm revenirea pe scenă a remarcabilului actor **Constantin Codrescu**, pe care **Ion Lucian**, ca regizor al spectacolului (rezolvat în cheie S.F.), l-a distribuit în rolul principal. Un rol dificil, declamator, ce trebuie să susțină un text emfatic, mai potrivit teatrului radiofonic. Discursul, susținut cu temeritate de către protagonist, a pus probleme și celorlalți actori, ale căror personaje sunt plasate în plan secundar, cu singura menire de a sublinia preceptele strivitoare, didactice și continuu moralizatoare ale genialului doctor. Din această cauză nu putem evidenția jocul vreunui actor anume, ci doar facem o simplă enumerare a distribuției: **Ion Popa, Emilia Dobrin, Ion Porslă, Mircea Jida, Lucia Mureșan, Cornel Jipa, Doina Sin, Ana Belenaru, Petre Hadărcă, Daniel Constantin, Ion Lucian** însuși.

Scenografia lui **Vladimir Popov** a încercat să ilustreze în mod simplu dar

sugestiv atmosfera, fără ancorare în spațiu sau timp a piesei. Sărăcia simptomei, în care se zbat teatrele noastre, transpare însă. Costumele, realizate de **Petronia Găvănescu** și **Ion Bașturea**, întăresc senzația de alienare, izolarea pacienților de pe insulă, înviorată de petele colorate ale fiecărui subiect nou venit.

Doctorul-minune vrea să amintească spectatorului că preceptele biblice nu se demodează niciodată, că este nevoie de ele acum, cu atât mai mult acum, când duritatea societății tinde să ne abrutizeze pe toți.

Un spectacol la care să mergi când ești odihnit și dispus să filozofezi.

ADA NICOARĂ ■

Film

Actrițele secolului 21

■ Potrivit revistei americane **Vanity Fair**, există deja un număr de 10 actrițe care vor domina filmul de peste ocean la începutul secolului 21. Acestea sunt: **Jennifer Jason Leigh, Uma Thurman, Nicole Kidman, Patricia Arquette, Linda Fiorentino, Gwyneth Paltrow, Sarah Jessica Parker, Julianne Moore, Angela Bassett** și **Sandra Bullock**. Dintre nominalizate lipsesc în clasament trei tinere cu mare succes actual: **Winona Ryder, Demi Moore** și **Juliette Lewis**.

■ Un film după celebra carte **Dr. Jekyll and Mr. Hyde**, de Robert Louis Stevenson, a fost terminat în septembrie, dar data lansării încă se amână, deoarece producătorii nu sunt mulțumiți de finalul care a ajuns să fie rescris a șaptea oară! Scenaristul Christopher Hempton va fi probabil nevoit să dea mai mult dramatism acestui film ce o are ca protagonistă pe Julia Roberts.

■ Cu cât un rol este mai aprofundat și actorul intră mai bine în pielea personajului său, șansele actorului de a fi apreciat cresc. Pentru noul ei film, **Up close and personal**, **Michelle Pfeiffer** studiază din umbră viața reală a unei prezente de știri de la un

post de televiziune. Pfeiffer îi va avea ca parteneri pe Robert Redford și pe sora ei, De Dee.

■ La o licitație organizată la Londra, un poster italian din 1945 al filmului **A avea sau a nu avea**, cu **Humphrey Bogart** și **Lauren Bacall**, a fost vândut cu 25.400 \$. Licitația a mai cuprins postere ale filmelor **Rebel fără cauză**, **Cântând în ploale**, **Casablanca**, cu **Bogart** îmbrățișând-o pe **Ingrid Bergman**, ultimul fiind vândut pentru suma de 3.623 \$.

DANA CRIVĂȚ
GHEORGHE ■

MAȘINA DE SCRIS

Texte sub lupă

MARIA TIMUC, București.

Merițiți felicitări pentru curajul de a scrie altfel decât se scrie în prezent. Poemele dv. sibilnice, pline de repetiții obsedante și de rime interioare, au farmec. Uneori forțați limba română sau folosiți un cuvânt numai pentru că rimează cu altul, însă, în general, spectacolul liric vă reușește. Am nevoie de o fotografie a dv. și de date biobibliografice ca să vă prezint într-un număr viitor. Deocamdată, reproduc un fragment din poemul **Norii**, pentru a-i familiariza pe cititorii acestei rubrici, din timp, cu stilul dv.:

„Norii sunt călătorii care vor/ al lumii zăvor să descuie cu ploaia lor./ Așa se tot trec, mersul lumii petrec./ și fac să-ncolțească în nepământeașcă iubire/ zvicnire prin firul de iarbă sărman/ an cu an, zi cu zi, drumul ce-o fi să-l străbatem/ călători singuri prin nori/ la fel ca ei furioși sau înceți de-a depărtării/ neștiință beți./ Norii prin călătorii ce-am devenit/ ploându-ne mințile cu ploi de argint/ vin nori care mint/ când se simt strânși de ploile prin care au călătorit”

IOAN BÎRZOI, București. Nu credeți că-mi cereți prea mult? Adică să iau poemele dv. - care nu mi-au plăcut, și v-am și explicat de ce - și să le arăt și altora, cu speranța că se va găsi cineva care să le aprecieze! De așa ceva trebuie să vă ocupați chiar dv. (deși vă sfătuiesc să nu vă pierdeți timpul). Oricum, nu conați pe exemplarul trimis mie! Dactilogramele și manuscrisele nepublicate NU se restituie.

RĂZVAN-TEODOR COLOJA, Oradea. Sunteți departe de literatură. Poemele pe care dv. le considerați „pesimiste” provoacă - iertați-mă - râsul:

„Nu știe nimeni vreun leac la astă boală?/ Nu poate nimeni să-mi curme nostalgia?/ O vâd, dar răd și mă târâsc în smoală./ Mă lasă într-o stare vecină cu prostia”

În mod similar, așa-zisele „povestiri SF - horror” nu reușesc decât să-l amuze pe cititor:

„Am creat creaturi după ființele dintâi, dar la acestea au scos oglinda din creștet, iar ca să acopere locul gol au așezat păr acolo”

Singurul lucru care într-adevăr îngrozește este numărul mare de greșeli de gramatică...

ALEXANDRU MAIER, Gherla, Cluj. Aveți, fără îndoială, talent. Fragmentul de roman pe care mi l-ați trimis este un studiu patetic și mișcător despre psihologia bărbatului gelos. Din nefericire, nu aveți și o educație intelectuală pe măsura talentului.

Explorați - eroic - profunzimi ale sufletului omenesc, dar din cauza lipsei de cultură nu înțelegeți prea bine ce se întâmplă acolo.

MARIN CONSTANTINESCU, Brăila, ION DOBRE, București, ELVIRA P., Constanța, DESPINA DOBROVICESCU, Cluj-Napoca, EUFEMISM, Suceava, C.N. VEREȘ Reșița, ION MACARIE, Slobozia, BARBU DORNEANU, Sinala, MIRCEA COSTIN, Botoșani, MIHNEA POPOVICI, Arad, PARASCHIV L., Lugoj, STAMATE L., București, LILIANA CODRESCU, Iași, K.L., Timișoara, MITICA GRUIA, Constanța, GERALD MATEESCU, Târgu Mureș, VALENTIN și VALENTINA, Brașov, PARDAILAN, București, LAUREATUL PREMIULUI „NOBEL”, Predeal, COSTEL HORINCIUC, Rădăuți,

B. SANIELEVICI, Oradea, ION COSTACHE, Valul lui Tralan, Constanța, MIRELA CONSTANTINIU, Alexandria, VALTER CRISTESCU, Pitești, PETRE BILCIURESCU, Galați, FLORIN MARTINESCU, Făgăraș, Brașov, MIȚA BICICLISTA, Focșani. Ca să puteți colabora la **Mașina de scris**, trebuie să cunoașteți și o limbă străină (pentru dv.): limba română.

MARIANA FLORESCU, Galați, DOINA S., Tecuci, JULIETĂ, Deva, TIMOFTE GAVRIL, Vatra Dornel, RADU HAVRISCIUC, Bacău, HORIA MILEA, București. În zadar îmi promiteți cadouri conștând în bani, damigene de vin, găzduiri în timpul concediului etc. Sunt, într-adevăr, coruptibil, dar pot fi corupt numai cu texte valoroase.

O veste bună pentru toți corespondenții

■ Recent, am încheiat formalitățile de înființare a Editurii **Mașina de scris**. Editura are ca principal obiectiv publicarea autorilor români. Este vorba de scriitori consacrați, dar și de tineri (sau mai puțin tineri) talentați descoperiți în cadrul acestei rubrici.

■ De-acum înainte, când voi fi entuziasmat de textele dv., nu va mai trebui să mă duc să mă rog de diferiți editori ca să le tipăresc. Le voi tipări chiar eu. Începutul îl voi face la 1 mai anul acesta, când voi anunța numele aceluia dintre dv., stimați corespondenți, căruia îi voi publica o carte.

■ Să recapitulăm premiile oferite (deocamdată) de rubrica noastră: 1. Publicarea unei cărți la Editura **Universal Dalsi** din București (numele câștigătorului va fi anunțat la 1 mai a.c.). 2. Publicarea unei cărți la Editura **Mașina de scris** (numele autorului va fi anunțat la aceeași dată). 3. Un milion de lei pentru cel mai bun text apărut în cadrul

rubricii **Mașina de scris** din revista **Flacăra** (se acordă anual, la 1 noiembrie).

■ Pentru a candida la premiile conștând în publicarea unei cărți, nu trebuie să trimiteți dactilograme sau manuscrise de sute de pagini. Sunt suficiente extrase de cinci-șase pagini, bine alese. Abia apoi, la solicitarea mea, urmează să-mi trimiteți textul integral.

■ Dactilogramele și manuscrisele nepublicate NU se restituie.

■ Plicurile de la dv. le aștept pe următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la revista **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod, 71341, București.

■ Vă sfătuiesc să vă abonați la revista **Flacăra**. Este singura noastră cale de comunicare și ar fi păcat ca dialogul dintre noi să se întrerupă din cauză că într-o săptămână sau alta nu vă puteți procura revista.

Cel ce gândește singur

Continuă să sosească articole scrise în replică - sau în completare - la eseuul lui Gabriel Funica din Focșani, **Amurgul cărturarilor**, publicat în numărul din 6 decembrie 1994. Pentru cititorii care nu-și amintesc textul, relau un fragment semnificativ.

„Să scrii cărți, să te închizi într-o debara și să meditezi la problemele etern nerezolvate ale omenirii, să-ți transformi insomniile într-o marfă greu vandabilă, să faci o muncă pe care nimeni sau aproape nimeni nu o va lua în serios. Iată un lucru greu de înțeles. (...) În afară de câțiva rădăciți delicați, nimeni nu-ți va reține numele, nimeni nu-ți va colporta idelle. Poate cu un pic de noroc te vei odihni într-un dicționar sau poate că municipalitatea, în criză de inspirație, va boteza cu numele tău o străduță de periferie. În fond, de ce să mai aderă la un ideal afins și el de morbul rentabilității, într-o lume în care doar ficțiunile utile au un succes garantat?”

Aștept și alte opinii pe această temă.

Cărturarii amurgului

A scrie cărți, a te închiide într-o cameră, debara, toaletă, sau pivniță, pentru a medita la problemele omenirii, a-ți transforma insomniile într-o „marfă” greu vandabilă (dar totuși vandabilă!), să faci o muncă care nu va fi luată în serios. Iată un lucru greu de înțeles, dar totuși de înțeles! A gândi și a scrie între cei patru pereți nu înseamnă deloc a gândi și a scrie pentru cei patru pereți. Unul din țeluri e tocmai ieșirea dintre cei patru pereți, măcar sub forma diafană, dar nu mai puțin penetrantă, a gândului. Și asta nu se face pentru a-ți fi reținut numele. Iar a te odihni într-un dicționar sau pe plăcuța unei străduțe nu este un noroc. Pentru că este ceva mort. Iar ideile sunt vii.

Un ideal nu poate fi atins de morbul rentabilității. Oamenii, însă, da. La urma urmei, idealul e cel mai rentabil și cel mai util lucru: de multe ori doar el ne mai ține în viață și doar în virtutea lui putem crea.

Lumea este așa cum este. Valoarea nu se cântărește după numărul celor care știu de tine. Care ar fi, în acest caz, valoarea lui Iisus, de exemplu, pe care l-au cunoscut mai bine doar doi-sprezece oameni și de care au auzit, pe atunci, doar câteva zeci de mii de oameni? Cine are nevoie de Dostoievski și îl poate înțelege, îl găsește.

Poate că trăim amurgul unui mod de viață. Dar amurgul rîu e un sfârșit, el e doar un moment al schimbării. Și ce moment frumos! Da, lumea se schimbă, modul de comunicare se schimbă, interesele se schimbă, la fel mentalitățile, modele, cititorii. Și cărturarii sunt nevoiți se se schimbe, să-și asume acest amurg.

Trebuie să fie potriviți acestui moment. Dacă nu, riscă să nu se mai facă auziți. Dar, chiar dacă ne par (prea) puțini, ei există. Uneori ei sunt cu totul diferiți de imaginea lor tradițională. Dar trebuie să ne obișnuim și cu asta. Nu i se poate interzice unui cărturar să aibă mașină la scară. Ce rău e în asta? E o schimbare de formă, el va rămâne același, chiar dacă va avea mașină. Putem fi siguri că dacă Dimitrie Cantemir ar trăi acum nu ar avea mașină la scară? Nu. Ba din contră, e foarte probabil că ar avea.

„Cultura publicitară”, atât de răspândită și de puternică, nu poate învinge spiritualul, autenticul, eleganța veritabilă. Și chiar dacă sună neplăcut, cultura publicitară face și ea parte din Cultură. Așa cum „partea blestemată” face și ea parte din Tot. Nu trebuie negată, ci făcută să se simtă neînsemnată. De către cel care poate.

Și poate cel care riscă. Cel care nu e tulburat de situația sa socială sau de faptul că nu are o prea mare audiență, de faptul că în zilele noastre condiția cărturarului nu e una prea glorioasă. Convertește amurgul în adevăr cel care

reușește să exprime ceea ce e etern în amurg. Cel care poate fi un cărturar al amurgului.

ANDREI NEGRU - Timișoara

Sfârșeala gânditorului

Gabriel Funica ne propune imaginea unui intelectual al zilelor noastre, avertizând asupra pericolului de a fi transformat într-un luptător cu arme scoase din uz, ocolit sau luat în derădere, discreditat și pe cale de-a fi înlăturat. Modest materialicește, cu teama de a fi descoperit de familie că a „sacrificat” banii de pâine pe câteva zile în schimbul unei cărți, trăind neputința de a se face înțeles, conștient de dirijarea sa de către „debara”, intelectualul român ajunge la capătul puterilor. Un sentiment de sfârșeală răzbate din eseuul lui Gabriel Funica.

Dar - deși amare - meditațiile autorului au un substrat curativ (există atâtea medicamente amare, nu?): ideea de a nu dezarma, de a continua lupta.

Inconfortul psihic al gânditorului când nu se poate face auzit este întrucâtva legitim, ar dori să intervină acolo unde ceva nu merge. Cineva îl sfătuiește să aștepte. După moarte poate fi prea târziu. Dacă tocmai ceea ce a amânat, pentru că noi n-am avut răbdare să ascultăm, ne-ar fi adus SOLUȚIA?

„Time is money”, da. Dar întotdeauna „money” ne poate salva?

Civilizația, RTS - pe lângă serviciile aduse omului - și-au luat partea, înstrăinându-ne de noi, lovind în omenesc, aducând metalic în locul căldurii cuvântului.

Mai poate admite cineva că un „Mercedes” va alege să se oprească la ușa unui Cantemir sau Sadoveanu, renunțând la elegantul restaurant unde s-au făcut rezervări cu o săptămână în urmă? Din ce în ce mai puțini își rezervă timp pentru dialogurile non-profit. Pentru că oferta omului de litere, artă, cultură nu are greutate (doar VALOARE) și nu se poate cântări cu balanța electronică în vogă?

În multe cazuri, azi, cuvintele își pierd treptat puterea de-a emoționa și convinge. Nici nu mai dor. Câți mai sunt aceia care - sensibili la cuvinte și priviri - se tem de ele ignorând „pumnu” sau „palma”?

Eseul lui Gabriel Funica? Câteva fraze triste. Destule pentru a chema la deza-probarea indiferenței și poate curândei disprețuirii a intelectualului român. Tristețea lui Gabriel Funica este **ceva**.

Iar atunci când autorul și-o asumă cu mândrie, se poate considera bogat. Și nu e totul pierdut. (Chiar și cafeneaua... tot este mai mult decât o crâșmă sau un boutique).

IULIA VALS - Turda

Un poet, o poezie

Aici, pe pământ

Un început al frumuseții: realitatea
și inelele din degetele morților.
Mai vii morții decât viii,
mai ploi salcâmii decât ploii,
aici, pe pământ, unde fericirea este o carte
pusă prea sus pe un dulap - și unde numele femeilor
usă și ele urme de ruj. Domnișoare cu volănașe,
țimbalele focurilor
și caietele pentru însemnări
ale prepeițelor. Un început al frumuseții acestei lumi:
dunga dureros de rotundă a zării.
Insignele războiilor
și gramofone cu pâlnie,
cuietele, împungerea coastei
și umbrele noastre roase de șoareci pe dedesubt.
Un început al frumuseții: realitatea - acest mormânt
învelit în surâsuri la fel ca bomboanele în hârtie de staniol.
Mai ploi salcâmii decât ploii,
mai vii morții decât viii -
și în fiecare punct al azurului o fereastră.

MIRCEA BÂRSILĂ - Pitești

Rondelul trecerii

Se duc în goană, precum clipe,
Zile și ani, veacuri, milenii,
Azi nou-născutul o să țipe,
Tot azi bătrâne-ntre vedenii.

Când ale vântului aripe
Pe ghețuri lucii mână renii,
Se duc în goană, precum clipe,
Zile și ani, veacuri, milenii.

Abia încep să se-nfiripe
Cetăți, oștiri, parascovenii,
C-au dispărut din golul scenii
Vestigii, indivizi, echipe...
Se duc în goană, precum clipe...

CORNELIU VASILE - Caracal

Se întorc țărani-n sat

Se întorc țărani-n sat
Cu capul în jos lăsat,
Fără ghetе și opinci,
De o lingură țin cinci.

Se întorc țărani-n sat,
Căci nădejdea i-a lăsat,
Gânditori, la chip posaci,
Păcăliți de-un mare baci.

Se întorc țărani-n sat
Ca să vadă de-au visat
Ori chiar sunt proprietari
De-o prăjină și trei ari.

Se întorc țărani-n sat
Cu mersul mai apăsat
Să s-apuce de grăpat
Pe sub laviță și pat.

Se întorc țărani-n sat

verile care-au fugit din calendе
au să cadă-nspre toamnă curând

nu vedeți, dimineața-n cetate
se întâmplă cu cerbi rătăciți
fulgerați sub cădere de frunză
nevăzuți nechemăți neubiți

dați-mi cretă, lăsați-mă-n stradă
veacul ăsta-i sărac în cocori
desenez cu copiii întoarceri
așteptări și tristeți în culori

nu mai puneți pe străzi ghilotine
nu fugiți către Apocalips
voi cu răsul ce cheamă furtună
și poeții cu cântece-n gips

n-am ce face cu cota de lacrimi
gestul mi-este potrivit, străin
mi-e tristețea un cui la icoană
mi-e icoană un dor să devin

dați-mi voie, căruța cu frunze
va pieri înspre munți ca un fum
poate trecerea-i doare prin unii
scârțâitu-i se-aude postum.

PETRU POIANĂ - Hunedoara

struguri

cu cât desenezi zei mai înalți
cu atât umbra lor crește în tine
- copac rupt de vânt,

trăgând după el cerul cu stele
ca pe-un batic cu buline...
și creta pe scândurile gardului
alergând, alergând...

Diata în sine

(A 17-a scrisoare către Sing)
După un timp ai să te lași, poate, indusă
în ceea ce, eroare fiind
tot ar fi spusă și intrigată
anume-ai să te simți
de cei uimiți și-un pic mai necuminti-
ademenită ades nu te pretinzi
de cei ce te-au hulit și-s suferinzi,
ci îți mijești arșii ochi
în oftatul de crin -
mâncat de carii suflut
pecetluit ca un scrin:
acolo zac în urieșească zvârcolire
comorile sfârâind
de-o sacră pârjolire -
au nu ești tu cea înmiroznată
ca miezul de pită
nădușind uneori în stea
alteori sub copită,
și nu ești tu cea locuită de lacrimi strivite
nu-n geana ta, ci a cuvintelor
amar cucerite?...
Au n-ai fi tu în stare să exiști
și-n vârful de glonț
și să nu ucizi dezmiertată
de-al spaimelor clonț,
ci să-ți îmblânzești sfâșierea hiperluminică,
așa, cu-n dangăt topit într-o
zi de duminică,

apoi să-ți amintești uluită strugurele
izbindu-se de strugure
și visându-te dăruită, nici să nu-ți mai aparții
ființă-mugure!...
Că și așa, clipele or să se tot înnoade
până vor fi ajuns gigantice năvoade, dar în zadar,
căci tot vom pluti cum într-un pahar cu apă
tăciunii,
ca să trezim din leșin
fiara himerei și-a deșertăciunii -
că și așa dăra noastră de timp
de-o să ne-apese ploapele,
subțiată, nevăzută va fi de-Aproapele nostru
Departele;
că și așa, trădați și smulși robi vom fi, poate,
unei (cu sine) împăcări:
Puncte de suspensie, trei fire de nisip
la capătul genuinei răbdări (...)
Au nu suntem noi făcuți din linul - pelin
picurat îngerește în paharul cu vin
și nu pre noi, oare, ne cere pustiu strop
divin de miere
când ne tot declinăm surâzând: Eu pier,
tu pieri, el pier?... Și chiar dacă
întrebarea
ni-i zână ninsă și somnoroasă, viața în sine
e înfricoșător de frumoasă (...)

ALEXANDRU SFÂRLEA - Oradea

o scriere pe care ai uitat-o...
în fiecare din noi se rupe
un strugure,
boabele lui se rostogolesc se
rostogolesc,

unele sfârșesc
în gaura de cârțiță
altele strivite sub tălpile goale
cu miros de soare...

din bulboana de aur a luminii
cineva te scoate de păr
ca samson, ca ahile ești vulnerabil
doar în propria-ți legendă

ION CHICHERE - Reșița

Întâlnire

Te aștept deseară în cireașa
coaptă
De pe ramul șase, lângă frunza
nouă,
Și-am să fiu acolo chiar de-are să
plouă,
Să te am alături, geamăna mea
șoaptă.

Strânși în miezul dulce ne vor
prinde zorii
Și de fericire n-om lua în seamă
Ciocărlia-înger care-n ceruri

cheamă
Suflete, când lacomi vin culegătorii.

Prof. LUCIAN-MIHAI SOFRONIE -
Teaca, Bistrița-Năsăud

Bocet

Gladiatorul a tras
a slobozit săgeata din arc
și a străpuns gâtul unei amfore
tocmai când se metamorfoza în
fecioară

mușchii gladiatorului strălucesc în
soare

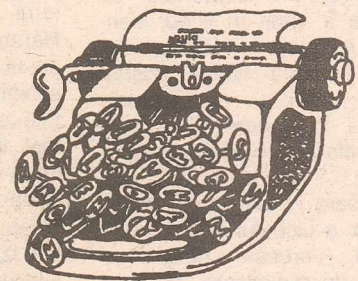
și iarăși sloboade săgeata
care străbate val după val
înroșind gâtul unei ondine

imperatorul surăde sătul
iar slugile aduc și alte bucate roșii
doamnele din tribune roșesc
de plăcere
cu rochii lucide în publice spații
dansând monoton în binom
cu trupuri lascive în tainice spații

OVIDIU TOMA - Cristești, Iași

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Eveniment

Prima carte a Danielei Vlasie

Daniela Vlasie a reușit să publice cartea sa de debut, romanul **Sărbătoarea măslinilor**, cu ajutorul unui om de afaceri din Timișoara. Autoarea - o spun cu mândrie - face parte dintre corespondenții rubricii noastre. Este foarte talentată. Se curând mi-a trimis dactilograma unui nou roman, **Biserica**, și mai bun decât primul (il voi prezenta în curând în acest spațiu).

În **Sărbătoarea măslinilor** este vorba de starea de spirit a generației care s-a născut și s-a format în timpul lui Ceaușescu. Blazarea acestei generații - care a constatat că

nici după căderea dictatorului nu s-a schimbat mare lucru în România - reprezintă „subiectul” romanului. Cu admirabil simț artistic, romanciera arată că tinerii au făcut din blazare un drog, un mod surprinzător și pervers de a-și manifesta frenezia vârstei. Atmosfera este aceeași din cărțile lui F. Scott Fitzgerald.

Daniela Vlasie s-a născut la 6 aprilie 1967 la Galați și este absolventă a Facultății de Litere și Filosofie din Timișoara. În prezent locuiește în Timișoara. Iată și un eșantion din cartea sa de debut:

„O singură dată a intrat fără să salute și s-a trântit Istovită pe un scaun. Urma o criză sau Lena avea ceva de spus? După câteva clipe a început fără introducere cu o voce smulsă parcă din scaunul pe care stătea:

— Am văzut la maternitate o fată de șalsprezece ani. S-a zvârcolit șapte ore pe cîmîntul rece, aproape goală. Asistentele n-au vrut s-o lase în pat. Murdărea cearșafurile. Urla ca o floră. Până nu s-a ușurat singură, doctorii n-au atins-o. Apoi au urcat-o în pat. Era atât de obosită, că a adormit aproape înainte de a se întinde. Un trup inert pe care foarte curând au început să mișune gândacii. N-au deranjat-o. S-a trezit odihnită, aproape zămbind. În orice alt anturaj, și eu, și Radu, și oricare dintre noi am fi făcut o glumă proastă, o ironie. Dar aici n-aveam dreptul. De fapt nici nu ne trecea prin minte. Fetele tăceau simplu, fără roșell, fără indignare. Mi-am aprins o țigară. Mara a început să toarne cafeaua.”

Cartea tinerilor

Drogul ca viață, viața ca drog

Mulți tineri s-ar droga, dacă ar avea posibilitatea materială de a o face. Neavând-o, își găsesc refugiu în alcool... Dacă e să ne luăm după informații ale poliției, peste 70% dintre cei care se droghează acum în România sunt tineri sub 21 de ani, iar numărul acestora crește pe zi ce trece. Acest număr este însă insuficient pentru a alcătui o cauzistică a problemei...

O introducere cam seacă pentru un articol ce se vrea puțin patetic. În România s-a vorbit mult despre droguri în ultimii ani, iar cauza principală o constituie, din păcate, elementul de senzațional urmărit de presă și mai puțin interesul real față de problemă. Situația noastră între Orient și Occident ne-a adus, pe lângă multe alte lucruri rele și puține altele bune, pe postură de placă turnantă a traficului de droguri. Din ce în ce mai mulți români se implică în această afacere bănoasă. Sincer să fim, chestiunea nu ne-a prea atins atât timp cât toxicomanii români erau într-un număr relativ mic. Și uite așa nepăsarea opiniei publice a părut să mușamalizeze lucrurile.

Dar faptele sunt cu totul altele: mulți tineri, în mare parte cunosători ai consecințelor, preferă să se abandoneze într-o lume iluzorie a fetei. Mulți tineri nu pot să mai înfrunte realitatea sau nu mai consideră necesar să o facă. Alții au conștientizat un eșec total în viitor... Alții ajung să renunțe la viața pe care o trăiesc. Toate acestea sunt adevăruri și, în același timp, motive launtrice, înrădăcinate adânc în sufletele celor care preferă drogul, vieții. Pentru ei viața ajunge să fie virtualul drog.

E foarte clar că societatea nu le oferă prea multe șanse. Grav este însă că ea îl ignoră sau, mai rău, îl ostracizează categorisindu-l simplu: „drogat”. Iar exemplul societăților vestice nu e, în acest caz, demn de urmat. În România nu s-a făcut nimic concludent pentru a le reda acestor oameni șansa de a trăi normal.

Pe vremea lui Dej, comuniștii lansaseră ideea că banala Coca-Cola ar fi un drog administrat în masă. Mulți au crezut și s-au îngrozit. Acum, când au apărut adevăratele droguri, e foarte ciudat că nimeni nu se mai sperie: pur și simplu nu mai interesează...

ALEXANDRU ARION ■

Educați în numele „viitorului de aur”

Elevii erau bătuți în școli de către ofițeri de securitate

□ S-au găsit microfoane
„plantate” sub bănci

Pe vremea odiosului și a savantei, elevii care spuneau ceva împotriva regimului, mângăleau tabloul cu chipul conducătorului, sau ascultau muzică la miezul nopții, în taberele de vacanță, erau bătuți de către ofițeri de securitate. Fiecare școală din România avea o încăpăre specială, unde ofițerul de securitate al școlii aplica pumni și palme elevilor recalcitrați. La Liceul Lazăr din București, profesorul Tudor Oprea a descoperit două microfoane, în bănci, într-o clasă. Întâmplarea s-a petrecut în 1987. Profesorul Oprea declară că a avut microfoanele în buzunar. La scurt timp după descoperire, un locotenent de securitate a venit în liceu, pentru a recupera microfoanele, care la vremea aceea costau 17.000 lei, amândouă, punându-i în vedere dlui Oprea să nu sufle nici o vorbă despre ele.

Profesoara Păltineanu, fosta directoare a Liceului Lazăr, până în 1989, vorbește despre o instalație de radiofonică, cu difuzoare montate în toate clasele, cu care se transmitea muzică în

pauzele dintre ore. Această instalație a fost folosită, în perioada 1986-1987, pentru ascultare, după care a fost dezafectată.

De la același liceu, profesorul Gălușanu spune despre un caz tipic de intimidare a elevilor, petrecut în 1986. Atunci, 13 băieți au fost anchetați, unul câte unul, în biroul „special” din liceu, pentru că au ascultat muzică în timpul nopții, în tabăra de la Târgu Jiu.

Acuzat de propagandă împotriva regimului la cursuri, profesorul Mihai Harmata, de la Liceul Lazăr, a fost convocat la Miliția București în ianuarie 1989. Ancheta a durat până în luna iulie, când profesorul Harmata a plătit anchetatorului suma de 13.500 de lei. În schimbul acestei mitui, solicitată de anchetator, profesorul a fost lăsat în pace. După revoluție, deși a încercat să dea de urma celui care îl chinase și îi luase banii, profesorul Harmata s-a izbit de un zid al tăcerii, la Procuratură și la Poliție.

DAN GHEORGHE ■

De la trimisul special în Italia, Gabriel Bassarabescu,
FLACĂRA și RADIO ÎN BLUE-JEANS vă prezintă

„Speciale SAN REMO”

Câștigătorii de la San Remo '95 (de la stânga la dreapta):
locul doi - Barbara Cola și Gianni Morandi, locul întâi -
Giorgia, locul trei - Spagna.

■ Puține sunt festivalurile naționale, cu ecouri internaționale atât de ample precum cele ale festivalului SAN REMO.

Nu a fost însă așa de la început; au fost necesari peste 44 de ani de „succese”, începând cu Nilla Pizzi, câștigătoarea ediției 1951, și continuând cu alte zeci de câștigători, pentru ca astăzi SAN REMO să ajungă dacă nu cel mai important, atunci cu siguranță cel mai cunoscut festival muzical național din Europa.

■ Răsfoind în fugă lista vedetelor lansate și confirmate aici, îl găsim în 1958 pe Domenico Modugno, în '61 pe Betty Curtis, în '64 pe Gigliola Cinquetti, în '65 pe Bobby Solo, în '68 debutează Massimo Ranieri și Al Bano (la acea oră fără Romina), în '70 apare duetul Celentano-Claudia Mori și grupul Ricchi e Poveri; sărind puțin în 1978 notăm succesul unuia dintre cele mai interesante grupuri italiene - Matia Bazar, iar doi ani mai târziu, în 1980, debutează, sub formă de cantautor, Toto Cutugno. În 1981 RAI transmite pentru prima dată integral festivalul, iar Alice câștigă marele premiu cu a sa „Per Elisa”.

■ Dacă am merge tot așa, am transforma totul într-o lungă listă de nume și ani, dar nu trebuie să uităm că a fost nevoie de o întreagă școală cu zeci de interpreți sau autori extrem de buni, dar rămași necunoscuți, pentru ca aceste vedete, aceste vâruri ale icebergului să ajungă la o consacrare internațională.

■ Mai mult, această școală, bună sau rea, a reușit să impună muzica italiană în general, în circuitul internațional, mult mai mult decât școala franceză sau cea germană, căci sincer vorbind, muzica italiană, după cea britanică și americană, este cea mai bine cotate în clasamentele internaționale.

■ Acum când și noi dorim să ne formăm o școală cu rezultate cât mai convingătoare, buna

cunoaștere a fenomenului SAN REMO ne poate fi extrem de utilă atât pentru ridicarea bunului gust, cât și pentru stărnirea imaginației și a curajului de a accepta noul val.

■ În toate acestea nu trebuie implicați doar specialiștii ci și publicul, dealtfel principalul beneficiar al creațiilor, poziție care îi conferă un rol extrem de important în decizie.

■ Pentru a nu ajunge însă în răpă, ne trebuie un public cât mai avizat pentru că altfel ne paște pericolul unei dictaturi a fraților Pește?!

■ În presa noastră, puțin cât a fost comentat, festivalul a apărut ca un îngrozitor eșec, un loc plin de ratați și de gomoși, salvându-se de la o iremediabilă prăbușire doar prin firave „zone de corectitudine” nevenind vorba nicăieri de vreo cât de mică reușită.

Lucrurile nu au stat deloc așa, iar cât de avizate erau persoanele care au făcut aceste afirmații și cât de argumentate erau aceste păreri, nu are rost să discutăm aici.

■ Începând de astăzi, timp de mai multe săptămâni veți putea intra în interiorul acestei „lumi” care se numește SAN REMO, printr-o dublă poartă, ce vă va permite să constatați „pe viu” dacă ce am spus și mai ales ce voi spune eu este adevărat.

■ Am spus o dublă poartă pentru că în afara informațiilor și comentariilor din această pagină de tineret, veți putea asculta (stereo) și de ce nu comenta în direct, prin telefon, muzica și efectele ei.

■ Toate acestea vor fi posibile în cadrul emisiunilor Radio în Blue-jeans realizate de mine pe canalul Radio România Tineret, emisiuni la care va fi corealizator și Alexandru Arion, apropiindu-ne astfel de un vis mai vechi al nostru, și anume un dialog cât mai real cu toți cei ce doresc să-și spună punctul de vedere dar să și obțină cât mai multe informații.

Prima școală privată de baschet - King Sava

Ziua de marți, 14 martie, a fost o sărbătoare pentru tinerii baschetbaliști din București: s-a deschis prima școală privată de baschet din România, concretizarea unei dorințe mai vechi a celor care căutau să pătrundă în tainele acestui sport frumos. Pentru cei avizați, numele școlii - King Sava - nu este necunoscut, el fiind purtat și de o nouă echipă divizionară B despre care vom vorbi mai jos.

Rod al colaborării între firma King Electronic și Colegiul Național Sf. Sava, noua școală de baschet este condusă de președintele de la King, dl Tamer Atalay, secondat de profesorul de sport al liceului, dl Evi Silviu, în calitate de coordonator tehnic.

Asociația cuprinde școala de baschet unde sunt în prezent 20 de cursanți între 12 și 18 ani (pe lângă faptul că nu se percepe nici o taxă, locurile sunt nelimitate, cu alte cuvinte orice „puștan” care vrea să învețe baschet și are o oarecare aptitudine pentru sportul acesta fiind binevenit), echipa liceului și, fără îndoială, cea mai mare realizare până în prezent, echipa King Sava. Aceasta din urmă a dat posibilitatea liceenilor împătimiți de baschet să joace într-o competiție de nivel național, continuându-și astfel pasiunea la adăpost de interesele marilor cluburi. De menționat încă un lucru: între elevii școlii și școala însăși nu există nici un contract, căci dl Atalay nu are ca scop transferarea lor ci, cel mult, cooptarea în echipele românești.

La sfârșitul conferinței de presă, lui Ionuț Grădeanu, căpitanul echipei „mari”, i-a fost înmănat, în cadrul oficial, echipamentul sportiv al echipei din partea președintelui de la King Electronic. Festivitatea s-a terminat cu un meci atractiv între King Sava și echipa liceului „Spiru Haret”, proaspătă câștigătoare a „Cupei Interlicei”, încheiat cu scorul de 80-77 în favoarea

divizionarilor.

Ce mai avem de spus? Mult noroc inițiatorilor și să sperăm că exemplul lor va fi urmat de cât mai mulți.

CĂTĂLINA MIREA ■

În fiecare zi, de luni până vineri,
puteți audia la Radio Total, între orele 22.00 - 24.00

**TALK-SHOW-uri
LIVE**

un radio actual

FM 94.2 MHz

RADIO

637.37.90; 63756.45

Luni: **Off-side** - Ioan Chirilă
Marți: **Câinele de pază** - Cornel Nistorescu
Miercuri: **Punct și virgulă** - Carmen Bendovski
Joi: **Fiți întreprinzători** - Bogdan Teodorescu
Vineri: **Taxiul de Noapte** - N.C. Munteanu

**Din München, pentru revista FLACĂRA,
Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului
de radio „Europa liberă“:**

Seară de neuitat

□ Fără Gică Hagi în ultimul sfert de oră, Barca a intrat la apă!

Manșa a doua a sferturilor de finală din **Liga Campionilor** ne-a oferit splendoarea spectacolului fotbalistic desfășurat sub presiunea calificării. În această fază am constatat, din nou, diferențele valorice între competitoare, și sigur că un Milan, Bayern München, Ajax Amsterdam sau marea revelație Paris St. Germain au obținut promovarea în semifinale ca urmare a randamentului jucătorilor exact atunci când aceștia aveau nevoie de un procentaj de sută la sută. Angajamentul fizic, disciplina tactică sau rolul personalităților din cadrul loturilor respective au determinat victoria, astfel că nu întâmplător francezii s-au impus în fața catalanilor lui Gică Hagi, sau olandezii i-au surclasat pe croați, după cum bavarezii și italienii și-au reamintit de pozițiile deținute prin anii '70-'80, când adunau cupe după cupe atât naționale, dar, mai ales continentale.

Configurația semifinalelor ne oferă fără discuție tot ce are mai bun fotbalul european la ora actuală, partidele Ajax Amsterdam-Bayern München și Milan - Paris St. Germain reprezentând rivalități tradiționale pe

fond anglo-saxon sau latin. Campioana Hexagonului, formată dintr-un lot omogen cu francezi, africani sau brazilieni, l-a impresionat în mod deosebit și pe „Kaiserul” Franz Beckenbauer, mai ales prin modul în care a ajuns în penultima fază: fără a cunoaște înfrângerea în actuala ediție

elemente germane, seriozitate și consecvență, cu care iată traversează Europa de la un capăt la altul, fără a avea surprize neplăcute.

La extremitatea cealaltă, FCB apare în criză totală, poate mai puțin din cauza jucătorilor și mai mult datorită relațiilor încordate între antrenorul Cruyff și Stoicikov, care fără discuție scindează lotul, în funcție de simpatiile respective. Cred că la Barcelona „soarele a cam apus” prea devreme față de posibilitățile echipei, marcată oricum de mari valori. Dar din păcate individuale și fără finalizare.

Milan rămâne teamul solid, iar cu cât trece timpul în Serie A cu atât mai mult își regăsește ritmul sezonului trecut. Bayern încearcă să ștergă impresia slabă din Bundesliga, iar Ajax cu Rijkaard la a doua tinerețe dorește o altă consacrare internațională după perioada Ștefan Covaci. Din înclăștarea formidabilă de miercură trecută, a învins fotbalul ca sport și show, iar ceea ce nu trebuie să omitem este faptul că pe cele patru stadioane spectatori au contribuit alături de jucători la reușita părții morale, pe care o așteptăm cu nerăbdare și în semifinale.

LIGA CAMPIONILOR - „sferturi”

IFK Göteborg - Bayern München 2-2 (0-0)

Ajax Amsterdam - Hajduk Split 3-0 (0-0)

Benfica Lisabona - AC Milan 0-0 (0-2)

Paris Saint Germain - FC Barcelona 2-1 (1-1)

Între paranteze au fost consemnate rezultatele din prima manșă, echipele calificate fiind subliniate.

a CCE, în care a acumulat maximum de puncte în grupă, la fel de altfel ca și Ajax. Cum olandezii au un blazon de invidiat, a surprins maniera parizienilor care au câștigat de exemplu în fața Bayernului, pentru ca apoi să elimine pe FC Barcelona a lui Hagi, finalista ediției trecute. Mi-au plăcut Ginola și Weah, un liberian, alături de portarul Lama sau îngerii lui păzitori din Brazilia, Rai și Valdo, cvintet remarcabil în fața căruia vor ceda și alte echipe. Ținând cont de temperamentul francez, dar și de slăbiunile tradiționale, noul antrenor Luis Fernandez a știut să „importe” două

facem oarece legături.

Iată: Adunarea Generală a fost convocată, prin decembrie, pentru 20 februarie, cu două luni, deci, înainte. Și, deodată, ea a fost amânată pentru 23 martie (încă o lună), pentru ca, s-a spus, toată lumea să poată studia documentele. Făcând o socoteală simplă, să zicem că orice om alfabetizat poate citi o pagină în maximum 10 minute, ne doare și capul să ne gândim cam ce dimensiuni au vrafurile de hârtii federale. Acum, aud și oarece cârcotași, cum că ar fi vorba de niște dosărele subțiri de tot, numai că din teritoriu se aud voci nu tocmai în „terță” cu federația, ca mai mereu până acum, așa că timpul respectiv n-ar fi pentru studiu individual ci de la om la om. S-ar putea să apară și niscăi „părțile sociale”, oarece bani dați cluburilor să-și mai vină în fire. Hai, că au băieții o școală, de zici că și-au făcut cursurile ba prin spatele Leului, ba pe la Băneasa.

**HERCULE
LE CHAT**

Documente cărate cu roaba

Avem informații sigure că la viitoarea Adunare Generală a Federației Române de Fotbal documentele supuse dezbaterii vor fi cărate, de către fiecare participant, cu roaba, precum la Procesul de la Nürnberg, de pildă. Veți zâmbi, precum Rhett Butler când se dădea mare Scarlett O'Hara, că știa el ce știa. Adică, hai domn'e, se știe că nu aveți acces direct la documentele FRF, oricum n-ați putea ieși cu un chintal de hârtii. E-adevărat, ne e greu și nouă cu informarea, mai ales că n-avem nici țambal, nici batistă, să cântăm la urechile federalilor serenade de amor, gen șlagărul fraților Pește „Aoleu ce bine dai...”. Dar putem să

O altă Formula 1

Toți comentatorii sunt de acord că ediția din acest an a Campionatului mondial de automobilism Formula 1, ediție ce va debuta duminică, o dată cu desfășurarea „Grand Prix”-ului Braziliei de la Sao Paulo, va fi substanțial diferită de cele precedente. Aceasta datorită a ceea ce s-a denumit „o nouă generație de monoplasuri”. Bulversată de accidente de anul trecut și mai ales de dispariția dramatică a asului brazilian Ayrton Senna, lumea Formulei 1 a trebuit să ia măsuri, sacrificând spectaculosul cu orice preț dat de viteză, securității pilotului. Astfel, câteva modificări tehnice, doar aparent minore, vor duce la scăderea vitezei bolizilor - și deci a preeminenței materialului de concurs - în favoarea abilității piloților. În acest mod, se apreciază că vor fi încurajate și echipele „mici” din punct de vedere financiar, care vor reuși să prezinte mașini cât de cât competitive și în condițiile unui buget care nu le per-

mitea până acum inovații. Despre ce modificări este, însă, vorba? În primul rând a fost redusă cilindrarea motoarelor, stabilindu-se o limită maximă. Dar modificările cele mai importante privesc aerodinamica: coborârea cu 15 cm a aripii portante din spate, ca și micșorarea suprafeței acesteia; reducerea efectului de sol, prin înălțarea mașinilor cu 5 cm; schimbarea habitaculului, scaunul pilotului fiind dat cu 75 cm mai în spate. De asemenea, greutatea minimă a mașinii este stabilită la 515 kg sau 595 kg în start, adică având pilotul la bord, în aceste condiții „moda jocheilor” fiind pe cale de dispariție.

Bineînțeles, aceasta nu înseamnă că, dintr-o dată, cei mari nu rămân favoriți, organizarea lor superioară, dată de existența banilor, desigur, aducând atât de dorita fiabilitate, chiar dacă au fost nevoite să facă amintite schimbări. Așa-numitul „Renault team” (scuderile echipate cu motoarele con-

cernului francez), Benetton și Williams, pornesc din „pole-position” în cursa pronosticurilor, poate și pentru că McLaren are problemele inerente noului mariaj cu Mercedes. Dar specialiștii dau ca sigură figura frumoasă pe care ar putea-o face Jordan-Peugeot. Și, în sfârșit, așteaptă multe de la noua „Ferrari”, dacă nu titlul mondial, oricum victorii sau locuri „punctate”. Primele certitudini, așadar, duminică, la Sao Paulo.

TEODORA OPREA ■

Baschet

NBA: Un meci de zile mari

Probabil două dintre cele mai puternice echipe din NBA, Phoenix Suns și Seattle Supersonics, ambele aspirând la titlu în acest an, și-au încleștat forțele în fief-ul celor de la Phoenix. Capul de afiș în liga vestică s-a dovedit a fi într-adevăr un meci de mare calitate, în care cele două team-uri au luptat pe viață și pe moarte. A fost să fie însă ziua lui Barkley căruia i-a reușit aproape totul, spre regretul celor din Seattle. Dublat de Majerle, Sir Charles Barkley a adus de multe ori spectatorii la extaz prin pătrunderi senzaționale, coșuri de trei puncte, nelipsite slam-dunk-uri și prin exactitatea aruncării de la semidistanță. Coechipierul său, Dan Majerle, supranumit și Thunder Dan, nu a fost în seara meciului un fulger sub panoul advers, el greșind nepermis câteva pase și aruncări de la semidistanță.

Cu Perry, Kevin Johnson, Schayes și A.C. Green în formă bună, alături de Super Barkley, „sorii” din Phoenix au luptat de la egal la egal cu mai omogena și mai experimentată echipă din Seattle. Vedeta numărul unu a oaspeților, Shawn Kemp, supranumit și Rainman datorită detentei sale impresionante, a asigurat spectacolul prin piruete amețitoare și „plutiri” deasupra apărării adverse. Garry Payton a fost cea de-a doua jumătate a întregului, cele două extreme de culoare constituind, după părerea unor specialiști, cel mai puternic și eficient duo din ligă. S-au mai remarcat germanul de 2m.9cm., 115 kg., Dethleff Schrempf, lituanianul Sarunas Marciulionis, precum și debutantul Byron Houston, un jucător de perspectivă pentru echipa din Seattle. Meciul, axat pe duelul Barkley-Kemp, a fost de un dramatism rar întâlnit. După primele minute, în care au condus gazdele, Seattle Supersonics s-au pus pe treabă, reducând diferența și creându și un avantaj minim care a persistat, însă, până spre finalul meciului (29-26, după primul sfert; 58-57 după cel de-al doilea). Când nici cei mai înfocați suporterii din Phoenix nu mai credeau în victorie, „sorii” au reușit desprinderea (112-109). Coș de trei puncte al germanului Schrempf și... 112-112. Phoenix Suns pierd atacul, Seattle profită și... 114-112. Dar, cum spuneam, a fost să fie seara lui Barkley - „bătrânul” din Phoenix, despre care se spune că-și „joacă” ultimul sezon, cel care a declarat că dorește anul acesta titlul pentru cel mai bun baschetbalist din NBA, deoarece, cu 32 de secunde înainte de final, acesta a reușit egalarea, transformând sala într-un vulcan de bucurie. Totul însă se putea năru, dacă Schrempf nu rata dintr-o poziție destul de comodă, cu o secundă înainte de final. Din acel moment, motoarele „supersonice” ale lui Shawn Kemp & Co au murit, deoarece în scurta repriză de prelungire care a urmat, cei din Phoenix au fost mai determinați ca oricând să tranșeze meciul în favoarea lor. Scor final: 121-118; Phoenix Suns, echipă care, într-un clasament al eficienței ocupă locul trei cu 111,2 puncte marcate pe meci, trece pe primul loc în ligă, în timp ce Seattle Supersonics se și gândesc la următorul meci.

LIVIU TUDOR IACOB ■

Box

„Centura de Aur” promite dispute atractive

□ Francisc Vaștag și Freedom Star dețin „capul de afiș”

Cea de-a 24-a ediție a tradiționalului turneu internațional de box **Centura de Aur** reunește la start 125 de pugiliști din 17 țări de pe patru continente (Algeria, Armenia, Belarus, Bulgaria, Cipru, Coreea de Sud, Cuba, Egipt, Germania, Iugoslavia, Japonia, Letonia, Lituania, Maroc, Moldova, Turcia, Ucraina) și 36 pugiliști români. Pentru lotul nostru olimpic pregătit de Relu Auruș, Emil Popa și Ilie Dascălu întrecerile reprezintă un test util înaintea Campionatelor Mondiale de la Berlin din luna mai. Printre competitorii îi vom regăsi cu siguranță pe campionul mondial Francisc Vaștag sau pe Vasile Nistor, Leonard Doroftei, Claudiu Cristache, Savin Bornei, Gabriel Oaidă, Marian Leondraliu, Marian Simion și Marcel Bereșoaie.

Reprezentând un serios efort financiar, cheltuielile în valoare de 145 milioane lei vor fi suportate de către Federația Română de Box (30 milioane) și de numeroși sponsori, dintre care se detașează grupul de firme **Freedom Star** al domnului Ion Șerban, președintele F.R.B., care oferă 50 milioane lei plus premiile în valută (pentru sportivi primele trei locuri vor fi răsplătite cu 250, 150 și respectiv 75 dolari, antrenorii urmând a primi jumătate din aceste sume).

Așadar, în perioada 20-25 martie, Palatul Sporturilor și Culturii va cunoaște tumultul marilor competiții astfel: după ce luni au avut loc festivitatea de deschidere și o primă reuniune din preliminarii, acestea vor continua marți, miercuri și joi - câte două reuniuni eliminatorii, de la orele 15 și 18.30, iar vineri se vor disputa semifinalele (de asemenea, două gale) și sâmbătă - ora 11 - finalele. (P. L. Dumitrescu)

*Correspondență specială din Suedia,
de la SILVIA CONSTANTINESCU,
în exclusivitate pentru FLACĂRA*

ÎN EUROPA DE EST CIRCULĂ 12.000 DE CAMIOANE VOLVO

□ SÖREN GYLL, directorul general
al celui mai mare concern suedez,
este atent și la evoluția pieței auto din România

În 1926, omul de afaceri Assar Gabrielsson și Inginerul Gustaf Larson au creat firma VOLVO, din atelierul căreia a ieșit, în același an, primul automobil de probă. Peste numai un an, 297 de mașini din prima serie, Jacob, ieșeau pe porțile a ceea ce devenise deja fabrica din Hisingen-Göteborg. În 1930 s-au produs 1998 de automobile. A urmat o dezvoltare accelerată, constantă, impresionantă. VOLVO este astăzi cel mai mare concern și, totodată, simbolul industriei suedeze, acoperind o paletă diversă de activități. Unitățile productive ale concernului sunt răspândite în multe țări, iar 85% din produsele VOLVO se vând mai ales în Europa occidentală și America, dar practic în toată lumea.

- De obicei încep prin a-l ruga pe interlocutor să se prezinte singur. Ce ai putea să spui despre tine cititorilor români?

- Sunt încă din 1992 Directorul General al Concernului VOLVO. Am 54 de ani, sunt căsătorit, am 3 copii. Sunt născut în Skorped, o localitate mică în Västernorrland, în nordul Suediei.

- Pentru cel mai mulți români, VOLVO este sinonim cu un automobil elegant și scump, care în anii '70 era condus de „Stântul” (Roger Moore). Este mai puțin cunoscut că VOLVO este un mare concern, care produce de la automobile personale, autobuze, camioane, motoare pentru marină și aviație, la produse alimentare și medicamente. Ai putea să faci o prezentare succintă a ceea ce înseamnă VOLVO astăzi?

- VOLVO și-a început activitatea în 1926, ajungând astăzi cel mai mare concern industrial din Suedia și care produce automobile, autocamioane, autobuze, motoare pentru marină și aviație, dar și cu o mare angajare și în industria de construcții de mașini. Producția noastră se dezvoltă în mai multe țări, cum ar fi Belgia, Brazilia, Statele Unite, iar produsele noastre se vând în toată lumea.

- Strategia noastră actuală este să transformăm VOLVO într-o întreprindere care să se ocupe numai de probleme de transport, aceasta însemnând, printre altele, a lichida proprietățile Concernului VOLVO, care sunt în afara activității de transport (vehicule), printre care marile posesiuni în industria alimentară și farmaceutică.

- Sunt convins că în viitor VOLVO va trebui să găsească diferite tipuri de colaborare, chiar dacă nu vor fi sub formă de fuziune sau alianțe, cum a fost cazul cu Renault. VOLVO a început deja o colaborare cu alte întreprinderi de automobile,

cum ar fi colaborarea cu MITSUBISHI în Olanda. Vom continua să căutăm parteneri în anumite branșe, dar limitat.

- Astăzi este îmbucurător pentru noi să constatăm că VOLVO merge bine. Vânzările au crescut, rezultatul este pozitiv și avem produse de o calitate neatinsă până acum. Avem motive să fim optimiști!

- VOLVO are o mare parte a producției în strălătatate, în țări ca SUA, Brazilia, Peru, Australia și, în ultimul timp, chiar în țări din Asia. După 1990, Europa de Est este o piață interesantă pentru VOLVO. Care este relația VOLVO cu această parte a lumii?

- Produsele VOLVO sunt destul de avansate pe piața unor țări din Europa de Est, cum ar fi Polonia, unde am construit o fabrică de autocamioane și de unde, de câteva săptămâni, au ieșit primele mașini. În total, circulă peste 12.000 de autocamioane VOLVO în țările din Europa de Est.

- Când ne-am întâlnit ultima dată ai vorbit despre colaborarea cu China și Asia în general, colaborare care merge bine, dar ai subliniat faptul că Europa de Est creează probleme de colaborare. Care sunt aceste probleme?

- Țările din Europa de Est se află încă într-o perioadă de trecere și de reconstrucție. Trecerea la o economie de piață dezvoltată și care să funcționeze cere o readaptare nu lipsită de „dureri” pentru fiecare țară în parte și eu consider că nu se pot aștepta succese rapide în Europa de Est. Acest proces de readaptare cere timp.

- Noi însă ținem sub observație dezvoltarea economiei în aceste țări și, cum am mai spus, vom muta producția noastră mai mult, atunci când „piața” ne dă semnale.

- România are o populație de circa 23 de milioane și prin aceasta este o piață. Dar VOLVO nici n-a făcut investiții aici și nici nu-și arată interesul. De ce?

- Într-adevăr, România are o populație mare, dar piața, atât pentru automobile personale, cât și pentru autocamioane este mică. Importul anual de automobile străine nu-i mai mare de 1.000 de automobile. În ultimii ani, VOLVO a vândut circa 170 automobile în România. Totuși, eu consider că a fost satisfăcător, dacă ne gândim la posibilitatea scăzută de a cumpăra astfel de automobile.

- În ceea ce privește automobilele personale, ca și service-ul pentru produsele VOLVO avem încă de acum câțiva ani reprezentanță în România și speranța mea este ca în viitor să ne facem prezența mai vizibilă, ca și vânzările.

- Insist totuși și întreb ce planuri de viitor are VOLVO și cum se va concretiza colaborarea cu România în viitor?

- Planurile noastre de viitor sunt în general de a dezvolta producția noastră și să ne păstrăm prestigiul de până acum. Vom dezvolta produse noi și interesante, și vom căuta, în același timp, să găsim piețe noi și categorii noi de clienți, astfel ca VOLVO să fie o întreprindere productivă.

- În ce privește colaborarea cu România și Europa de Est, sperăm ca piața să se dezvolte astfel încât cererea, mai ales a produselor VOLVO, să crească.

Ultima oră

Meniu electoral: carrrrtofi fără porc !